

Contes recomanables per Atenció Precoç

Versió 2.1. – Abril de 2016

Des del CDIAP Maresme, i seguint la demanda que freqüentment ens realitzen les famílies a les que atenem, vam decidir generar un llistat de contes orientats a edats d'atenció precoç i d'una mica més enllà.

Aquest no és un llistat orientat al seu ús clínic, si no tan sols un recull de contes disponibles, útils i actuals que tracten sobre temàtiques que poden o solen formar part dels reptes evolutius en aquestes edats.

Tot i això, també hem dedicat alguns apartats del llistat a fer un recull de contes que tracten sobre dificultats i alteracions del desenvolupament pròpies de la nostra tasca diària als CDIAPs.

En Sergio Martín, com a membre de la Comissió encarregada, ha assumit les tasques de recopilador i editor del present document, on hem condensat les propostes de tot l'equip de terapeutes del CDIAP Maresme, i d'algunes pàgines web especialitzades que ens han servit com a font de consulta.

Índex:

1.- Mort / procés de dol	<i>Pàg. 7</i>
1.1.- La mort	<i>Pàg. 7</i>
1.2.- Mort de l'avi/a	<i>Pàg. 11</i>
1.3.- Mort del pare / la mare	<i>Pàg. 17</i>
1.4.- Mort d'un germà / germana	<i>Pàg. 20</i>
1.5.- Mort mascotes	<i>Pàg. 21</i>
1.6.- Altres	<i>Pàg. 22</i>
2.- Separació dels pares	<i>Pàg. 24</i>
3.- TMSD / TEA / Germans	<i>Pàg. 27</i>
4.- Discapacitat / Diversitat	<i>Pàg. 31</i>
5.- Emocions	<i>Pàg. 39</i>
5.1.- Vàries Emocions	<i>Pàg. 39</i>
5.2.- Enveja	<i>Pàg. 43</i>
5.3.- Enuig	<i>Pàg. 44</i>
5.4.- Estima	<i>Pàg. 48</i>
5.5.- Pors	<i>Pàg. 50</i>

5.6.- Creativitat	<i>Pàg. 57</i>
5.7.- Gelosia	<i>Pàg. 60</i>
5.8.- Tolerància a la frustració	<i>Pàg. 62</i>
5.9.- Foment de l'autoestima	<i>Pàg. 63</i>
5.10.- Altres	<i>Pàg. 67</i>
6.- Diversitat de models familiars	<i>Pàg. 69</i>
7.- Adopcions	<i>Pàg. 73</i>
8.- Anar a l'escola	<i>Pàg. 78</i>
9.- Naixement d'un germanet/a	<i>Pàg. 82</i>
10.- Paraulotes	<i>Pàg. 87</i>
11.- Estar malalt / anar al metge	<i>Pàg. 89</i>
12.- Immigració	<i>Pàg. 93</i>
13.- Assetjament entre iguals	<i>Pàg. 96</i>
14.- Bolquers /anar al vàter	<i>Pàg. 98</i>

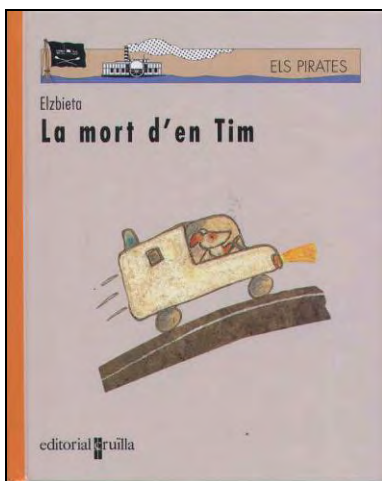
1.- Mort / procés de dol

1.1.- La Mort

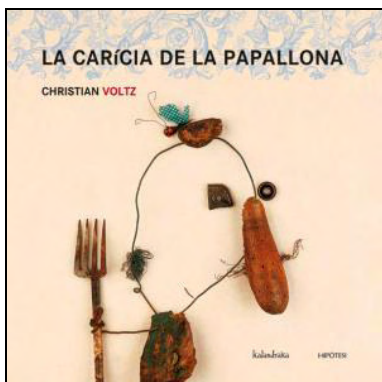
Més enllà del gran riu, Armin Beuscher. Editorial Joventut, 2004.

Conte per treballar amb els més petits el tema de la mort. La llebre li diu a l'ós rentador que ha de marxar i que ho ha de fer sola, però que si vol la pot acompanyar fins a la riba del gran riu. Quan arriben, la llebre s'acomiada i li encarrega a l'ós que s'acomiadi de part seva de la resta d'amics i que els expliqui els contes que ell sap. L'ós queda molt trist i més tard, en tornar a casa, es troba als altres amics, els fa una gran abraçada i els hi diu que ja no tornaran a veure la llebre. Tots junts van a fer un volt i toquen una cançó que segurament sent la seva amiga llebre.

La mort d'en Tim, Elzbieta. Editorial Cruïlla, 2002.

Relat que pot ajudar als infants a entendre què passa quan algú es mor. Alternant dibuixos i preguntes molt senzilles, com poden ser les que es fan els nens, s'introdueix la mort i tot el que aquesta comporta de pèrdua, separació i dol. Parla també dels rituals que es poden fer. Llibre adequat per als més petits, atès que es planteja sense dramatismes i d'una forma planera.

La carícia de la papallona, Christian Voltz. Editorial Kalandraka, 2008.

Tots ens hem preguntat alguna vegada, on van les persones quan moren. Aquest magnífic àlbum il·lustrat explica d'una manera elegant, delicada i amb pinzellades d'humor un tema difícil d'abordar, com és la mort d'una persona estimada per a un infant. Una història plena de tendresa i originalitat, ja que els protagonistes estan fets amb filferros, taps de suro, claus, terra..., i on, a cada pàgina, hi ha la presència d'una papallona que pot passar desapercebuda pel lector, però que realment és la protagonista de la història.

Què ve després del mil?, Anette Bley. Editorial Takataka, 2009.

“I què ve després de mil?” li pregunta la Lisa al seu amic Otto, amb el qual està aprenent a comptar estrelles.

L’Otto i la Lisa són molt amics. La Lisa ja sap comptar fins a setze, però al cel hi ha moltes més estrelles, com a mínim mil, li ha explicat l’Otto a la Lisa. Tots dos passen estones molt divertides, però un dia l’Otto es posa malalt, i al cap d’un temps mor. La Lisa no pot suportar l’absència de l’Otto, però serà la dona d’aquest qui ajudarà a la Lisa a fer-li entendre que encara que una persona no la puguem veure, sempre estarà present dins nostre si així ho volem.

La granota i la merla, Max Velthuis. Editorial Cruïlla, 2005.

La granota troba una merla estirada a terra, que no es belluga. És morta, i la granota i els seus amics l’enterren. Una història sobre un fet natural i a la vegada difícil de tractar, explicat des de la senzillesa més profunda.

Como todo lo que nace. Elisabeth Brami. Editorial Kokinos, 2000.

És un excel·lent àlbum que explica amb naturalitat el cicle de la vida que acaba amb la mort. De manera molt poètica, Elisabeth Brami, estableix una comparació entre el que passa al món natural, als animals, a les plantes i el que ens passa als humans.

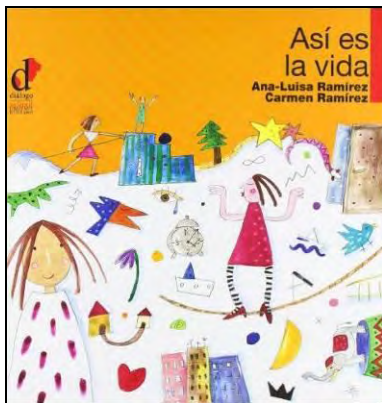
El Buit, Anna Llenas. Bárbara Fiore Editora, 2015.

La vida és plena de trobades, i també de pèrdues. El buit és un llibre que ens parla de la resiliència, o la capacitat de sobreposar-se a l’adversitat i trobar-hi un sentit.

El corazón y la botella, Oliver Jeffers, Udo Araiza. Fondo De Cultura Económica, 2010.

Una nena guarda el seu cor en una ampolla, pensant que així el cuidarà millor. Però a canvi de no tornar a sentir-se trista, la nena perd la curiositat i la capacitat de sorpresa. Oliver Jeffers toca el tema de la mort i relata com la petita -que en algun moment va ser feliç- tracta de sobreposar-se i ser de nou una nena alegre. El curiós autor irlandès, a l'escriure i il·lustrar els seus llibres, crea un delicat ball inigualable entre paraules i símbols.

Así es la vida, Ana-Luisa Ramírez Giménez i Carmen Ramírez Giménez. Editorial Diálogo, 2005.

No tot és de color de rosa, ni som tan guapos com voldríem ser, ni tan llestos, i això "pesa" en nosaltres tinguem l'edat que tinguem. Trobem a faltar a les persones quan falten, ens surten les coses malament, no aconseguim el que volem. Però així és la vida i l'important és sentir i pensar que aquestes contrarietats són oportunitats noves. "Cada dia s'estrena cada vida".

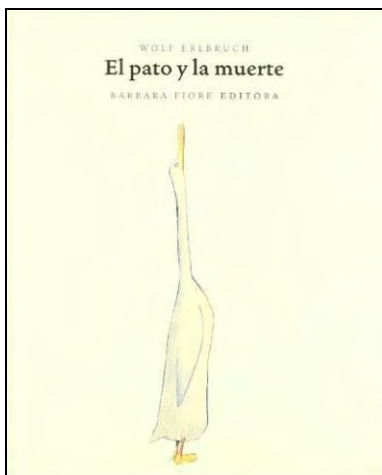
Cuando estoy triste: Ante la pérdida de un ser querido, Michaelene Mundy. Editorial San Pablo, 2001.

Quan estic trist ofereix als nens de totes les edats (i als adults que els cuiden) un llibre realista que ofereix suggeriments positius i vitalistes per ajudar-los en els tràngols més dolorosos. En aquestes pàgines poden aprendre a viure el dolor amb aquest ànim realista i saludable que ajuda a créixer.

Te echo de menos, Paul Verrept. Editorial Juventud, 2001.

Als amics que s'han traslladat de barri pots anar a visitar-los; però quan una persona que estimes ha mort, vol dir que no la tornes a veure més en aquest món i que la trobaràs molt a faltar.

El pato y la muerte, Wolf Erlbruch. Bárbara Fiore Editora, 2007.

Un ànec rep la visita de la mort a qui planteja els seus dubtes sobre què passa després, quan ella apareix i la vida se'n va. La mort li dona respostes. És un llibre il·lustrat que s'aproxima a l'arribada de la mort com un fet natural dins el transcurs de la vida.

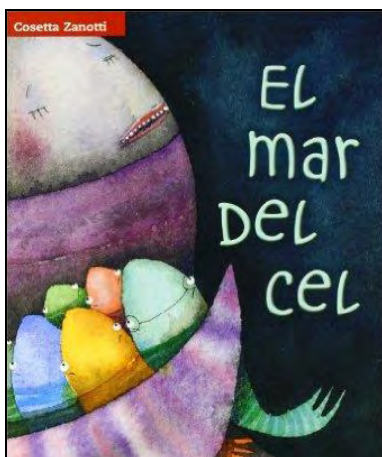
Una capsa de colors vius, Teresa Blanch Gasol i Maria Espluga Solé. Edicions Baula, 2010.

En un to amigable i sensible, l'autora opta per posar-se a la pell de la protagonista, deixant que flueixin les pors que l'assalten davant l'absència que, a poc a poc, intueix com a certa. Reflecteix amb tendresa l'angoixa de la nena en les converses sense paraules que manté amb el seu gos, un ésser que estima, a qui pot atribuir tant les respostes que voldria escoltar com les preguntes que no s'atreveix a fer.

El árbol de los recuerdos, Britta Teckentrup. Editorial Nube Ocho, 2013.

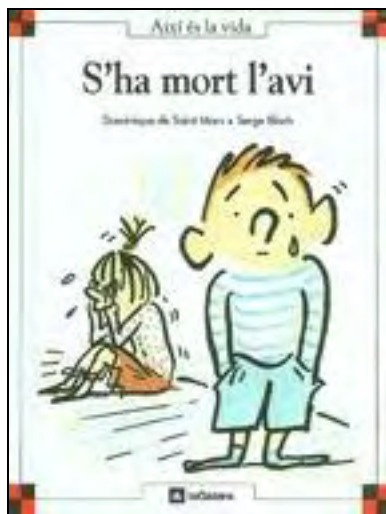
La Guineu havia tingut una vida llarga i feliç, però ara estava cansada. Va observar el seu estimat bosc una última vegada i es va quedar adormida per sempre. Aquest conte, dolç i reconfortant, celebra la vida i tots els records que romanen en nosaltres després de la mort d'un ésser estimat.

El mar del cel, Cosetta Zanotti, Cristina Cerretti i Maria Teresa Zattoni. Editorial Claret, 2007.

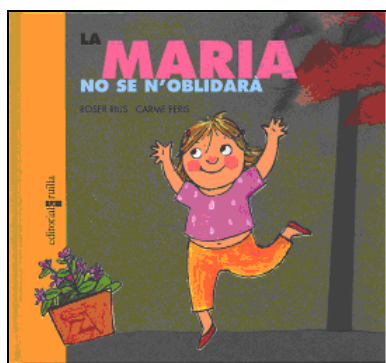
Per a cada criatura hi ha un temps feliç per passar en el mar d'aigua, i un altre encara més llarg i feliç per passar en el mar del cel. Només hi ha una manera per parlar de la mort: com de l'altra cara de la vida.

1.2.- Mort de l'avi/àvia

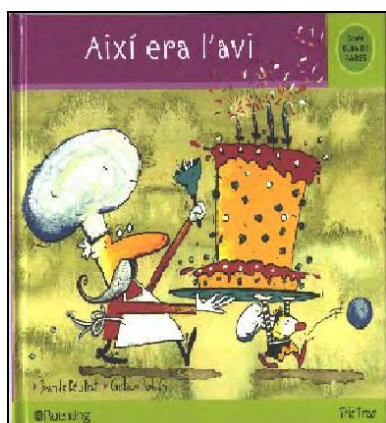
S'ha mort l'avi, Dominique de Saint Mars. Editorial La Galera, 1998.

Mitjançant un conte en format còmic, es relata la dura experiència del dolor i el dol d'un nen i una nena i la seva família, davant la mort de l'avi, des que s'assabenten, fins a quan en poden parlar amb el consol del record. Una història per compartir dubtes, emocions, i pors, i aprendre que la mort és l'altra cara de la vida. Pot ser una bona eina per treballar a primària, per pensar en com donar suport a altres que passen per aquest tràngol, per aprendre a gaudir dels moments bons i per compartir i acompanyar en els dolents.

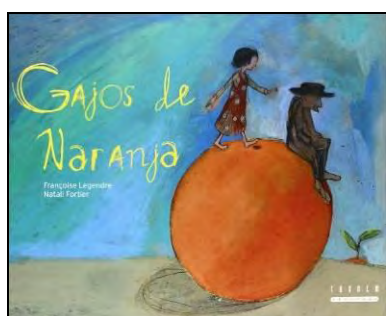
La Maria no se n'oblidarà, Roser Rius. Editorial Cruïlla, 2004.

Llibre il·lustrat per treballar a classe el tema del dol. La família es reuneix i, a partir de preguntes que fan els nens als més grans, intenten recordar als avis que ja no hi són. Tots junts acorden plantar arbres a un jardí per poder recordar a l'avi.

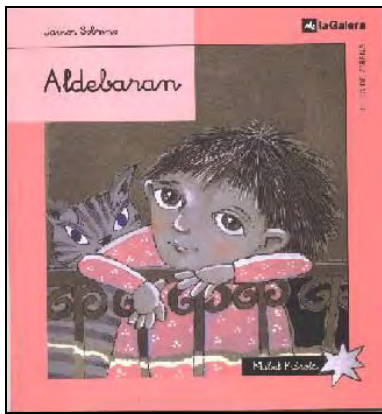
Així era l'avi. Joan de Déu Prats i Gustavo Roldán. Editorial Parramon, 2003.

Relat que pot ajudar els infants a entendre què passa quan un ésser proper es mor. Aquesta és la història d'un avi molt i molt dolç, un avi amb somnis de xocolata, maduixa i festucs!, i del record que en té l'admirador principal: el seu nét. Aquest conte i la guia per als pares que l'acompanya constitueixen una eina imprescindible per abordar el tema de la mort amb els nostres fills i alumnes; ens ajuda a conèixer els dubtes que es plantegen i els acosta a la comprensió de la seva vulnerabilitat i el veritable sentit de la vida.

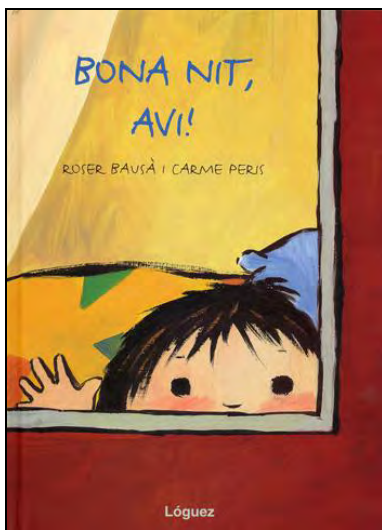
Gajos de naranja, Françoise Legendre i Natali Fortier. Tandem Edicions, 2008.

Petra viu en un petit poble al sud d'Andalusia. Cada matí el seu avi, Pepe Juanito, la desperta oferint-li una taronja acabada d'agafar de l'arbre. Després la veu anar-se'n cap a l'escola i per la vesprada l'espera a la plaça del poble. Però un dia Petra no troba a Pepe Juanito al seu banc de sempre...

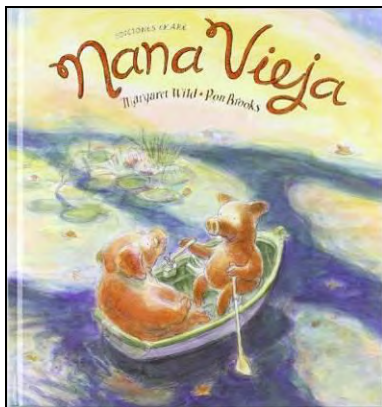
Aldebaran, Javier Sobrino. Editorial La Galera, 2001.

Conte amb il·lustracions que explica la relació d'una nena petita amb el seu avi, el qual, arriba un moment que mor i la nena queda trista però és capaç de recordar l'avi a través dels estels.

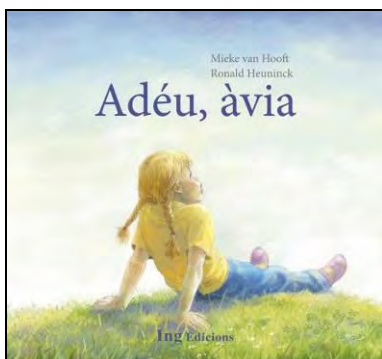
Bona nit, avi!, Carme Peris i Roser Bausà. Lóguez Ediciones, 2004.

La Marta ha perdut el seu avi i la seva mare la consola al jardí, mirant el cel estrellat. Tot d'una, Marta creu veure com una estrella li pica l'ullet. Podria ser l'avi? Un relat tendre que intenta explicar, amb un llenguatge narratiu i pictòric molt adequat, a una petita nena l'absència d'un ésser estimat, la del seu avi

Nana vieja, Margaret Wild, Ron Brooks. Ediciones Ekaré, 2001.

Nana Vieja i la seva néta han viscut juntes molt temps i comparteixen tot, incloent-hi els treballs de la casa. Un matí Nana Vieja no es pot aixecar a prendre l'esmorzar com de costum. Amb calma va posant les seves coses en ordre. Finalment, porta a la seva néta a donar un últim passeig per a explorar les coses meravelloses que les envolten.

Adéu, àvia, Mieke Van Hooft. ING Edicions, 2015.

La mort apareix en aquest llibre com un fet real i és tractada directament sense eufemismes, amb un llenguatge escrit i visual molt poètic i cuidat per tal d'arribar fàcilment als nens.

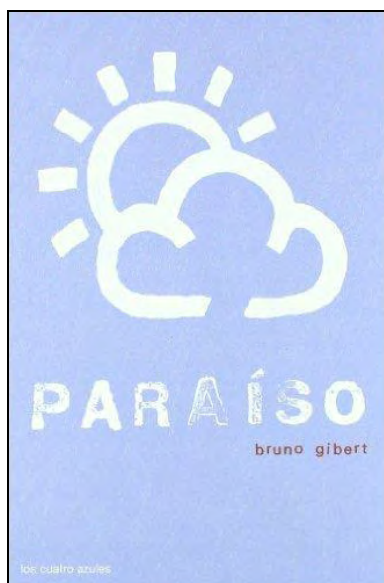
Que el cielo espere, Katja Henkel. Editorial Siruela, 2008.

S'apropa el Nadal sense Litalotte. Julián i Greta estranyen molt a la seva àvia, i la seva mare està sempre amb el seu nou amic, un tal Michael. Aleshores, Greta té una idea: portar-se molt malament perquè Litalotte des del seu núvol ho vegi tot i no tingui més remei que retornar a la Terra per renyar-la. Però la idea no funciona i Julián decideix anar personalment al cel a buscar a l'àvia. "Al cel deu ser tot molt bonic, no creus? Com les vacances a la platja i com una muntanya de gelat de llimona."

El ángel del abuelo, Jutta Bauer. Lóguez Ediciones, 2015.

L'avi sempre era el més fort, pujava als arbres més alts i saltava als llacs més profunds, sense adonar-se dels perills als quals s'exposava ... Com era possible? Per què sortia airós de les situacions més problemàtiques? L'avi tenia la sort que algú tenia cura d'ell: "L'àngel de l'avi!"

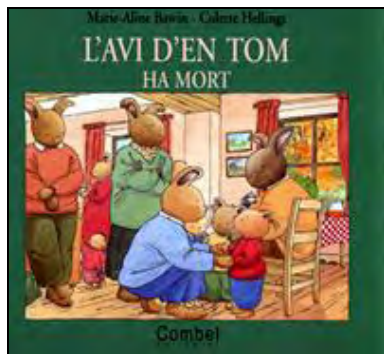
Paraíso, Bruno Gibert. Editorial Los cuatro azules, 2009.

Paradís és un llibre per a nens que parla de la mort. Concisament i senzilla. En una combinació molt curiosa de dos tons: el distanciat que dona la gràfica del senyal ètic quotidià: senyals de trànsit, logos, signes convencionals, pictogrames i el llenguatge de l'emoció que dona la paraula concisa, capaç de reflectir el dolor i el record, que deixa lloc perquè el lector introdueixi les seves vivències. Un nen es dirigeix al seu avi, que va morir, i li pregunta en un diàleg sense respostes sobre la seva altra existència, allà lluny, massa lluny, potser al paradís. Només li contesta el record d'allò que el seu avi li deia quan compartien passejos i jocs.

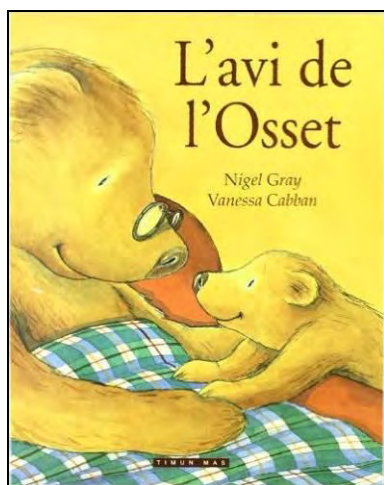
Quando los abuelos nos dejan: Cómo superar el dolor, Victoria Ryan i R. W. Alley. Editorial San Pablo, 2002.

Perdre un avi és sovint la primera experiència de dolor a la qual s'enfronta el nen. L'experiència pot ser tant desconcertant com dolorosa. Per explicar el que passa des del punt de vista infantil, els follets d'aquest llibre descriuen els difícils dies anteriors i els posteriors a la mort d'un avi. Exploren el significat de la mort i del cel, i com es pot estar en unió espiritual amb l'avi que ha mort. Amb idees per actuar i preguntes per discutir, aquesta creativa guia ajudarà els nens a tenir records consoladors i trobar alleujament.

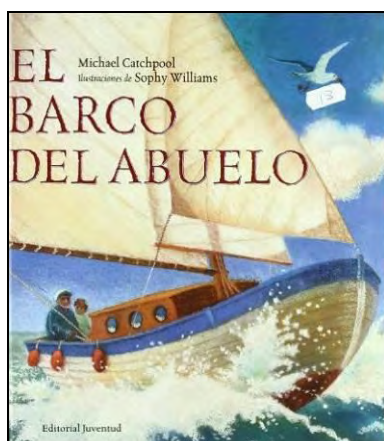
L'avi d'en Tom ha mort, Marie-Aline Bawin i Christophe Le Masne. Editorial Combel, 2002.

Avui passa alguna cosa. La mare d'en Tom plora i el pare ha tornat a casa molt aviat... A poc a poc en Tom comprèn aquesta commoció: el seu avi ha mort. Van a veure l'àvia. No és Nadal, ni tampoc és diumenge, i, tot i així, tota la família s'ha reunit. Amb els cosins, en Tom surt a jugar al jardí i davant del carretó de l'avi, decideixen fer una enorme pila de fulles... Com feien amb l'avi!!

L'Avi de L'Osset, Nigel Gray. Editorial Timun Mas, 2003.

L'osset és feliç escoltant les històries de l'avi, però un dia es posa malalt i se l'emporten a l'hospital. Allà, l'avi que està cansadet i li costa parlar, demana al petit que li expliqui un conte i s'adorm profundament escoltant-lo. La mare explica al petit osset que l'avi ja no es despertarà, i tornen a casa compartint la seva tristesa i també el tendre record de l'avi.

El barco del abuelo, Michael Catchpool i Sophie Williams. Editorial Juventud, 2008.

Aquest conte, destaca la importància de mantenir vius els records de les persones estimades que ja no hi són. Per això, malgrat la tristesa de la família per la mort de l'avi, el pare decideix arreglar el seu vell vaixell, amb la col·laboració de tots, i recordant moments ben especials, viscuts al seu costat.

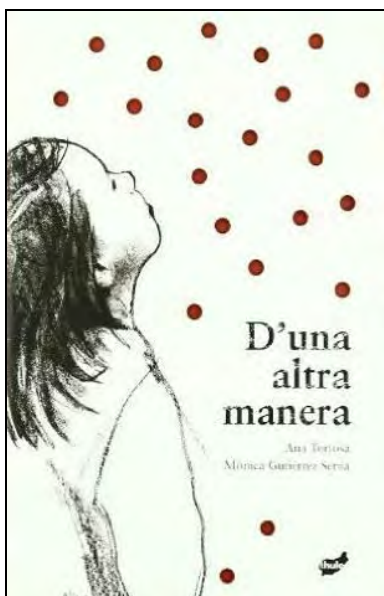
L'àvia Pepa se'n va, Esther Prim i Joma. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998.

L'àvia Pepa organitza una festa de comiat amb uns convidats ben especials: els seus estimats amics. Tots s'ho passaran d'allò més bé, i li faran preguntes com: cap a on se'n va, per què, i com hi anirà?... Finalment, l'acomiaten picant de mans, mentre marxa "cel enllà".

¿Dónde está güelita Queta?, Nahir Gutiérrez Editorial Planeta, 2010.

Hi ha moltes coses que els nens volen saber i no sabem explicar. Moltes vegades perquè som els primers desconcertats, però també perquè cap pregunta veritablement important té una sola resposta. Aquest conte va néixer de la tossuda voluntat d'enquadernar un record, va créixer alimentat per aquestes preguntes sorprenents que només saben fer els nens i només és una petita part de l'univers de respostes que podem oferir als que els volem. On és Güelita Queta?, és un recorregut per la pèrdua, tremenda sempre, i per als nens brutalment inexplicable, i és alhora un homenatge i un sender de molles per aprendre a recordar a qui ens falta, buscant maneres de trobar-lo sempre al nostre costat.

D'una altra manera, Ana Tortosa i Mónica Gutiérrez Serna. Editorial Thule, 2014.

Amb un llenguatge molt bonic, la nena del conte comenta com es sent quan està amb l'avi i com veu les coses d'una altra manera, destacant la importància de sentir-se estimada, malgrat que arribi un dia en què ell ja no hi sigui, doncs sap que també llavors continuaran junts, en algun indret, però d'una altra manera.

On és el iaio?, Mar Cortina Selva. Tandem Edicions, 2005.

Els avis, les àvies i altres persones que volem, moren i ens deixen. La mort acompanya la vida, forma part d'ella. Educar per a viure reclama també, com diuen els experts, contemplar serenament la idea de la mort. Un text deliciós sobre una vivència difícil, il·lustrat amb una sensibilitat serena.

Abuelo, ¿dónde estás?, Mantoni Elisa. Editorial Everest, 2010.

El nostre petit protagonista arriba a casa i tot el seu afany és saludar a l'avi. El busca i ho crida per tot arreu, però no el troba. La seva mare li diu que ha marxat per fer un llarg viatge. El desconsol del petit no pot ser més gran. Pensa què ha pogut fer que no agradés a l'avi i aquest hagi pres una decisió tan dràstica. Finalment, la seva mare li explica amb claredat. Tendra i suggerent, aquesta entranyable història aborda un tema difícil: el de la mort, a més d'exposar la necessitat d'explicar als nens les coses sense disfressa, però amb amor i delicadesa. Les il·lustracions arrodoneixen el magnífic resultat.

1.3.- Mort del pare / la mare

No és fàcil petit esquirol, Elisa Ramón. Edicions Kalandraka Catalunya, 2003.

Relat que pot ajudar els infants a entendre la pèrdua d'un ésser estimat. Explica la història d'un petit esquirol que està molt trist perquè se li ha mort la mare i pensa que mai tornarà a ser feliç, però el seu pare li fa entendre que la seva mare sempre estarà amb ell i que mai l'abandonarà.

La Júlia té un estel, Eduard José i Valentí Gubianas. Editorial La Galera, 2006.

La Júlia és una nena que sap del cert que al cel hi ha un estel molt especial. La seva mare va morir, però abans de marxar, li va explicar que s'anava a treballar a un estel i així la Júlia la va poder sentir a prop seu i la va poder veure cada nit. El conte tracta un tema molt delicat, la malaltia greu (gairebé en fase terminal) de la mare d'una nena de cinc anys.

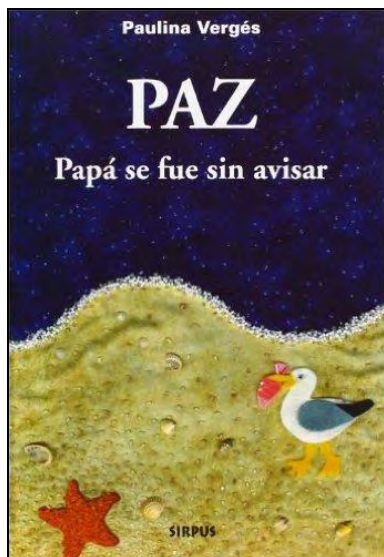
Para siempre, Kai Lüftner i Katja Gehrmann. Lóguez Ediciones, 2015.

El petit Eugenio acaba de perdre al seu pare. Encara que tot el que l'envolta roman igual, per a ell i per la seva mare una cosa molt important ha canviat, i és que el seu pare se n'ha anat per sempre. Aquest "per sempre" és una cosa que no canviarà de cap manera, ni tan sols amb les pastilles més amargues. La seva mare li explica que ja res tornarà a ser com abans però que, tot i que serà molt difícil, la seva vida continua i, a més, el seu pare sempre estarà amb ells...

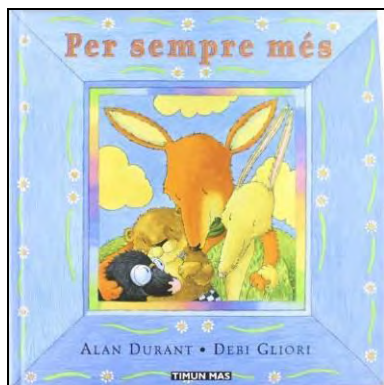
Cuando faltan mamá o papá: Un libro para consolar a los niños, Daniel Grippo, R. W. Alley. Editorial San Pablo, 2009.

Un conte amb consells i explicacions perquè els infants aprenguin a entendre i compartir el seu dolor davant la mort del pare o la mare. Presenta els principals canvis als quals s'enfrontaran, i dona idees per poder afrontar millor aquesta pèrdua. A l'inici del llibre hi ha un missatge destinat a familiars, mestres i educadors.

Paz: Papá se fue sin avisar, Paulina Vergés Coma. Editorial Sirpus, 2011.

Pau no troba al seu pare per enlloc. Ha d'acceptar que el seu pare ha mort i que no el tornarà a veure. Aquest llibre tracta d'explicar la mort a un nen, a partir dels sentiments i els records.

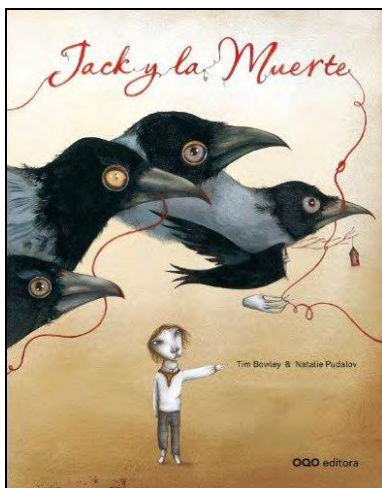
Per sempre més, Alan Durant i Debi Gliori. Editorial Timun Mas, 2003.

Un grup d'animals vivien plegats en una casa al bosc. La Guineu era el cap de família, sempre era al costat dels altres, i treballava molt, i tenia una paraula tendre per tothom. Però vet aquí, que un dia, ja velleja i malaltona va marxar per no tornar mai més. La van trobar sota un roure, la van portar a casa i la van enterrar a la llum de la lluna. I estaven molt tristos i la trobaven a faltar. Però el temps va anar passant, i el dolor es va anant convertint en records, i en poder parlar de tot allò que feia o que li agradava a la guineu. I la van recordar com si estigués allà, i la van sentir una mica amb ells. I amb el record van aconseguir a poc a poc tirar endavant.

Doce preguntas a un piano, Juan Kruz Igerabide. Editorial Kindle, 2015.

Maria passa la nit en blanc el dia del seu aniversari. Havia de ser el dia més feliç de la seva vida, perquè li acaben de regalar el piano que tant anhelava. Però resulta el dia més trist, perquè acaba de morir la seva mare.

Jack y la muerte, Tim Bowley i Natalie Pudalov. OQO Editora, 2012.

Jack es troba amb la Mort i, en intuir que va a buscar a la seva mare, que està malalta, trama un pla per deslliurar-se'n. Amb increïble astúcia, aconsegueix atrapar el sinistre personatge en un flascó; però les conseqüències d'aquest tancament seran imprevisibles... En aquest conte tradicional britànic s'emfatitza la idea de presentar la mort no com a enemiga de la vida, sinó com l'altra cara d'una mateixa moneda: una no existiria sense l'altra.

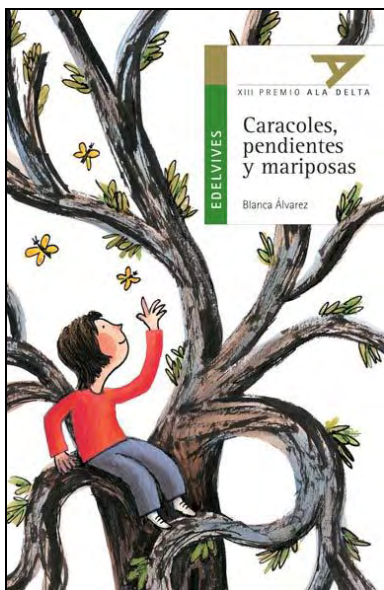

El camí de la Lua (la mort del pare) i El camí d'en Dan (la mort de la mare), Xevi Victori Blaya, Neus Ballesteros Ventura, Ewa Sitko, Ivan Tàpia. Autoeditat, 2014.

Dos contes il·lustrats, adreçats a infants a partir de 4 anys que han patit la mort de la mare o del pare, a les seves famílies i als seus educadors

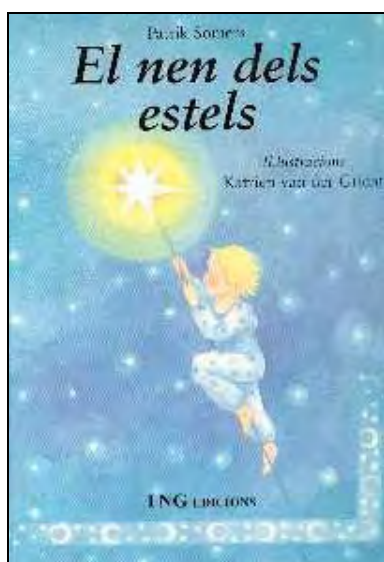
<http://danilua.cat/en-vols-un-exemplar/>

1.4.- Mort d'un germà/germana

Caracoles, pendientes y mariposas, Blanca Álvarez. Editorial Luis Vives (Edelvives), 2002.

La Idoia compleix 8 anys i la seva amiga del col·legi, la Leixuri, li regala una clesidra, un rellotge d'aigua. Els seus pares amb prou feines recorden que és el seu aniversari, ja que des que va morir el seu nadó de sis mesos, la por i la tristesa habiten la casa. La Idoia es creu responsable de la mort del seu germà, la va desitjar amb totes les seves forces, i té malsons amb uns caragols que la persegueixen. La seva àvia Cristina, que és conscient de les dificultats per les quals travessa la seva néta, la convida a passar les vacances de Setmana Santa a casa seva. Confia que el canvi d'aires, el mar i el seu amic Lise, l'artesà de l'atzabeja, ajudin a curar-la. Com succeirà.

El nen dels estels, Patrik Sommers i Katrien Van der Grien. ING Edicions, 2005.

La Clara està molt trista per la mort del seu germanet Miquel. El relat que ha fet a l'escola i les explicacions de la seva mestra, la Roser, l'han ajudat a entendre una mica la mort del seu germà. A mesura que ho explicava se sentia més a prop d'ell. En Miquel estava massa malalt com per a poder viure i jugar amb ella. Ara sap que tots ens hem de morir, ella també, i quan això passi, algú la recordarà com ella se'n recorda d'en Miquel. La imatge del seu germanet la fa feliç, sobretot quan pensa que ell segueix vivint com un nen dels estels. La mort, malgrat ser companya inseparable de la vida, és un tema que sovint mirem d'evitar. Això fa que estiguem poc preparats per viure la mort dels éssers estimats i que sovint ens faltin eines per enfrontar el dol amb serenor i consciència. Aquest llibre vol ajudar a tots aquells que, per necessitat o convicció, decideixin parlar de la mort amb els infants.

1.5.- Mort mascotes

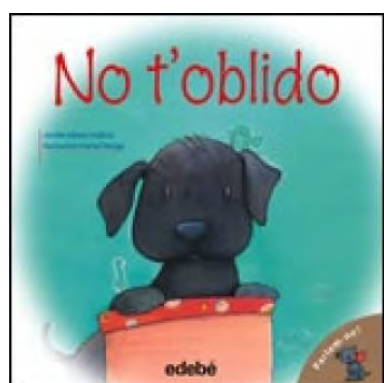
Jo sempre t'estimaré, Hans Wilhelm. Editorial Juventud, 1989.

Aquest llibre és la història de l'Elfi, la millor gosseta del món. I també de la profunda amistat entre un nen i un gos. Es crien junts, però l'Elfi creix més de pressa que el seu jove amo, i després d'una feliç vida de gos arriba el moment en què l'Elfi s'acomia per sempre. Aquest llibre mostra sobretot la importància que té expressar els sentiments.

Adéu, Flap (Contes d'en Nic i la Noa), Montserrat Duran, Conxa Pérez, Anna Rusiñol i Mariona Vilarrasa. Editorial Cruïlla, 2013.

Aquest conte pot ajudar-vos a educar emocionalment l'infant, a partir de la història. És un conte tendre que parla de la mort i facilita que els infants compreguin que és conseqüència de la vida. S'hi reflecteixen moltes emocions, que cal afrontar i és bo compartir.

No t'oblido, Jennifer Moore-Mallinos. Editorial Edebé, 2011.

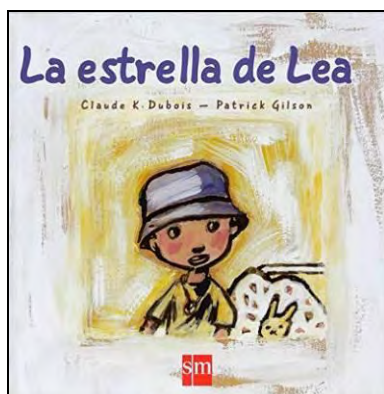
El cicle de la vida comença en el moment en què algú neix i acaba quan aquesta persona mor. El cicle de la vida és el mateix per als nostres animals domèstics. Parla sobre el cicle vital centrant-se en una mascota, el gosset Jake. La il·l·lusió de rebre'l, anar jugant amb ell i cuidar-lo fins que es fa gran i mor. A partir d'aquí es parla de com se sent l'amo d'en Jake, la tristor inicial, l'acomiadament i finalment, els records macos que ajuden a superar la pèrdua fins que arriba una altra mascota, a la que també s'estimarà molt. Al final del llibre hi ha una guia per a pares i mares.

¿Cómo es posible?: La historia de Elvis, Peter Schössow. Lóguez Ediciones, 2006.

Una nena petita està trista perquè l'Elvis ha mort. No el famós Elvis, sinó el seu canari. Un llibre que serveix de consol als nens i un meravellós àlbum ple de poesia. El dolor, l'elaboració del dol, compartir els sentiments que genera la pèrdua d'un ésser estimat, són els continguts d'aquest bonic conte.

1.6.- Altres

La estrella de Lea, Fátima Sharaffedine i Claude K. Dubois. SM Edición, 2008.

La Lea està molt malalta, morirà. És un camí difícil per a ella i per a tots els que l'envolten. En aquest llibre realista però ple d'esperança, vivim la malaltia i la mort de la Lea amb el seu gran amic Bruno, la seva mamà, la seva professora i els seus companys de classe. Un conte sobre la mort.

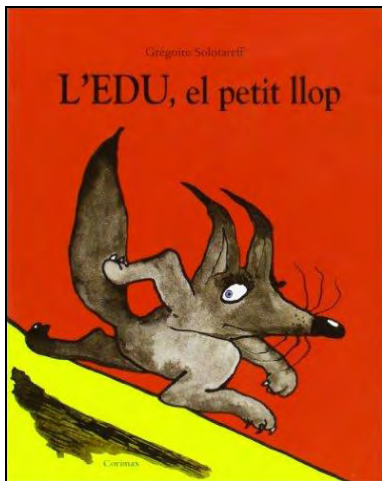
Inés Azul, Pablo Albo i Pablo Auladell. Editorial Thule, 2009.

Amb en Miguel es poden fer moltes coses, sempre hi ha embolic: enviar a les formigues a què caminin en fila índia, demanar als cargols que no corrin, que les pedres s'estiguin quietes... Però de sobte en Miguel ja no hi és. I uns diuen que no el podem tornar a veure perquè es va quedar adormit. I això sembla impossible: com se'n pot anar algú amb la de coses que encara queden per fer?

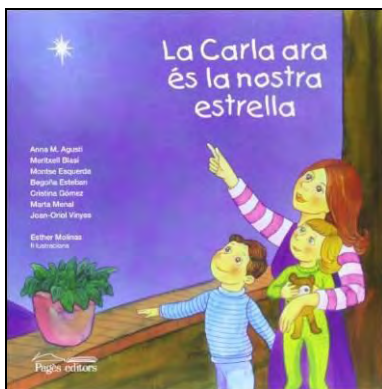
Cuerpo de nube, Ana Eulate i Mónica Carretero. Editorial Cuento de Luz, 2010.

En Kor Derito era una ovella molt especial: tenia el cos de núvol. Com que no era de llana igual que la resta d'ovelles, sempre el deixaven de costat. En Kor era molt sensible, artístic i creatiu i es parava sempre a observar i gaudir de la natura. Un dia es va posar malat i la seva mare Delia el va cuidar amb molt d'amor, però finalment, es va "dormir" per sempre. Llavors, la Delia va veure que el núvol que cobria el cos del seu fillet ja no hi era, només hi havia un cabdell de llana ben blanca, va mirar al cel i va descobrir el núvol més bonic i lluent de tots, que era el del seu fillet Kor. Ara, en Kor es dedica a ajudar a dormir als infants que els hi costa fer-ho, portant-los a un meravellós món de somnis.

L'Edu, el petit llop, Gregoire Solorareff. Editorial Corimbo, 2010.

L'oncle de l'Edu (el petit llop que mai havia vist un conill), mor accidentalment quan anaven a caçar junts per primera vegada. Llavors l'Edu coneixerà en Tom, un conill que l'ajuda a enterrar-lo. Es fan bons amics, però un dia l'Edu espanta sense voler al conillet, que ja no el vol veure més. Finalment, l'Edu coneix la por que provoquen els altres llops i torna per demanar disculpes al seu amic, promentent que mai tornarà a espantar-lo. Cal destacar la naturalitat amb què es presenta la mort de l'oncle i la gran ajuda que suposa un amic que recolzi i estimi en els moments difícils, malgrat les diferències entre ells.

La Carla ara és la nostra estrella, VV.AA. Pagès editors, 2011.

La mort sobtada de la Carla, una nena de 4 anys, eixerida, juganera i plena de vida, ens posa davant el repte d'afrontar la vida sense ella. Els seus amics i companys de classe ara saben quan, on i com trobar-la...

2.- Separació dels pares

No és culpa teva, Maria Adele Garavaglia. Editorial Claret, 2007.

Llibre per tractar la separació dels pares.

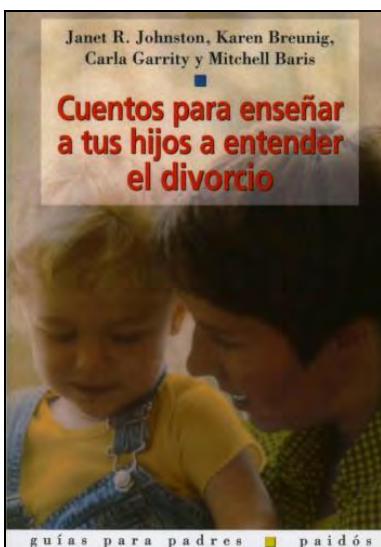
A en Marc li costa creure que la separació dels pares no sigui culpa seva. Li ho haurà de dir la mestra Clara, li ho hauran de repetir els pares, però sobretot, els haurà de veure tots dos junts al partit, cridant i animant-lo darrere la porteria.

Els pares de la Sara se separen, Christian Lamblin Edwige Antier. Editorial Baula, 2003.

Llibre per tractar la separació dels pares. Conté una guia pels pares i alumnes per tractar el tema del divorci. A partir d'un format còmic s'explica com els pares tracten el tema amb la seva filla. Els pares, a partir de contes i històries expliquen a la nena per què se separen i què passarà a partir de la separació.

Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

Cuentos para enseñar a tus hijos a entender el divorcio, Janet R. Johnston et al. Editorial Paidós Ibérica, 2002.

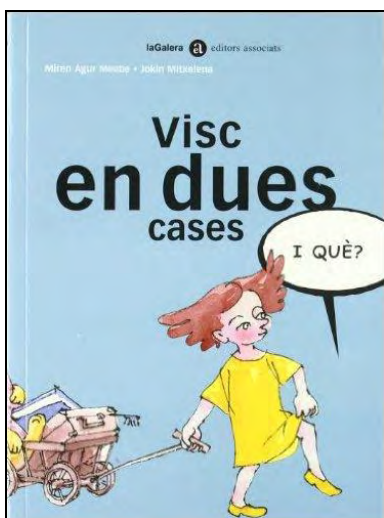
Aquest llibre, escrit per algunes de les màximes autoritats en psicologia infantil i divorci de l'actualitat, és una eina valuosa i indispensable per als pares i professionals que treballen amb nens que pateixen les conseqüències d'una ruptura familiar. Divertits i imaginatius, els quinze contes que componen aquesta antologia única constitueixen una forma segura i eficaç d'ajudar-los a comprendre i superar la separació dels seus pares i la interrupció de la vida en comú. Durant diverses generacions, els contes han estat un instrument fonamental per a la pedagogia infantil, però aquesta guia és alguna cosa més: un manual indispensable perquè els nens puguin identificar i afrontar amb gran facilitat les seves emocions més complexes.

En Fip no entén el món (quan els pares se separen), Jeannette Randerath. Editorial Zendrera Zariquie, 2010.

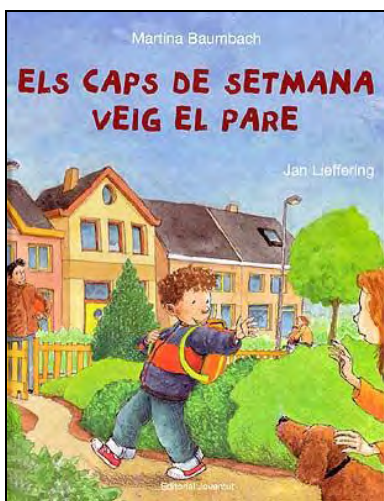
Els pares d'en Fip, un cadell salsitxa-terrier, s'han separat. El pobre Fip no entén per què els seus pares ja no s'estimen, creu que ell en té la culpa i ha deixat de ser el gosset alegre i juganer que era. Un dia, en Bruno, el gos més vell del carrer, li explica la història d'un cadell santbernat-pastor rus que va passar pel mateix.

Aquest àlbum explica de manera molt visual i entenedora el procés de dol que fan els nens quan els pares se separen, les pors que tenen i el sentiment de culpa que senten.

Visc en dues cases, Miren Agur Meabe. La Galera, 2003.

"No sóc pobreta. No m'he fet gran de sobte. Tinc nou anys i últimament ho he passat regular. Res més. És que els meus pares s'han separat". "Ara visc amb la mare de dilluns a divendres, dos caps de setmana al mes i la meitat de les vacances. Els altres caps de setmana i l'altra meitat de les vacances les passo amb el pare". Fragments de Visc en dues cases.

Els caps de setmana veig al pare, Martina Baumbach. Editorial Joventut, 2006.

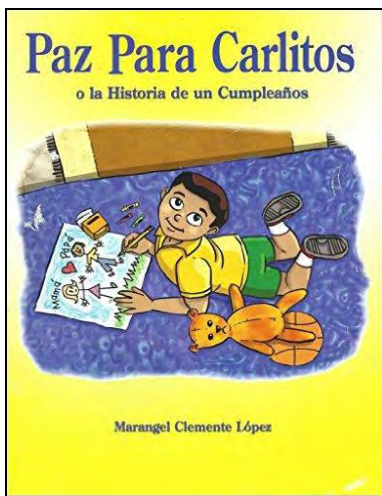
El que més li agradava a en Miquel era ficar-se al llit amb els seus pares. Però darrerament la tensió entre el pare i la mare havia anat creixent, i cada cop més sovint, el pare dormia al sofà. Fins que un dia els pares d'en Miquel li diuen que han decidit separar-se. Però que mai se separaran d'ell. "Paraula d'honor de pare-mare-fill.

- Un àlbum il·lustrat per als nens que viuen o han viscut una situació de separació.
- La separació segons el punt de vista d'un nen.

Quan els meus pares van deixar de ser amics, Jennifer Moore-Mallinos. Editorial Gemser, 2004.

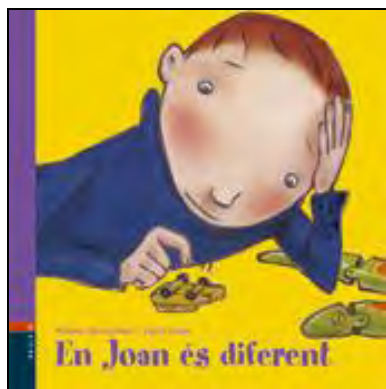
El llibre pot ser una eina útil perquè els nens afectats per una separació puguin identificar el procés que han viscut i, evitant sentiments de culpabilitat, puguin elaborar positivament la nova realitat quotidiana que s'esdevé després de la separació. Es tracta que els nens descobreixin que malgrat la separació els pares se'ls poden seguir estimant i poden seguir compartint bons moments amb ells, que la separació pot ser la solució a les dificultats de convivència entre les persones i més que la fi de quelcom és l'inici d'una nova realitat amb noves possibilitats que cal saber viure positivament.

Paz Para Carlitos: o la Historia de un Cumpleaños, Marangel Clemente López. Cimarrona Publishing, 2015.

La història d'un dia en la vida d'un nen convençut que ha de decidir amb quin dels seus pares va celebrar el seu aniversari número sis. Una tendre història d'amor que porta un missatge d'amor malgrat qualsevol distància.

3.- TMSD / TEA / Germans

El Joan és diferent, Marleen Vanvuchelen i Ingrid Godon. Editorial Baula, 2003.

“En Joan és diferent” presenta un nou vessant a l'hora d'explicar i fer comprendre la diferència als més petits. En aquest cas són les justificacions als comportaments anòmals d'un company o un germà.

L'Anna, la germana d'en Joan, quan qüestiona els comportaments del seu germà sempre rep la mateixa resposta per part dels pares: "En Joan és... diferent". Això la neguiteja, perquè ella també voldria ser diferent i no haver de fer aquelles coses que els pares li exigeixen. Un dia, aprofitant que el seu germà és a passar el dia amb els avis, els pares li proposaran viure un dia diferent i poder fer tot allò que fa el seu germà. De mica en mica anirà descobrint que no tot el que fa el seu germà li agrada i que, si ho fa, és perquè té unes necessitats diferents de les d'ella.

Per a primers lectors a partir de 6 anys.

Mi hermano tiene autismo (4-5 años), Ana González y Victoria Labat.

<http://www.autismoteayudo.com/castellano/recursos/para-los-hermanos/>

Mi hermano tiene autismo (6-7 años), Ana González y Victoria Labat.

<http://www.autismoteayudo.com/castellano/recursos/para-los-hermanos/>

Bambú, el koala, Almudena Taboada. Ediciones SM, 2010.

Bambú és un coala especial. No sap o no pot compartir sentiments. Bambú no és sord, cec o mut però li costa molt relacionar-se amb els altres. El coala és molt llest i de vegades ho intenta, però és tan difícil... Un conte sobre l'autisme.

María y yo, María Gallardo i Miguel Gallardo. Editorial Astiberri, 2003.

Un aspecte molt important conegut per mestres, professionals i pares de l'aprenentatge de nens amb autisme és la utilització d'imatges clares i sintètiques que transmetin idees o situacions. En aquest llibre, Miguel Gallardo, acostumat a comunicar-se visualment amb la seva filla Maria, vol transmetre als seus lectors com si nosaltres fóssim ella, i que a través dels seus dibuixos entenguem el seu missatge simple i breu d'una manera inequívoca. Aquest llibre desborda imatges que transmeten sensacions i emocions de Maria, del seu pare i del seu entorn. Miquel, que des de fa anys sap que a Maria els seus fantàstics dibuixos la fan feliç, la tranquil·litzen i l'ajuden a comprendre aquest món, vol utilitzar-los també amb nosaltres perquè compartim les emocions de Maria cap a ell i els seus éssers estimats.

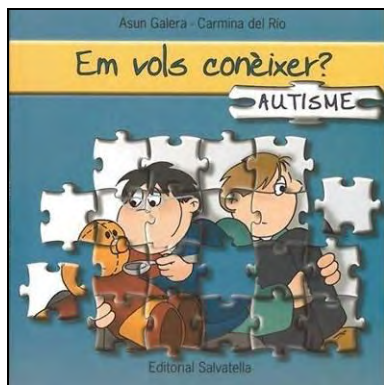
El diari d'en Leo, Cristina Benítez. Editorial Gregal, 2015.

El diari d'en Leo és un àlbum il·lustrat creat amb la voluntat d'explicar a tothom, amb una visió fresca, sensible i pedagògica, el Trastorn de l'Espectre Autista (TEA). En Leo ens permetrà descobrir que les pertorbacions en la conducta que pateixen els afectats poden ser modulables si l'entorn social és capaç d'entendre-les com una manera singular de viure.

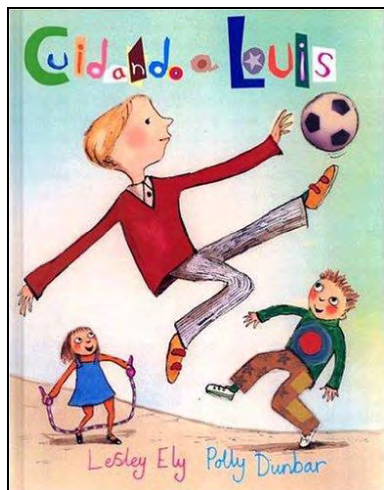
¿Quieres conocerme? Síndrome de Asperger, Carmina del Río. Editorial Salvatella, 2006.

Des que Hans Asperger va descriure per primera vegada aquesta síndrome, cada any es diagnostiquen més casos, i és freqüent que siguin nens amb seriosos problemes d'acceptació durant l'etapa escolar. Els seus companys els veuen físicament normals, però amb certes rareses en alguns comportaments, que es prenen com excentricitats i no com dificultats. I són aquestes rareses les que provoquen el rebuig. Està a les nostres mans canviar la percepció d'aquestes rareses per la visió d'unes dificultats que cal ajudar a superar. Només així s'aconseguirà una correcta integració, sobretot en l'àmbit escolar.

Em vols conèixer? Autisme, Asun Galera i Carmina del Río. Editorial Salvatella, 2008.

Autisme pretén ser una eina que pares i professors poden utilitzar per explicar als nens que envolten un nen autista el que realment li succeeix, el motiu d'algunes de les seves actuacions que, a ulls de qui ho desconeix, semblen estranyes. Aquest llibre marca també una sèrie de pautes perquè el nen neurotípic sàpiga quina és la millor manera d'ajudar al seu company o amic autista davant les diferents situacions que puguin donar-se.

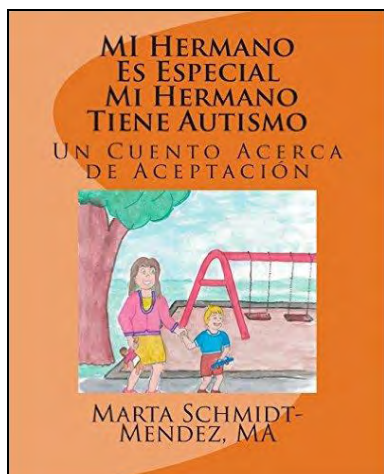
Cuidando a Louis, Lesley Ely i Polly Dunbar. Editorial RBA Serres, 2005.

Hi ha un noi nou a l'escola que es diu Louis. S'asseu al meu costat i m'ocupo d'ell. És una mica diferent de la resta de la classe. A vegades em pregunto què estarà pensant. Sovint s'asseu i es queda mirant fixament a la paret. Si li pregunto què està mirant, em contesta: "Mirant". I segueix mirant. Aquesta introducció al tema de l'autisme mostra com, a través de la imaginació, la bondat i un curiós partit de futbol, els companys de Louis troben una forma d'entrar en el seu món i al mateix temps, fer-li un forat al seu.

Parla'm, Marco Berrettoni Carrara i Chiara Carrer. Editorial Kalandraka, 2010.

Explicat des de l'òptica d'un nen o nena, relata de manera subtil i delicada, la seva percepció i sentiments generats per la seva germana en relació a l'autisme. Sens dubte és essencial per facilitar la comprensió de les sensacions dels més petits que es troben en convivència amb persones que pateixen aquest trastorn.

Mi hermano es especial, mi hermano tiene autismo, Marta Schmidt-Méndez. Editorial Createspace, 2014.

Reflecteix el recorregut d'una família quan s'adona que el seu esperat petit està canviant de l'alegre nen que ells coneixien a un nen introvertit i menys comunicatiu. Aquesta història, vista a través dels ulls d'una germana gran, expressa la confusió i el dolor que una família sent quan s'enfronta amb un diagnòstic d'autisme. La història també ensenya la bellesa d'acceptar a una persona encara que aquesta persona sigui diferent i demostra que de vegades un somni no acaba, sinó que necessita ajustos. Un diagnòstic d'autisme impacta en tots els membres d'una família.

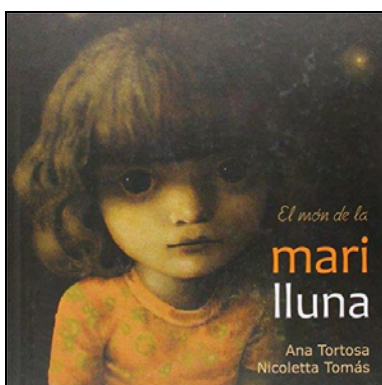
Mi hermano tiene autismo, Jennifer Moore-Mallinos. Editorial Barrons Educ Series, 2008.

"Un nen parla del seu germà, el comportament autista del qual crea problemes a l'escola i l'avergonyeix davant els seus amics. El nen parla amb la seva mestra, que explica a tota la classe el que és l'autisme i descriu a moltes persones amb autisme que han aconseguit superar molts dels seus problemes i convida a la societat".

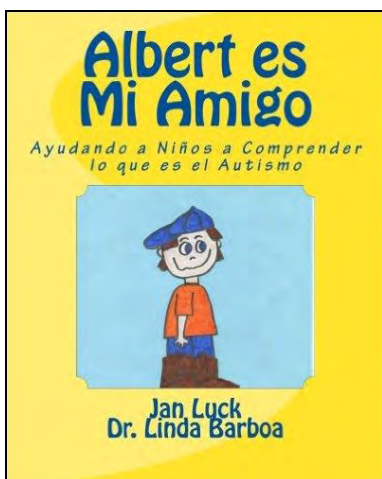
El astronauta, Carlos Comendador. Editorial Sallybooks, 2015.

Aquesta obra està destinada a nens amb necessitats educatives especials, principalment a joves amb trastorn de l'espectre autista, encara que també pot servir de suport per a un altre tipus de grups amb problemes similars de comunicació i / o desenvolupament. Les il·lustracions i els textos del llibre, es recolzen en un sistema de pictogrames que ajuden a la comprensió de la resta d'elements i constitueixen un llenguatge per si mateix, facilitant la comprensió total de l'argument de la història.

El món de la Marilluna, Ana Tortosa Diego. Legua Editorial, 2014.

Marilluna és un llibre íntim, dolç i diferent. A través de la metàfora i el llenguatge senzill explica alguna cosa tan comuna i complicada com l'autisme, com pot canviar la vida de qui el pateix i com ella pot convertir-se en un far que il·lumina i alegra l'existència dels altres. En favor de l'Associació Catalana de Malalts d'Autisme.

Albert es mi amigo, Jan Luck i Dr. Linda Barboa. Editorial Createspace, 2015.

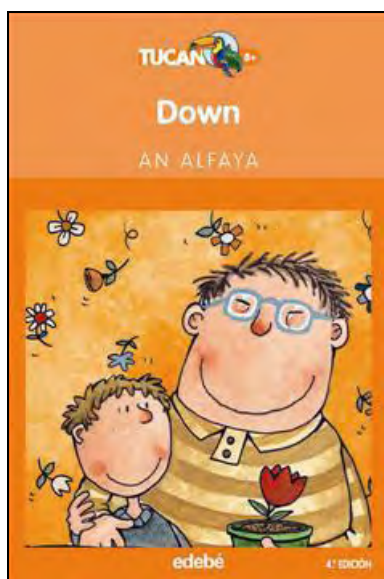
Aquest llibre parla d'una amistat entre un nen anomenat Albert, qui té autisme, i la seva amiga Maria Luisa. Junts ells descriuen i expliquen alguns comportaments comuns entre nens amb autisme de manera que un nen del seu nivell ho pugui entendre. El llibre té pàgines a tot color amb imatges atractives que acapararan l'atenció de nens i adults. La informació presenta una actitud positiva cap a l'autisme i de la mateixa manera podran llegir-lo tots els membres de la família, mestres i membres de tota la comunitat per entendre el que és viure amb autisme.

4.- Discapacitat / Diversitat

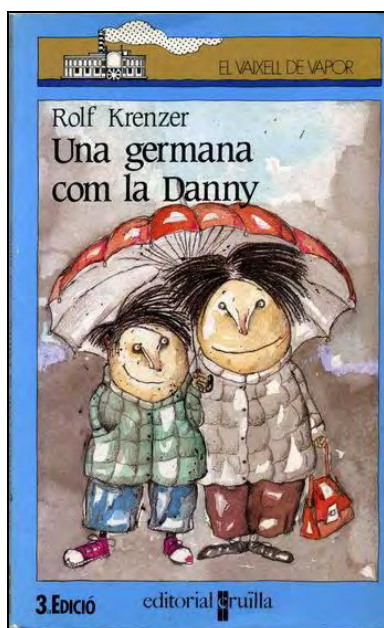
Mi hermana Lola, Àngels Ponce i Miguel Gallardo.

<http://www.autismoteayudo.com/castellano/recursos/para-los-hermanos/>

Down, An Alfaya. Edebé, 2001.

Al meu cosí Down, li agraden les margarides blaves i per dormir compta flors. Jo crec que és xinès, tot i que la mare diu que no, i s'enfada si li dic Down. No entén que ell s'estima més aquest nom que no pas Guille.

Una germana com la Danny, Rolf Krenzer. Editorial Cruïlla, 2005.

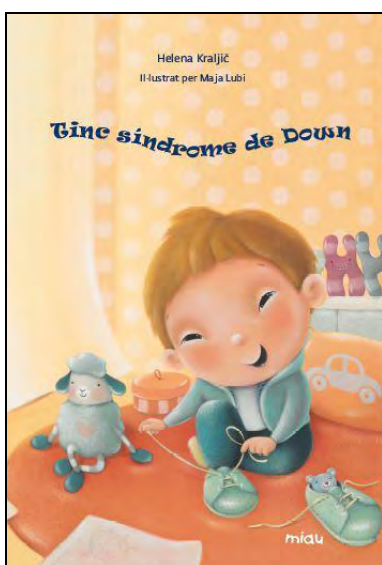
L'Oliver té una germana, la Danny, que és més gran que ell, però no ho sembla. Perquè la Danny no és una nena com les altres: és disminuïda psíquica. L'Oliver està avergonyit de la seva germana i no vol que els altres nens de la seva classe la coneguin. Però quan la Danny es perd, i tots els amics de l'Oliver estan contents de poder-lo ajudar a buscar-la, ell canvia d'actitud.

Els meus germans i jo, Jordi Sierra i Isabel Caruncho. Fundació Catalana de la Síndrome de Down. Editorial Edebé, 2003.

El conte narra la situació familiar de tres germans, de 12, 9 i 5 anys. El de 9, en Pau, té síndrome de Down.

Objectiu: ajudar pares i/o educadors a explicar la síndrome de Down als germans. Reflexió: La síndrome de Down d'un germà pot generar sentiments ambivalents (gelosia, sobreprotecció, ràbia, pena, por, etc.), que s'han de poder aclarir.

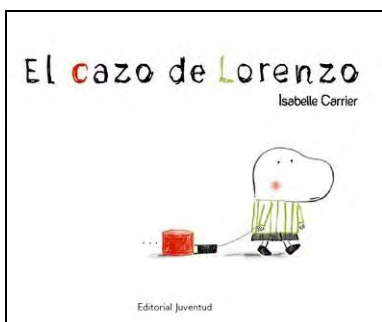

Tinc síndrome de Down, Helena Kraljić. Editorial Jaguar, 2014.

L'objectiu del llibre és explicar als nens que la síndrome de Down és només una característica més de les moltes que conformen cada persona, i contribuir així a assumir la diversitat i a caminar cap a una societat més inclusiva.

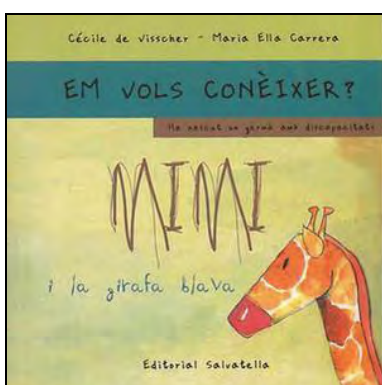
És una lectura recomanable per a nens en edat preescolar, però també és útil perquè persones d'altres edats compreguin i traslladin als seus entorns la importància de desterrar visions estereotipades sobre la síndrome de Down.

La història de "Tinc síndrome de Down" és la del David, un nen amb síndrome de Down a qui li agraden les mateixes coses que a la resta: dibuixar, jugar, divertir-se... i gaudeix de la vida al costat de la seva família.

El Cazo de Lorenzo, Isabelle Carrier. Editorial Juventud, 2010.

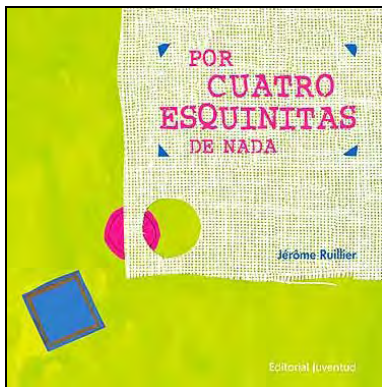
Amb paraules simples i unes il·lustracions tendres i divertides, l'autora recrea el dia a dia d'un nen diferent: les seves dificultats, les seves qualitats, els obstacles que ha d'afrontar... "El cazo de Lorenzo" omple un buit, commou el lector, sigui quina sigui la seva edat. Però el que més crida l'atenció és la senzillesa del dibuix i del concepte.

Mimi i la girafa blava, Cecile Visscher. Miguel A. Salvatella, 2009.

Mimi, una petita girafa, acaba de tenir un germanet, MOLT petit de color BLAU. La Mimi ha de fer front a la burla dels seus amics i a la desil·lusió de tenir un germanet diferent que no pot córrer, ni banyar-se al riu... Mimi amb l'ajuda dels seus pares, anirà descobrint la visió positiva de la discapacitat que la farà gaudir d'altres jocs i vivències molt enriquidores.

Aquest és un conte dirigit als més petits que tenen un familiar amb discapacitat.

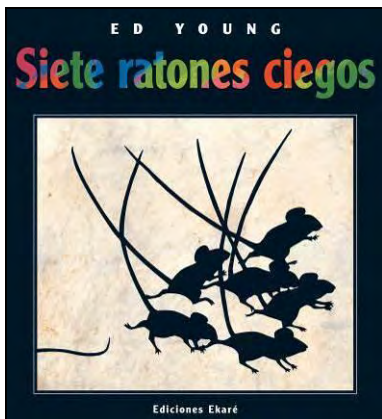
Por cuatro esquinitas de nada, Jerome Ruillier. Editorial Juventud, 2014.

Quadrat vol jugar a casa dels seus amics Rodonets, però no passa per la porta perquè... la porta és rodona com els seus amics! Haurem de retallar les cantonades!?? Li diuen els rodonets. Oh, no!?? Diu Quadrat. Em doldria molt! Què podem fer? Quadrat és diferent. Mai serà rodó... Un llibre sobre l'amistat, la diferència i l'exclusió. Un àlbum amb una proposta gràfica molt original.

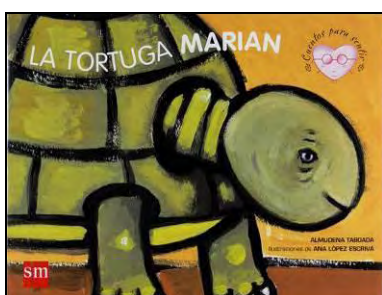
Cierra los ojos, Oscar Herrero Galán. Editorial Rubiños 1860, 2014.

Per Mario els dilluns són de color groc. Quan pensa en ells se'ls imagina així. I els dimarts blaus, i els dimecres ataronjats. A Mario li encanta anar al cinema amb els amics. I jugar a bàsquet, i llegir llibres d'aventures, i escoltar música, com a qualsevol noi de la seva edat. Mario es passa el dia fent broma, i és un geni tirant boles de neu. També sap orientar-se com ningú, fins i tot en les situacions més delicades. Mario és cec.

Siete ratones ciegos, Ed Young. Editorial Ekare, 2002.

En aquesta faula oriental, cadascun dels set ratolins emprèn un recorregut per esbrinar quina cosa és aquesta Cosa Molt Rara que està a l'estany. Una història universal narrada a través de l'excel·lent i renovador plantejament gràfic d'Ed Young, artista xinès-nord-americà, guardonat amb la medalla Caldecott.

La tortuga Marian, Almudena Taboada. Ediciones SM, 2008.

Marian és una tortuga de pell rugosa amb ulls nets i tendres. S'espanta si el vent bufa fort, amaga el cap i no el treu fins que l'aire es calma. Marian es lleva d'hora, es renta la cara i es vesteix a poc a poc. Beu suc de llimona, raspalla les dents, agafa la cartera i, pas a pas, camina cap a l'escola. Un conte sobre la síndrome de Down.

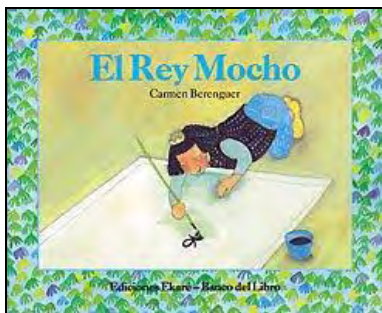
Lolo, un conejo diferente, Guido Van Genechten. Ediciones SM, 2013.

En Lolo és un conill diferent de la resta doncs té una orella caiguda. Els altres sempre se'n riuen d'ell i en Lolo intenta, sense èxit, que la seva orella estigui recta. Un dia en Lolo decideix anar al metge i aquest li diu que totes les persones tenen orelles diferents i que les seves són tan bones com les dels altres. Llavors en Lolo se sent molt millor i proposa un joc als seus amics.

Está bien ser diferente, Todd Parr. Editorial Serres, 2005.

Una tortuga verda creua solitària la meta. Un cangur amb un gos a la panxa. Una nena amb paper higiènic enganxat a la sabata. Està bé arribar l'últim. Està bé ser adoptat. Està bé sentir vergonya. ESTÀ BÉ SER DIFERENT. A l'autor li encanta il·lustrar llibres i tractar temes de manera intel·ligent que arribin als nens, evitant establir el que es considera "normal?" per regla general. Per això combina els colors de l'arc de Sant Martí i els dibuixos senzills amb afirmacions tranquil·litzadores en llibres optimistes.

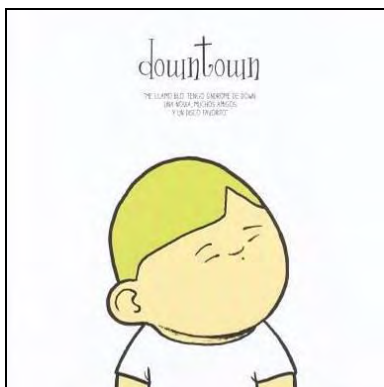
El Rey Mocho, Carmen Berenguer. Ediciones Ecaré, 1992.

La discapacitat és el tema central d'aquest conte, la por i la inseguretat que provoca el fet de veure's diferent dels altres; aquest conte convida els nens a viure feliços tal i com són físicament, perquè al cap i a la fi no existeix la persona perfecta.

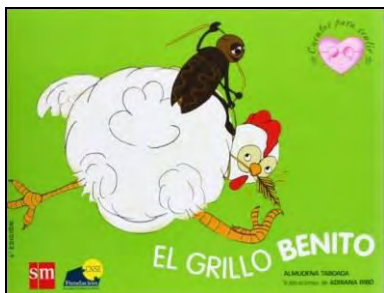
Corre pequeño gorrión, Anna Anastasova i Brigitte Weninger. Editorial Juventud, 2012.

El pardal i el ratolí són bons amics i juguen junts sovint. Però un dia esclata una tempesta i l'ocellet cau a terra ferit. Quan torna en si, no pot moure's i necessita ajuda. El ratolí el consola mentre un vell corb cuida d'ell i el prepara delicadament per la seva vida futura: «No serà com abans». No tornar a volar mai més, és difícil d'acceptar. Aprendre a córrer pel camp amb el ratolí també és dur, però és un camí cap a noves alegries. Una història plena de sensibilitat i consideració sobre les conseqüències d'un accident o d'una malaltia. Una història que dona ànims i estimula la confiança sense excloure les dificultats i els obstacles.

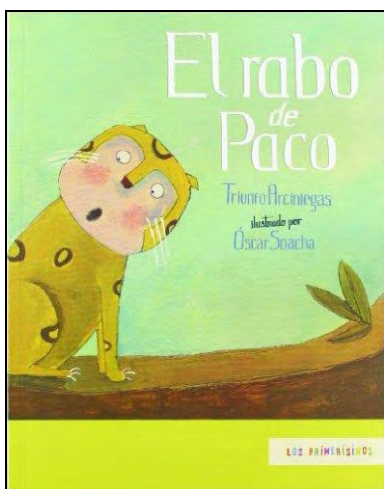
DownTown, Noël Lang Agulló i Rodrigo García Llorca. Editorial Combel, 2013.

"Em dic Pau. Tinc Síndrome de Down, una núvia, molts amics i un disc favorit". La normalitat i la integració són els senyals d'identitat de les tires còmiques i despreocupades d'aquest llibre. En paraules dels seus autors: "Qui té un familiar amb Síndrome de Down té anècdotes súper divertides. La nostra intenció és explicar-les des del seu punt de vista, amb una manera molt simple de veure les coses".

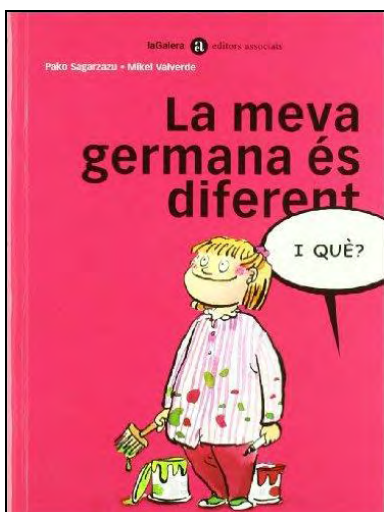
El grillo Benito, Almudena Taboada i Adriana Ribó. Editorial SM, 2005.

Aquesta és la història de Benito, un grill sord, que vivia al bosc on tenia molts amics. La sensibilitat tàctil d'aquest grill el farà convertir-se en el veritable heroi de la història. A més, a la portada i les solapes interiors que envolten el llibre, hi ha una fitxa destinada a pares o docents amb propostes d'exercicis per als nens, així com unes il·lustracions de paraules bàsiques de la LSE (Llengua de Signes Espanyola).

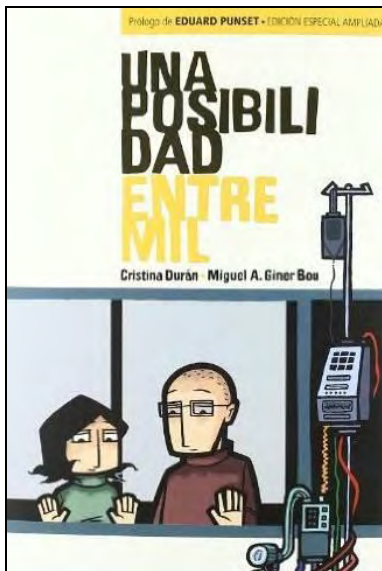
El rabo de Paco, Triunfo Arciniegas i Óscar Soacha. Editorial Fondo Cultura Económica, 2012.

Paco té una gran preocupació: ha perdut una part del seu cos. Al principi se sent molt malament, però a poc a poc anirà descobrint que, tot i ser diferent dels altres, el món encara té molt a oferir.

La meva germana és diferent (I Què?), Pako Sagarzazu i Mikel Valverde. Editorial La Galera, 2001.

La meva germana és especial, diferent dels altres. Potser per això l'estimo tant. És un llibre infantil sobre la síndrome de Down. Reflecteix molt bé els pensaments d'un nen petit que té una germana amb discapacitat i com nota que la seva germana és diferent dels altres. Interessant com explica la discapacitat al seus amics.

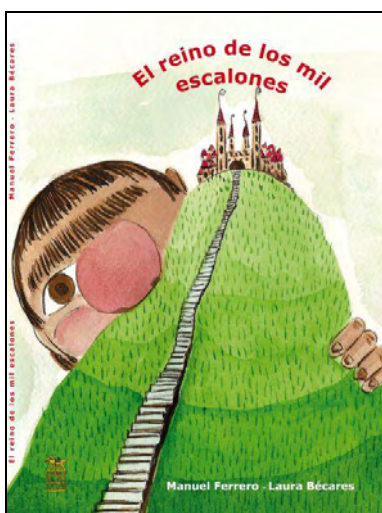
Una posibilidad entre mil, Cristina Durán y Miguel Ángel Giner Bou. Editorial Sins Entido, 2011.

Pròleg d'Eduard Punset. Edició ampliada. "Laia neix al gener de 2003 i és especial", es llegeix en una de les solapes del llibre. Sens dubte, ho és. Val la pena conèixer-la a través de les pàgines d'aquest llibre que ens explica la seva història, la lluita dels seus pares contra la seva malaltia, la seva aventura apassionant.

El nen savi. El nen més espavilat del món, Simon James. Editorial Símbol, 2004.

Quan l'Oriol Savi va néixer, els seus pares de seguida van veure que era un nen molt intel·ligent: llegia el diari, arreglava el cotxe de la família i fins i tot feia de metge en un hospital. Aviat van saber però, que, en el fons, era un nen com els altres.

El reino de los mil escalones, Manuel Ferrero i Laura Bécara. Editorial El Lobo Sapiens, 2010.

Una princesa amb paràlisi cerebral s'enfronta a un ésser malvat i un gegant com al·legoria de la incomprensió social que la discapacitat suposa i on els herois seran també persones amb discapacitat.

El sonido de los colores, Jimmy Liao. Bárbara Fiore Editora, 2008.

La noia que recorre sense rumb fix al metro de la ciutat no està realment cega: el seu àngel guardià la va abandonar, però li va deixar el do de veure els sons i les olors, un món nou de percepcions, on tenen cabuda laberints sense sortida, elefants que desfilen a pas lent, ocells que canten en jardins secrets... La bellesa d'aquest univers, però, està impregnada de malenconia perquè és un món de solitud. I en solitari busca la noia cega el feble parpelleig de la llum.

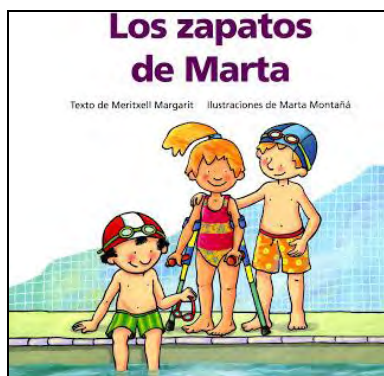
http://issuu.com/barbara-fiore/docs/el_sonido_de_los_colores

Mis amigos especiales, Paco Capdevila. Ediciones Gaviota, 1998.

Amb aquest llibre podràs aprendre el valor de l'amistat de forma divertida. Nen, Nena i Guau, ens parlen sobre els seus amics especials, amb els que juguen i es diverteixen molt: Marta, Nico, Paco i Juan.

<http://www.slideshare.net/albertodepablo/cusersfideldesktop25-aniversariomis-amigos-especiales>

Los zapatos de Marta, Meritxell Margarit i Marta Montañà. Editorial Mediterrania, 2009.

Explica la història del valor de l'amistat de tres nens, un dels quals, la Marta, va néixer amb espina bífida i per caminar ha d'utilitzar unes sabates especials.

<http://www.febhi.org/wp-content/uploads/2015/05/Los-zapatos-de-Marta.pdf>

Una palabra olvidada, Maria Pineda i Marta Mayo. Editorial Fundació CADAH, 2012.

És un senzill conte que transmet a les seves pàgines a tot color la il·lusió, la solidaritat, la superació de dificultats i el desig d'aconseguir la felicitat d'un nen amb TDAH.

<http://issuu.com/issuu17024132/docs/unapalabraolvidada>

Monstruo Rosa, Olga de Dios Ruiz. Editorial Apila, 2013.

Monstre Rosa és un conte sobre el valor de la diferència. Una història per entendre la diversitat com a element enriquidor de la nostra societat, Monstre Rosa és un crit de llibertat. Guanyador del Premi Apila Primera Impressió 2013, al millor projecte d'autor novell i del Premi Aurelio Blanc 2013, al millor projecte en la Família d'Arts Aplicades al llibre de la Comunitat de Madrid en 2013. Golden Pinwheel Award 2013, en la categoria del millor àlbum il·lustrat internacional.

Álvaro a su aire, Montserrat del Amo. Editorial Bruño, 2007.

Álvaro és esprimatxat, bru i esquerrà; té dos remolins als cabells i, a més de ser xerraire i simpàtic, té un braç més llarg que un altre. Però ell està content perquè se les arregla fenomenal amb la mà esquerra, i la dreta "ni li pica ni li fa mal ni res!". Serà Álvaro capaç de vèncer les dificultats i guanyar alguns dels concursos que s'organitzen a l'escola?

Sóc en Pau, Magalí Malagelada. Editorial Pedra de Toc, 2005.

En aquest conte volem donar a conèixer els sentiments dels nens que no poden caminar, moure's o parlar com fan la resta. Aquests nens, com tots els altres, necessiten poder compartir la seva vida amb la família i els amics. Compartir jocs, il·lusions, preocupacions... amb naturalitat. A en Pau no li agrada que el vegin com un "pobret", ni que es fixin en què "no pot fer". Vol que els seus amics pensin en "com ho podria fer" i que l'ajudin a aconseguir-ho. Vol que l'acceptin en els jocs i en les converses, i que el considerin un amic més.

Com un peix a l'aigua, Daniel Nesquens. Editorial Thule, 2014.

"Com un peix a l'aigua" és un d'aquells àlbums on es nota que autor i il·lustrador han treballat junts per crear el personatge del Sebastià (que a mig llibre canvia de nom i es fa dir "Oceà") i la seva falera per tot el tingui a veure amb l'aigua: la pluja, els mars, la natació... El Sebastià va amb cadira de rodes, cosa que no llegim, però sí veiem, i aquest llibre ens l'explica un amic seu (o amiga?) que li diu que qualsevol dia d'aquests li sortiran escates, un parell d'ales, i sortirà nedant cap a una nova vida.

5.- Emocions

5.1.- Vàries emocions

El monstre de colors, Anna Llenas. Editorial Flamboyant, 2012.

El Monstre de Colors no sap què li passa. S'ha fet un garbuix d'emocions i ara li toca desfer l'embolic. Una història senzilla i divertida que introduirà a petits i a grans en el fascinant llenguatge de les emocions.

En Lluc està trist
La Jana està alegre
En Joan té vergonya
La Maria s'enfada

Contes i Emocions, Edicions Baula, 2015.

És una col·lecció de conte sobre emocions i sentiments amb lletra de pal per a primers lectors. A la solapa, hi trobareu el relat desenvolupat per compartir el conte amb els infants. Amb consells per entendre i treballar l'emoció.

Una tempesta de por
Quina RÀBIA de joc!
Adéu, tristesa!
La gelosia ve, i se'n va
Vola, vola, sorpresa!

Toni i Tina, Meritxell Martí i Xavier Salomó. Editorial Castellnou, 2013.

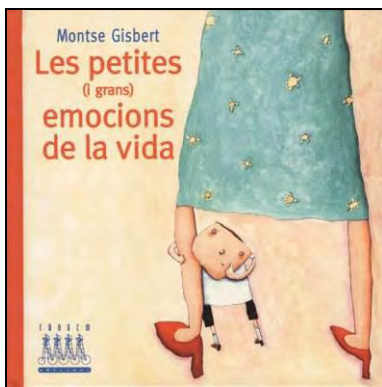
La intel·ligència emocional és una competència que es pot adquirir a l'escola i en l'entorn familiar. Per impulsar l'educació emocional en aquests dos àmbits, Castellnou Edicions i l'Hospital Sant Joan de Déu han creat una col·lecció de contes que tracten les emocions mitjançant les històries quotidianes que viuen el Toni i la Tina, uns conillets molt amics. Cada conte de la col·lecció se centra en una emoció diferent.

El Toni i la Tina, a partir de les experiències que viuen, animen l'infant a reconèixer, entendre, expressar i gestionar positivament les emocions. Els infants de 2 a 7 anys s'identificaran, ben segur, amb aquests personatges i les seves vivències.

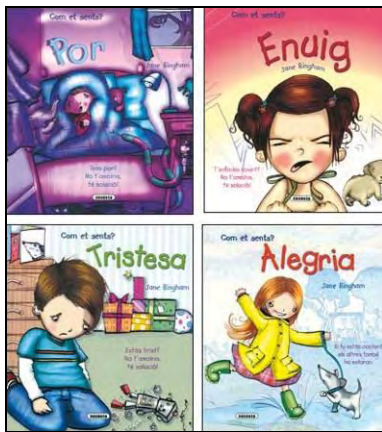
Tu, com estàs?, Inma Pla. Editorial Brosquil, 2006.

La felicitat de la Marta, la por de l'Isaac o la tristesa de la Rocío omplen les pàgines d'aquest divertit àlbum que parla dels sentiments. Un mirall en l'última pàgina reflectirà la sorpresa dels més petits a més de convertir-los en els autèntics protagonistes del llibre.

Les petites (i les grans) emocions de la vida, Montse Gisbert. Tàndem Edicions, 2003.

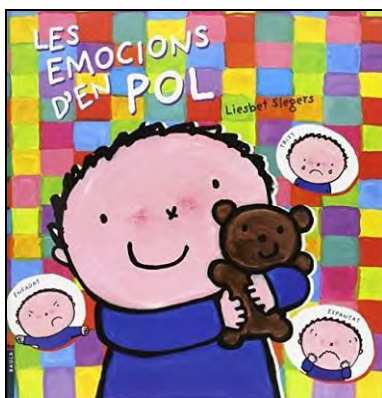
Llibre de format reduït que a través de 68 pàgines, il·lustrades amb colors delicats, ens aproxima a la comprensió dels sentiments que experimentem, de les emocions que vivim: la timidesa, la por, l'alegria, l'exclusió, l'orgull, l'amistat... Un llibre que ens ensenya a viure i a comprendre'ns.

Por
Enuig
Tristesa
Alegria

La col·lecció: Com et sentis?, Jane Bingham. Editorial Susaeta, 2009.

Una col·lecció que conté històries senzilles amb les quals l'infant s'identificarà fàcilment, de forma que li sigui més fàcil desxifrar les seves emocions.

Les emocions d'en Pol, Liesbet Slegers. Editorial Baula, 2012.

Sovint les emocions en els infants són un fenomen força estrany de comprendre per si mateixos. Els nens, a l'igual que els adults, també estan tristos, tenen por, estan enfadats, i necessiten sempre algú que els consoli, ja que a un infant li és molt complicat entendre i controlar les seves pròpies emocions. Un llibre sobre les emocions, amb rimes, solapes i jocs de descoberta.

El gran llibre de les emocions, Esteve Pujol i Pons, Carles Arbat i Rafael Bisqueria Alzina. Editorial Parramón, 2015.

Segur que vols trobar-te de gust entre els companys; que t'acceptin i que vulguin estar amb tu. Saps que tot això no sempre és fàcil. En cada un dels 20 contes, hi descobriràs algun petit secret que t'ajudarà a conviure millor amb els qui t'envolten.

Els sentiments d'en Fèlix, Didier Levy. Editorial Cruïlla, 2004.

De vegades als menuts els costa trobar paraules per explicar què senten. En aquest llibre viuran, amb tendresa, humor i realisme, situacions quotidianes relacionades amb l'afecte, la vergonya, la felicitat, la tristesa, l'alegria, la gelosia... En Fèlix i el seu conillet els ajudaran a identificar els seus sentiments i a posar-hi nom.

Begoña Ibarrola.

Entre els seus treballs en Ediciones SM, Ibarrola és coautora dels dos Programes d'Intel·ligència Emocional "Sentir i Pensar", dirigits al segon cicle d'Educació Infantil i al primer cicle de Primària. Així mateix, és autora de la integració curricular de l'Educació Emocional en els llibres de text d'Educació Primària de SM, per exemple, del Projecte Follets, Rodamons i Planeta Amic, per citar alguns.

En la col·lecció Contes per sentir, l'autora recorre en les seves històries les diferents emocions que experimenta el nen en el camí de la maduresa, ja sigui alegria, tristesa, orgull, enveja, vergonya, culpa, etc.

“¡Yo soy el mayor!” (Celos)/“¿Qué le pasa a Mugán?” (Tristeza)/“Peligro en el mar (Alegría y Optimismo)/ “Crisol y su estrella”(Confianza en uno mismo)/ “La Jirafa Timotea”(Rechazo y amistad) / “Historia de una lata” (Ilusión) “Correprises y Tumbona”(Ansiedad) “Un jarrón de la China”(Miedo) / “Aventuras de una gota de agua”(Gratitud) / “El Club de los Valientes”(Valentía) / “Pirindicuela” (Orgullo) / “Simbo y el Rey hablador”(Empatía) / “Chusco, un perro callejero”(Solidaridad) / “La jirafa Timotea”(Rechazo) / “El oso gruñón”(Enfado) / “El ladrón de estrellas”(Amor y amistad) / “Un regalo sorprendente”(Sorpresa) / “Tú tienes la culpa de todo”(Culpabilidad y Responsabilidad) / “El ciempiés bailarín” (Gratitud) / “El unicornio azul” (Ilusión)

Paula i el seu cabell multicolor, Carmen Parets Luque.
CreateSpace Independent Publishing Platform, 2013.

Un conte ideal per primers lectors. Descobreix com a Paula li canvia de color els cabells segons l'emoció que senti. Conte infantil sobre les emocions: alegria, tristesa, enuig i por. A través de les transformacions de la Paula anem donant nom a les emocions que sentim. A partir de fer-nos preguntes com: Què ens provoca aquesta emoció?, Què ens fa sentir?, i Què hem de fer? Anem proporcionant respostes o solucions per a cada tipus d'emoció.

Quando estoy enfadado
Quando estoy contento
Quando estoy triste
Quando estoy celoso
Quando soy amable
Quando estoy solo

Colección Sentimientos, Tracey Moroney. Editorial SM.

El seu protagonista, Conill, mostra com se sent quan sent cadascuna d'aquestes emocions i tot allò que li ve de gust fer: cridar, córrer, saltar, riure, plorar... Per després sentir-se molt més relaxat i poder parlar-ne.

5.2.- Enveja

Gato rojo, gato azul, Jenni Desmond. Lata de Sal Editorial, 2013.

Gat Vermell vol ser tan intel·ligent com Gat Blau. Gat Blau somia a ser tan àgil com Gat Vermell. Però, de quin color és la felicitat? Els dos gats que protagonitzen aquesta història estan disposats a fer les coses més estranyes per assemblar-se a l'altre.

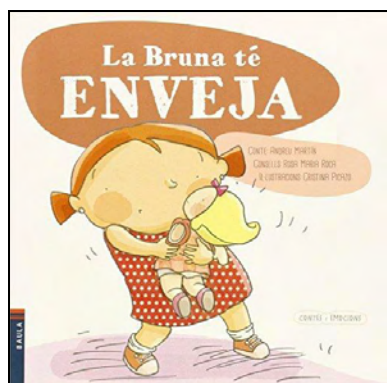
Envidia (¿Qué sientes?), Violeta Monreal Díaz. Editorial Gaviota, 2005.

L'ENVEJA fa que en comptes d'apreciar el que tens, miris el que tenen els altres i sentis que és més i millor que el teu. Emma haurà de descobrir "la fórmula màgica" que l'ajudi a superar l'enveja.

Quando siento envidia, Molly Wigand. Editorial San Pablo, 2008.

En una societat que anima a ser «el número u» sempre i a tenir les millors coses que els diners poden comprar, és normal que els nens (i els adults) de vegades sentin enveja i gelosia. Aquest llibre ajuda als nens a reconèixer la gelosia a casa, a l'escola i en els seus jocs. Els consells de l'autora i les atractives il·lustracions faran que els nens comencin a veure que alliberar-se de l'enveja és molt fàcil.

La Bruna té enveja, Andreu Martín Farrero. Edicions Baula, 2014.

És un conte sobre emocions i sentiments amb lletra de pal per a primers lectors. A la solapa, hi trobareu el relat desenvolupat per compartir el conte amb els infants. Amb consells per entendre i treballar l'emoció.

5.3.- Enuig

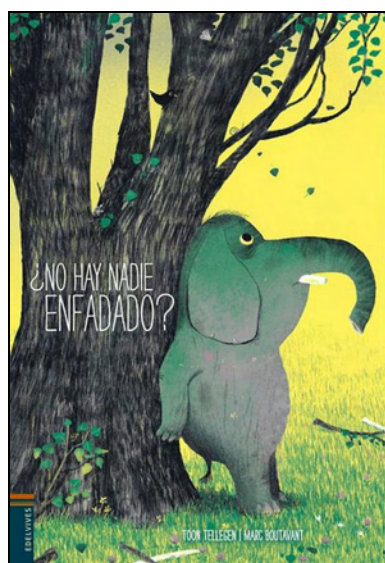
Una mica de mal humor, Isabelle Carrier. Editorial Joventut, 2012.

Quan en Pit i en Pat es coneixen, de seguida es fan inseparables. Riuen, juguen... s'entenen molt bé i creuen que, si estan junts sempre, seran feliços. Però, amb el temps, comencen a no estar d'acord, a donar la culpa a l'altre, i sovint s'enfaden. A poc a poc, s'instal·la una cosa que tots coneixem: el mal humor, que creix, creix... i de sobte, els separa. En aquest delicat àlbum sobre la diferència, Isabelle Carrier continua la seva exploració dels sentiments amb aquesta història de les relacions, plena d'humor. Els dibuixos i la simplicitat del text són tot un encert i en Pit i en Pat sabran trobar una solució amb molta saviesa.

La Lilí s'enfada amb la seva amiga, Dominique de Saint Mars i Serge Bloch. Editorial La Galera, 1996.

Una història per atrevir-se a dir el que sentim, el que no entenem, per preferir l'amistat a l'orgull.

¿No hay nadie enfadado?, Toon Tellegen. Editorial Luis Vives (Edelvives), 2014.

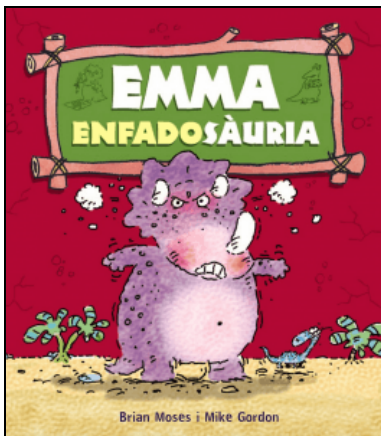
Dotze contes sobre disgustos protagonitzats per animals. Un elefant que es retreu a si mateix la seva obstinació a enfil·lar-se als arbres; un cuc i un escarabat que competeixen per demostrar qui està més enfadat; un porc formiguer que ha de romandre cap per avall per conservar el seu bon humor; un llamàntol que tracta de vendre disgustos a un ingenu ratolí, etc.

Cuando Sofía se enoja,
se enoja de veras...

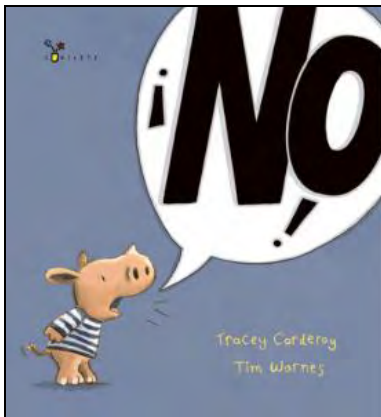
Cuando Sofía se enoja, se enoja de veras, Molly Bang. Editorial Scholastic, 2002.

Aquesta història tracta d'una nena anomenada Sofia que s'enfada perquè la seva germana li treu el goril·la que ella usava mentre jugava. El seu enuig és tal que la fa enfadar-se, cridar, córrer i plorar. Després, es calma en contemplar la natura i torna a casa on la seva família la rep amb molta alegria i ella ja no està enutjada.

Emma enfadosauria, Brian Moses. Editorial Barcanova, 2013.

L'Emma sempre està enfadada: quan no guanya en els jocs, quan no pot veure el programa que ella vol a la televisió, quan fan regals als seus germans i a ella no... Què farà l'Emma per millorar el seu caràcter?

¡NO!, Tracey Corderoy. Editorial Bruño, 2013.

Aquesta és la història d'un petit rinoceront que descobreix una paraula nova i la converteix en la seva resposta preferida per a tot: no. Tothom deia que Rino era encantador, fins que, un bon dia, va aprendre a dir NO. Un divertit conte amb la millor recepta per superar rebequeries!

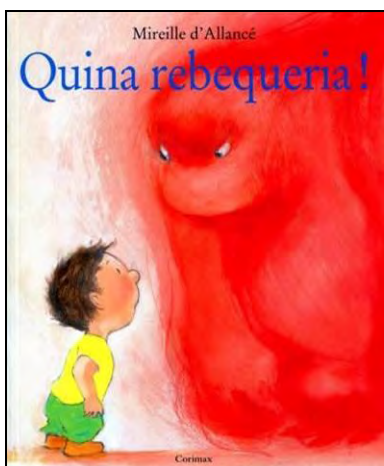
Madrechillona, Jutta Bauer. Lóguez Ediciones, 2013.

Un dia la mare del pingüí s'enfadà molt i va donar tal crit que el pobre pingüí va sortir volant en trossos. Cada trosset del pingüí va anar a parar a un lloc: el cap se'n va anar a l'univers, el pic a les muntanyes, el cos al mar, el cul es va perdre a la ciutat, les ales en la jungla i els seus peus, que al principi es van quedar quiets, van començar a caminar sense parar. El pobre pingüí volia cridar però no podia perquè tenia el bec a les muntanyes, volia buscar però els seus ulls estaven allà dalt, a l'Univers, volia aletejar però les seves ales estaven perdudes a la jungla. Però la seva mare recollirà els trossos i quan tornin a estar junts dirà "Perdó!".

Rebequeries, Gabriela Keselman. Editorial La galera, 1999.

La col·lecció SENSE MOTS ofereix als més menuts la possibilitat de llegir abans de saber llegir. Les seqüències d'imatges plenes de detalls els permeten seguir amb facilitat el fil narratiu de cada història. Es tracta d'ajudar-los a descobrir el plaer de la lectura en solitari.

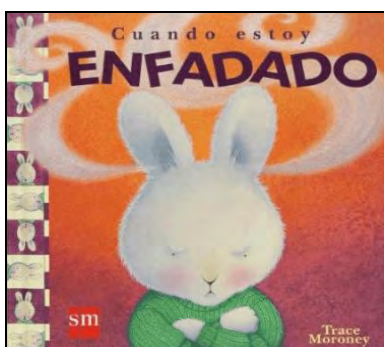
Quina rebequeria, Mireille d'Allancè. Editorial Colimbo, 2004.

Els nens petits senten emocions tot el temps i les senten amb tanta intensitat que ells mateixos se senten desorientats perquè no saben posar-li paraules a allò que senten i que els fa cridar, voler tirar coses, donar puntades, dir coses lletges... El personatge d'aquesta història els ajudarà a entendre que el que senten és normal i que es pot controlar.

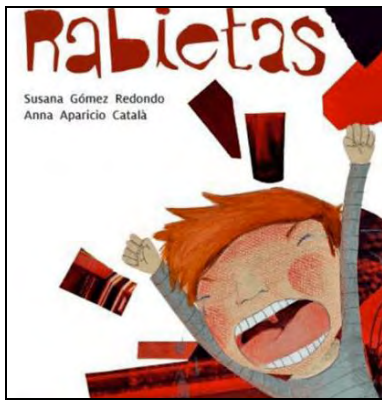
La cola de dragón, Mireia Canals. Editorial Miguel A. Salvatella, 2011.

Tots tenim un mal dia, que en el cas de Javier comença amb el no de la seva mare a comprar més gomes, el joc de moda del moment. I comença a sentir l'enutjosa ràbia, que fa que li surti una llarga i verda cua de drac. Aquesta va creixent a poc a poc i més quan el seu pare el posa a recollir la torre més alta de coixins que havia construït fins aleshores. I és quan explota i comença a donar cops amb els peus i les mans. És tanta la ràbia de Javier, que quan obre els ulls s'adona que es troba en una habitació fosca i freda, on veu totes les joguines que ha trencat quan apareix la seva enorme cua de drac.

Quando estoy enfadado, Trace Moroney. Ediciones SM, 2005.

Pertanyent a tot un seguit de contes especialment elaborats per a tractar els sentiments, ens ajuda a reconèixer les emocions i a buscar la manera de sentir-nos millor. El més cridaner, la dolçor de les seves il·lustracions.

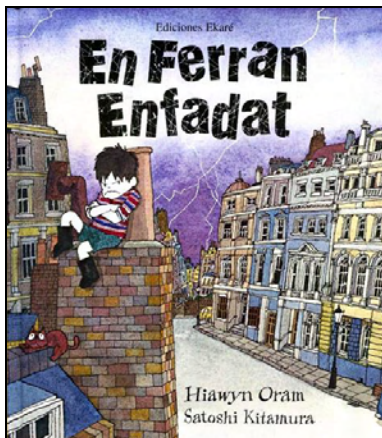
Rabietas, Susana Gómez Redondo. Editorial Takatuka, 2014.

Diferents situacions emocionals en el dia a dia d'un nen: de la felicitat a la tristesa, de l'alegria a l'enuig i l'enrabiada, es donen cita en aquest àlbum. Els colors reflecteixen els diferents estats d'ànim en el nen protagonista, el rosa de la felicitat, el vermell de l'enuig, el blanc de la indiferència dels pares quan el nen crida, plora i pica de peus. Un conte sobre desitjos, frustracions, capricis, emocions en la infància.

L'oncle Xesc i el jersei verd, Ricardo Alcántara. Editorial Combel, 2007.

Quan la Júlia té por, quan tot li fa mandra o quan s'entossudeix amb alguna cosa, l'oncle Xesc sempre està al seu costat per fer-la reflexionar; té sort de tenir un oncle com aquest! Tres històries explicades amb molta tendresa que ajudaran els infants a reconèixer els seus petits conflictes. Cada conte inclou també consells per als pares i mares sobre com resoldre'ls i textures per atraure els més petits.

En Ferran Enfadat, Hiawyn Oram. Editorial Ekaré Europa, 2010.

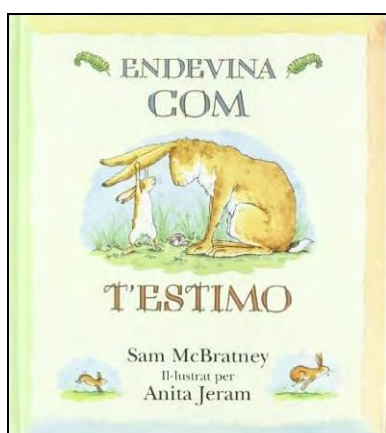
En Ferran s'enfada molt quan la seva mare li prohibeix veure la televisió a l'hora d'anar a dormir. Aleshores, es desencadena una terrible tempesta i un fort huracà que ningú no pot aturar. Finalment, arriba la calma i el moment de reflexió.

5.4.- Estima

De vegades... Emma Dodd. Editorial Cruïlla, 2007.

De vegades està content. De vegades està trist. De vegades és amable. De vegades és maleducat... Però l'elefantet sap que la mare sempre l'estimarà.

Endevina com t'estimo, Sam McBratney i Anita Jeram. Editorial Kónikos, 2002.

A vegades, quan volem a algú molt, molt, intentem trobar la manera de descriure la mida dels nostres sentiments. Però com ens mostra aquesta meravellosa història, l'amor no és una cosa fàcil de mesurar.

Un amor tan grande, Raquel Díaz Reguera. Editorial Imaginarium, 2011.

Un llibre que afavoreix l'afectivitat i l'expressió de sentiments i emocions. Llibre emotiu, on es comparen les coses més grans del món amb l'amor d'una mare, però sempre guanya l'amor de la mare. De forma divertida ensenya a demostrar els sentiments i a saber dir: t'estimo.

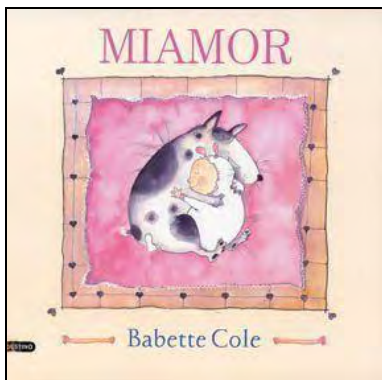
T'estimo (quasi sempre), Anna Llenas. Editorial Estrella Polar, 2015.

Per què un mateix tret d'una persona fa que de vegades ens agradi i d'altres ens molesti? En Lolo i la Rita són amics malgrat les seves diferències. Acceptar-les sovint no els és fàcil. Però qui els va dir que ho seria? Un conte per a nens i grans que ens parla de tolerància i de l'acceptació d'allò que és diferent, mostrant el màgic efecte dels pols oposats.

Siempre te querré, pequeñín, Debi Gliori. Editorial Timun Mas, 2005.

Sóc una guineu petita, molt enfadada i trista i ningú em vol de cor - va dir Colín. Però això no és cert i la mare del petit Colín s'ho vol demostrar: aquesta és la preocupació de tots els nens. Per això els pares desitgen convèncer-los que l'amor no té barreres i que no hi ha entremaliadura tan gran que no es pugui perdonar.

Miamor, Babette Cole. Editorial Destino, 2001.

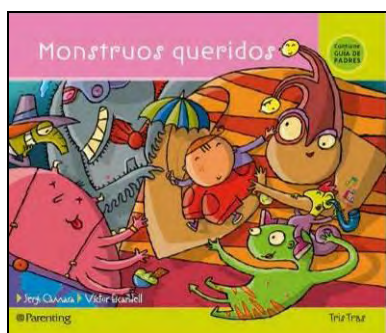
El Miamor és un gos que ens explica amb les seves peripècies què és l'amor: compartir, la cura a tots els mals, el que et dóna forces, el que et fa cantar amb l'ànima i portar-te a un nou començament, també et fa fer ximpleries i perdre el control però en el fons, ningú pot fugir de l'amor.

5.5.- Pors

Menjapors, Jorge Zentre. Editorial Destino, 2001.

De què va el conte? Doncs tracta d'un nen que quan se'n va a dormir té por, per això la seva germana gran inventa , en un intent de protecció, el Menjapors, un amic que viu al cor i que és capaç d'acabar amb tots els seus temors.

Monstruos Queridos, Sergi Cámara i Víctor Escandell. Editorial Parenting, 2003.

Les ombres, certs sorolls, el fet d'estar sol, la visita al metge i altres diverses situacions es presenten als nens com a "monstres" inofensius, que només conviuen en la seva imaginació. El conte va acompanyat d'una senzilla guia de pares on es donen idees sobre què fer per ajudar els nens a reduir les seves pors.

L'Adrià té por de la foscor, Luisa Aguilar. Editorail Baula, 2003.

Un conte que amb imatges senzilles i comprensibles per ajudar a fantasiejar sobre les pors i la forma en què els nens i nenes aprenen a gestionar-les i fer-se grans. Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

Al llit, horribles!, Isabelle Bonamean. Editorial Colimbo, 2010.

A la Cèlia li costa molt dormir. Té por i tem els monstres que viuen al bosc. Abans d'anar a dormir la mare li explica que no ha de tenir por, que el Sufi, el seu gat, estarà al seu costat i la protegirà de tots els perills que puguin sorgir.

Just en el moment en què la Cèlia tanca els ulls comença un viatge fantàstic cap a un bosc on es trobarà amb "els horribles". El Sufi, que és molt valent, no dubta ni un instant en enfrontar-se a bruixes i ogres per tal de protegir a la Cèlia i aconseguir el seu objectiu: que tothom dormi!

El llibre valent, Moni Port. Editorial Takataka, 2013.

Un exhaustiu repàs pel món de les pors. Sembla gairebé un llistat enumeratiu de totes les coses que són susceptibles de produir por i també de diversos remeis o maneres d'enfocar el tema.

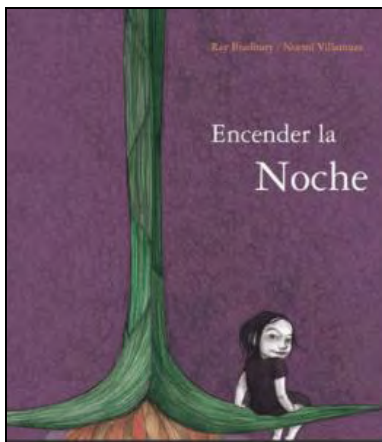
És més aviat com un llibre de capçalera. Un llibre d'aquells que han d'estar a l'habitació, a prop del nen o la nena, per a que pugui ser consultat en qualsevol moment.

I no cal que sigui consultat només en un moment de por, també es pot consultar des de la calma, o des d'una nit diferent, o des d'un moment de canvis...

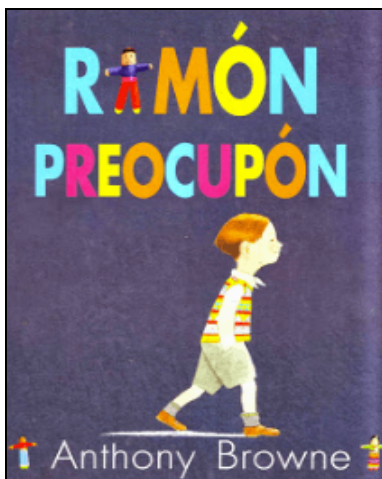
Yo mataré monstruos por tí, Santi Balmes. Editorial Principal de los Libros, 2011.

Martina té por a les nits. Creu que sota el terra de la seva habitació s'amaga un món habitat per monstres que caminen amb el cap per avall. Què passaria si la frontera entre els dos mons es trenqués?

Encender la noche, Ray Bradbury. Editorial Kokinos, 2006.

Meravellosa faula en què vivim el descobriment d'un nen, que té por de la foscor, de totes les coses i éssers especials que viuen a la Nit.

Ramón Preocupón, Anthony Browne. Fondo de Cultura Económica de España, 2007.

Ramón és un "preocupón" que s'angoixa a causa de les sabates, els núvols, la pluja, els ocells gegants... Es preocupa tant que no pot dormir. Per sort seva l'àvia sap el que ell necessita per vèncer les seves pors. Una vegada que coneix el seu secret, Ramón s'adona que no s'ha de preocupar més.

Gato Guille y los monstruos, Rocío Martínez. Kalandraka Editora, 2004.

A la casa de Guille se senten sorolls estranys i fins i tot la seva pròpia mare està espantada. Però Guille troba la fórmula per desemascarar les pors.

De verdad que no podía, Gabriela Keselman. Editorial Kokinos, 2001.

A la nit tot sembla que es transforma i les coses no són com es veuen durant el dia. La mare d'aquest conte protegeix al seu fill amb mil artefactes perquè aconseguixi dominar els seus temors davant les pors nocturnes. Però res aconseguix, ja que allò que el nostre protagonista necessita és un bon truc per allunyar tot el que l'espanta: un gran petó i una gran abraçada i a dormir.

Cuando Me Convertí En Lobo, Roberto Aliaga. Editorial Anaya Infantil y Juvenil, 2014.

Totes les nits un pare li explica un secret a la seva filla. Una cosa que li va passar de petit i que sempre li serveix d'excusa per ensenyar-li que tot en la vida pot tenir diverses lectures. Fa molt de temps em va passar una cosa sorprenent. Una nit de lluna plena... em van créixer les orelles, les ungles, les dents, el nas, em va sortir pèl i em vaig convertir en llop! Llavors, vaig descobrir una cosa molt important per a deixar de tenir por a les nits...

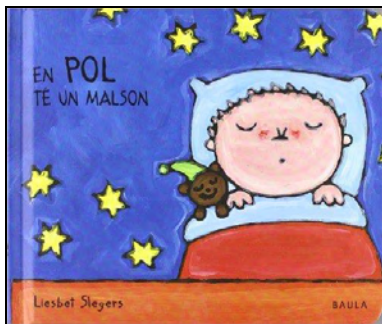
¡Buenas noches, monstruos!, Lucía Serrano. Editorial Anaya Infantil y Juvenil, 2012.

Quan arriba l'hora de dormir, els monstres tenen por! I tots volen ficar-se al llit de Joaquín. Però Joaquín està molt incòmode i no pot dormir amb tant monstre poruc al seu llit.

Cuando tengo miedo, Trace Moroney. Editorial SM, 2005.

Amb aquest llibre experimentem com se sent el nostre amic el conill quan passa por.

En Pol té un malson, Liesbet Slegers. Edicions Baula, 2003.

Tento y el miedo, Ricardo Alcántara. Editorial Cultural, 2001.

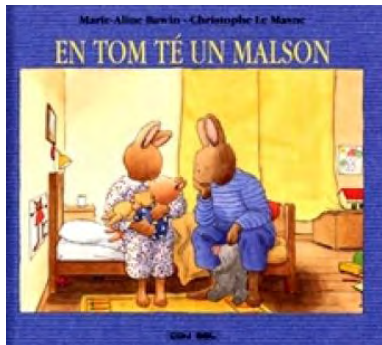

Un monstre sota el llit, Angelika Glitz. Editorial Timun Mas, 2001.

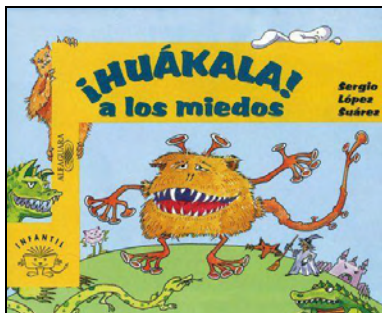
Que poruc!, Chiara Carrer. Editorial Barcanova, 1999.

Que n'és de poruc, en Nino! Aquest gosset sempre està espantat.

En Tom té un malson, Cristophe Le Masne. Editorial Con-Bel, 1998.

Aquesta nit, en Tom no s'adorm tranquil. Li fa l'efecte que hi ha algú al darrere de les cortines de la seva habitació. I si fos aquella bruixa horrible? La que sortia en el llibre que la mare li havia llegit una miqueta abans de ficar-se al llit? I si, a mitjanit, ella tornés amb la seva olla màgica plena de gripaus? I si se'l volgués menjar? Encara que també es podria tractar d'un malson.

¡Huákala! a los miedos, Sergio López Suárez. Editorial Alfaguara, 1999.

Un petit monstre fa servir un conjur per fer fora les seves grans pors: "Huákala a les pors!". Llavors aquestes es transformen en coses i imatges boniques per a ell i el tranquil·litzen.

En Xisclet poruc, Alan MacDonald. Editorial Beascoa, 2002.

En Xisclet és un ratolí a qui tot li fa por i sempre xiscla quan en té. Ell i la seva germana Griseta van a la cuina a la recerca de menjar, però com en Xisclet té mil pors la Griseta decideix lligar un fil d'un cabdell de cordill al voltant de la cintura d'en Xisclet, i això acaba essent la seva ajuda.

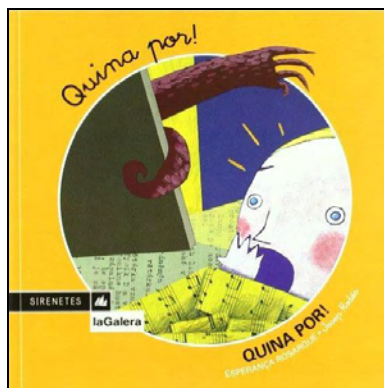
En Marc ja no té por, Roser Rius. Editorial Cruïlla, 2004.

En Marc mai no vol anar a dormir perquè és una mica poruc i no vol quedar-se sol i a les fosques. Una nit descobreix que a l'habitació hi ha un monstre escarransit. Es fan amics i, a partir de llavors, el monstre es queda a viure a l'armari; a les nits, omple els somnis d'en Marc d'aventures perquè mai més no tingui por.

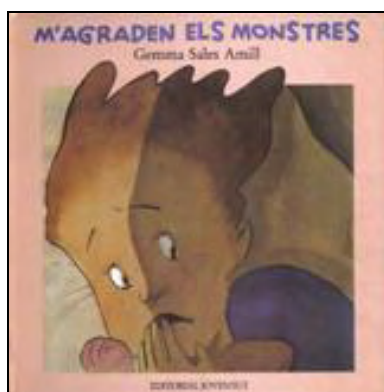
El miedo: del más miedoso al más valiente, Núria Roca. Editorial Edebé, 2005.

Tenir por no és dolent, ja que ens fa ser prudents. El problema apareix quan la por és tan gran que no ens deixa fer res. Amb aquest llibre, els nens i nenes poden jugar amb les seves pors i adonar-se que, amb el temps i una mica de paciència, no hi ha por que resisteixi.

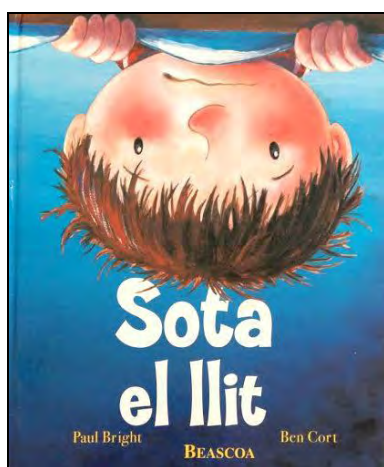
Quina por!, Esperança Rosarqué. Editorial La Galera, 2001.

És de nit i tothom dorm, tothom menys la Maria, que no ho pot fer i es tapa amb el llençol. La Maria escolta sorolls estranys que s'acosten cada cop més, qui pot ser?

M'agraden els monstres, Gemma Sales. Editorial Joventut, 1995.

"M'agraden els monstres" és un dels millors contes d'allò que anomenem antimite, és a dir, agafar els contes tradicionals i transformar-los en objecte d'admiració. Al protagonista d'aquest conte no solament li agraden els monstres, sinó que en fa col·lecció. Tant la fantasia com la traça colorista de l'autora són ben de lloar.

Sota el llit, Ben Cort. Editorial Beascoa, 2003.

Sota el llit és ple de monstres. Hi ha cuques feres, dracs, cocodrils... i una criatura grossa que la por s'hi posa, lletja, peluda i amb un nas com una berruga, amb bonys a la cua i bolets als dits dels peus, amb una boca com un pou i unes urpes que és millor si no les veus!

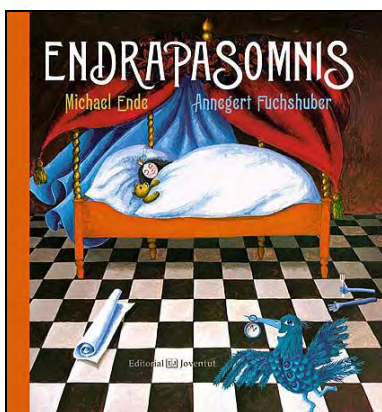

Por a tot, Anatxu Zabalbeascoa. Editorial Beascoa, 2008.

Aquest monstre em sona, Gabriela Keselman. Editorial La Galera, 2004.

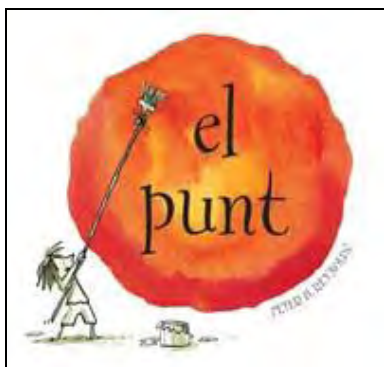
Un nen ens va explicant al llarg del conte com un monstre terrible el cuina per cruspir-se'l. Fins a les últimes pàgines del llibre no ens adonarem que el monstre terrible és el seu pare i que l'únic que fa és intentar banyar-lo.

L'endrapasomnis, Michael Ende. Editorial Juventud, 2014.

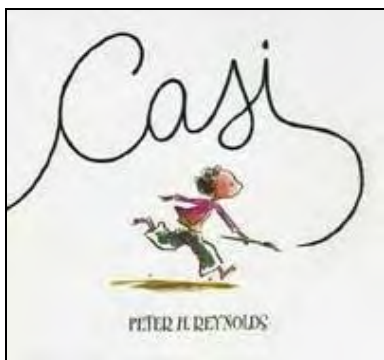
Tenir por als malsons ja és terrible per a tots els nens; doncs imagina per a una princeseta que es diu Dormissona i que viu al País de la Bona Son, on els seus habitants creuen que dormir bé és la cosa més important de totes les coses que es fan i es desfan. El rei del País de la Bona Son decideix viatjar pel món en la recerca d'un remei contra els malsons de la seva filla.

5.6.- Creativitat

El punt, Peter H. Reynolds. Editorial Serres, 2005.

La classe d'art s'ha acabat, però la Vashti continua enganxada a la cadira davant del paper en blanc. La seva professora l'anima a dibuixar quelcom, el que sigui! Però la Vashti no pot dibuixar. Ella no és cap artista! Per demostrar-li-ho, clava el llapis al paper, molt enfadada. "Ja està", li diu. El que la Vashti no sap és que aquell petit punt serà el començament d'un viatge interior ple de sorpreses, que l'ajudarà a descobrir l'artista que duu a dins. "El Punt" és una preciosa faula sobre l'esperit creatiu que tenim tots al nostre interior. Peter H. Reynolds ens fa una empenyeta a tots aquells que tossudament ens entestem que no sabem o podem expressar-nos artísticament, i ens anima a tots a "fer la nostra marca".

Casi, Peter H. Reynolds. Editorial Serres, 2005.

Ramón estima dibuixar. Sempre. Qualsevol cosa. On sigui. El dibuix el fa feliç. Però en un segon tot canvia. Una sola observació imprudent d'un germà gran, fa que els esbossos de Ramón... Afortunadament per a Ramón, la seva germana Marisol veu el món diferent, i l'ajuda a descobrir el seu art, l'art del "gairebé". L'autor potencia la necessitat d'encendre la flama creativa amb cura. Aprendre que el pensament creatiu del "gairebé" és més meravellós i veritable que un art que segueix regles de perfecció. Per així despertar en els nens la inspiració i les millors sensacions de benestar quan creen en alguna cosa: una idea, un dibuix, etc.

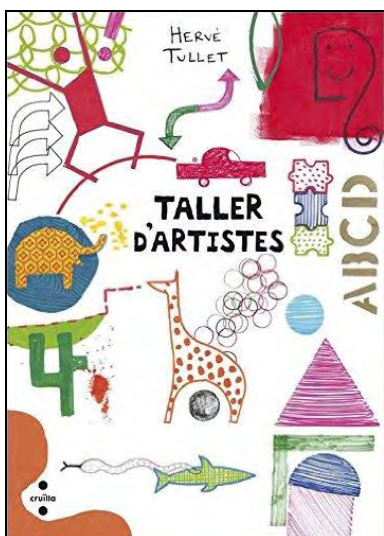
Soy Un Artista, Marta Altés. Editorial Blackie Books, 2014.

El llibre perfecte per a tots aquells nens que gaudeixen fent art. Al protagonista de "Sóc un artista" li encanten els colors, les formes, les textures i TOT el que l'inspira: els seus mitjans, el que guarda a la nevera... Ni el seu gat s'escapa d'una bona mà de pintura! Però només hi ha un problema: la seva mare no es mostra tan entusiasta com ell...

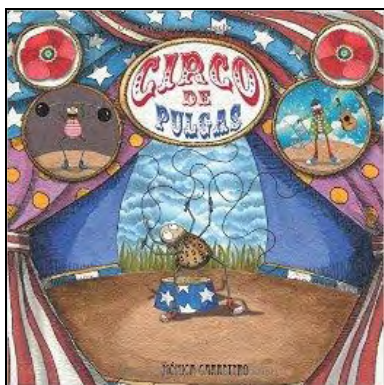
Emma y su cuaderno secreto, Susie Morgenstern. Editorial SM, 2009.

A l'Emma li regalen un quadern perquè escrigui el seu diari. Però, es pot omplir un diari sense saber escriure? L'Emma troba una solució! Decideix dibuixar i desar-hi les seves coses.

Taller d'artistes, Hervé Tullet. Editorial SM, 2016.

Sis plantilles amb més de 200 figures i un quadern de 64 pàgines perquè els més menuts puguin resseguir, dibuixar, pintar i inventar tota mena d'històries.

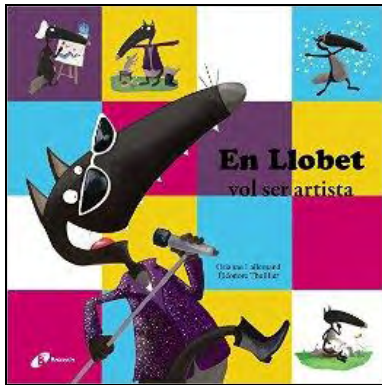
Circo de pulgas, Mónica Carretero. Editorial Cuento de Luz, 2010.

Petits i insignificants insectes decideixen canviar la seva vida i crear un meravellós circ. Un conte sobre la importància de no jutjar segons les aparences, creure en un mateix, i desenvolupar aquest artista que tots portem dins.

Bichos Bola, Mónica Carretero. Editorial Cuento de Luz, 2013.

Encara grassonets i grisos, aquests graciosos animallets es llancen a l'aventura de formar el seu propi teatre i de potenciar aquest artista que tots portem a dins.

En Llobet Vol Ser Artista, Oriane Lallemand. Editorial Brúixola, 2016.

Sens dubte, en Llobet ha nascut per ser artista; només cal que trobi la seva autèntica vocació. Pintor, poeta, escultor, actor... ho intenta tot! Però ser artista no és tan fàcil com sembla... Ho aconseguirà?

Sóc Artista.

Joies i amulets, VV.AA. Editorial La Galera, 2014.

Animals, VV.AA. Editorial La Galera, 2014.

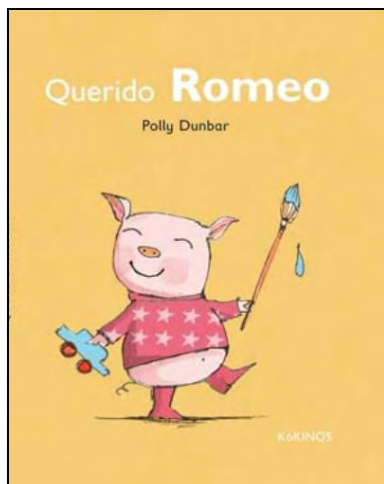
"Sóc artista" és tenir ganes de divertir-se, de crear a partir de les petites coses que ens envolten. És obrir molt els ulls per aprendre a mirar d'una altra manera els objectes de cada dia, divertir-se capgirant-los, pensar com recuperar-los en comptes de llençar-los... És ajudar els nens a fer el primer pas proporcionant-los tot el que necessiten, després donar-los unes quantes idees per posar-los sobre la pista i, per fi, contemplar com se'ls enlaira la imaginació. Un llibre de treballs manuals de 48 pàgines que inclou tots els materials per fer les activitats: cartolines retallables, botons i cintes de colors. A més, al final del llibre les famílies trobaran un llistat de materials reutilitzables per poder crear tantes joies i amulets com es vulgui: brics de llet, palletes de plàstic, escuradents, paper de plata, motlles de paper per pastissos, llimes d'ungles, roba vella, pinces d'estendre...

El artista que pintó un caballo azul, Eric Carle. Editorial Kalandraka Ediciones Andalucía, 2012.

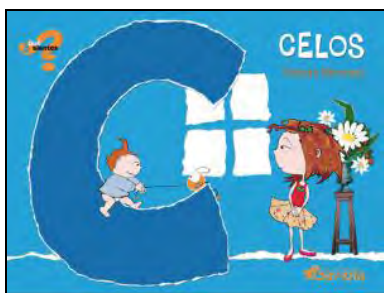
Es tracta d'un llibre per prelectors i primers lectors que, a partir d'un text molt simple, es van familiaritzant amb tota la gamma cromàtica. A més, com es representa una àmplia successió d'animals domèstics i salvatges, pintats amb formes, traços i colors poc convencionals, aquest àlbum no només contribueix a reforçar la imaginació, sinó també a transmetre la importància de la llibertat creativa.

5.7.- Gelosia

Querido Romeo (Tilly y sus amigos), Polly Dunbar. Editorial Kokinos, 2011.

Sis personatges entranyables i una sola caseta groga conformen un món amb el qual els nens més petits se sentiran plenament identificats. De la mà de la simpàtica Tilly i els seus amics, es presenten els temes típics de la infància: les baralles, la resistència per anar a dormir, els jocs, l'aprenentatge de compartir, la gelosia, les frustracions de cada dia... I de la mateixa manera aquestes històries ajuden a fer que els conflictes s'elaborin amb èxit. Escrits en un llenguatge senzill, àgil, adequat a l'edat, els contes es fan costat amb tendres i humorístiques il·lustracions. Sis llibres imperdibles i una sola invitació a gaudir en família.

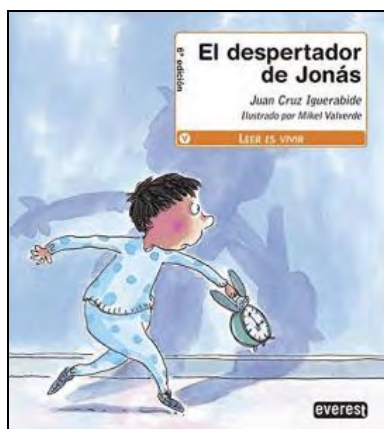
Celos, Violeta Monreal. Editorial Everest, 2012.

La Gelosia et fa dubtar de l'afecte dels altres. Creus que aquest afecte et pertany i tems que l'hi donin a d'altres. La Cristina farà un viatge en el temps de la mà del "geni que va sortir d'una estrella" per deixar de ser gelosa i aconseguir més confiança.

Todos sois mis favoritos, Sam MacBratney. Editorial Kokinos, 2006.

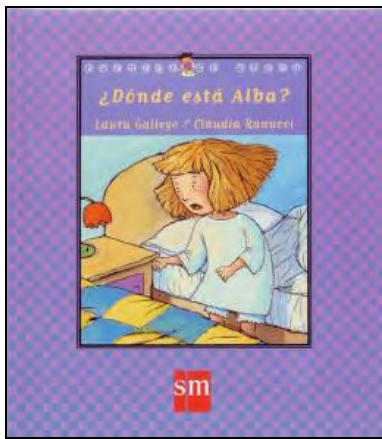
Pare Ós i mare Óssa tenien tres ossets als quals volien per igual. Però un dia els petits óssos es van preguntar si realment els tres eren tan meravellosos i tan favorits com els deien. O n'hi havia un de predilecte? Els ossets necessiten bones respostes i els seus pares els van donar la millor.

El despertador de Jonás, Juan Cruz Igerabide. Editorial Everest, 2009.

Aquesta història protagonitzada per Jonàs, un nen d'uns cinc anys, reflecteix el cúmul de sentiments trobats que provoca en el nen l'arribada a la família del segon fill, per por de perdre el seu lloc com "Rei de la casa". La gelosia es resol quan el protagonista salva a la seva germana d'una caiguda i aquesta l'hi agraeix amb carícies.

Temàtica universal de la gelosia infantil resolta de forma natural, envoltada de l'univers gràfic, clar, concís i alegre de la il·lustració.

¿Dónde está Alba?, Laura Gallego. Ediciones SM, 2003.

És un conte per a primers lectors, recomanat a partir de 3 anys, on la il·lustració és tan important com el text. Explica la història de dues germanes, Clara i Alba, de cinc i tres anys, respectivament. Clara està gelosa de l'atenció que la seva mare dedica a la seva germaneta Alba, i una nit, en veure un estel fugaç, demana un desig: que l'Alba desaparegui i no torni mai més ... I si el seu desig es fes realitat?

Que gelosa!, Chiara Carrer. Editorial Barcanova, 2001.

La Mimí no sap què fer per cridar l'atenció de la mare, ara que ha arribat el nou germanet. La Mimí fa por al germanet, trenca coses, s'esvalota i puja damunt els mobles. Però, finalment, s'adona que la mare l'estima moltíssim!

Tengo celos, Brian Moses. Editorial Albatros, 1998.

5.8.- Tolerància a la frustració

El león que no sabía escribir, Martin Baltscheit. Lóguez Ediciones, 2013.

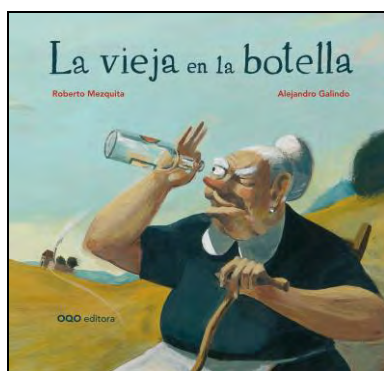
El lleó no sap escriure, però això no li importa, ja que pot rugir i ensenyar els seus ullals i no necessita més. Però un dia coneix a una lleona molt guapa llegint un llibre. A una dama així no se li pot besar sense més. Cal escriure-li una carta d'amor. Així, doncs, el lleó va demanant que escriguin per ell al mico, l'hipopòtam, l'escarabat, el voltor...

Però el resultat no és el que ell espera. Perd la paciència i rugeix a la selva com escriuria ell si sabés fer-ho.

Sofía, la vaca que amaba la música, Geoffroy de Pennart. Editorial Corimbo, 2006.

A la Sofia li encanta la música, un dia va decidir anar-se'n del seu poble a la gran ciutat per poder viure de la música. El seu viatge serà complicat i no li sortirà com esperava, encara que després de resistir i no desanimar trobarà el seu lloc. Un conte meravellós per treballar el concepte de frustració i de resistència.

La vieja en la botella, Roberto Mezquita. OQO Editora, 2011.

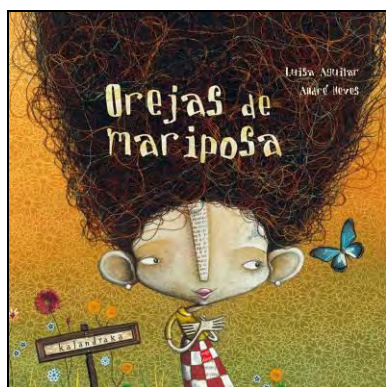
Sovint, volem alguna cosa més i ens sentim poc capaços de valorar el que tenim en el moment present. Per aquesta incapacitat, la vella gaudeix breument dels somnis complerts i cau de nou en la frustració i en la queixa. No importa quants desitjos se li concedeixin: ella és incapaç de gaudir-los. Al final, queda atrapada en un d'ells.

5.9.- Foment de l'autoestima

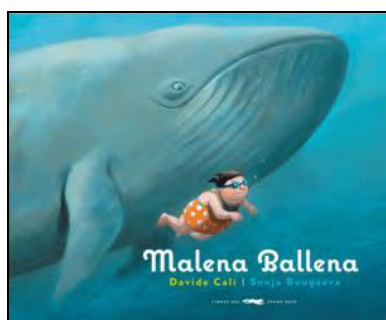
En Max és un pocatraça, Dominique de Saint Mars i Serge Bloch. Editorial La Galera, 1998.

Una història per no tenir por al fracàs i per retrobar la confiança en un mateix.

Orejas de Mariposa, Luisa Aguilar. Kalandraka Ediciones Andalucía, 2008.

Orelles de papallona, és una obra de l'asturiana Luisa Aguilar destinada especialment als més petits, però vàlida també per a tots aquells que encara no hagin après a acceptar-se tal com són; una cosa que perfectament podem aconseguir si, com Mara, la protagonista, comptem amb imaginació i amb l'afecte d'algú especial, la mare de Mara en aquesta història.

Malena Ballena, Davide Cali. Libros del Zorro Rojo, 2010.

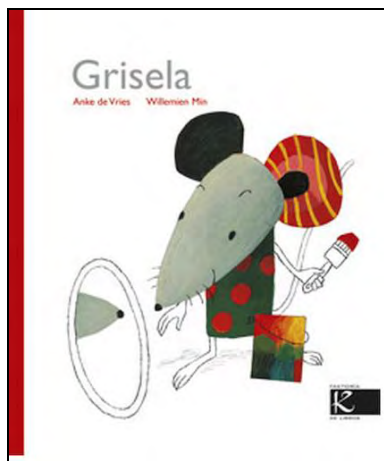
A la piscina, les nenes es reien de Malena. I és que Malena pesava molt, massa. Tant que la cridaven balena. Però un dia, el monitor de natació li va ensenyar un truc i la seva vida va començar a canviar ...

Un personatge entranyable que viu la realitat de molts nens i nenes; un tema delicat tractat amb sentit de l'humor, des del respecte i el foment de l'autoestima.

Todos menos uno, Eric Battut. Libros del Zorro Rojo, 2011.

*"En un jardí creix una planta de pèsols. S'assemblen els uns als altres i vivien tranquil·lament. Tots menys un. Hi havia un pèsol que no volia ser com els altres".
Atrevir-se a ser diferent té un alt cost social, però també una increïble recompensa. Això és el que descobreix el petit pèsol quan decideix recórrer el món. Així, cada estada del seu viatge, esdevé una instància de creixement.*

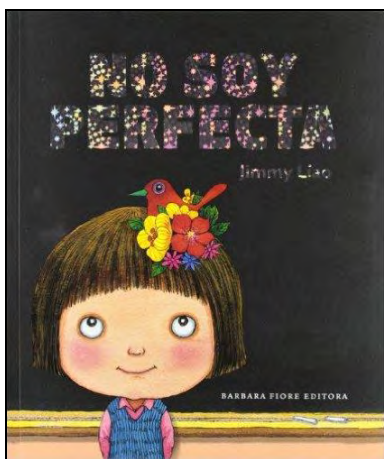
Grisela, Anke Vries. Faktoria K de Libros (K-2), 2009.

El seu color de pell li fa pena a la rateta Grisela. Ha de fer alguna cosa. Es pinta de vermell però se'n burla l'oca. Es pinta de verd però se'n burla la granota. Es pinta de groc però se'n burlen els pollets. Es pinta de lunars però se'n burlen les marietes. Es pinta a ratlles i és la zebra qui ara se'n burla. Tampoc és afortunada la seva idea de cobrir-se amb flors. Per fi troba el seu color i aquesta vegada coneix un amic que la fa sentir la rateta més feliç del món.

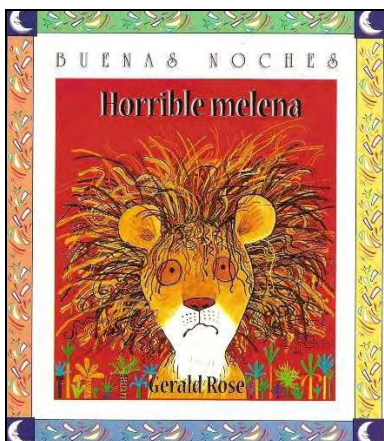
La autoestima (Las Hadas Nos Hablan de...), Equipo Susaeta. Editorial Susaeta, 2010.

La protagonista d'aquest conte, la fada Maisa, té un petit defecte físic. No obstant això, la seva fortalesa i optimisme l'ajuden a acceptar-ho i fins i tot a treure-li partit. Amb aquest llibre, que inclou unes il·lustracions molt simpàtiques, els nens podran aprendre el valor de l'autoestima i descobrir el món màgic de les fades i la natura.

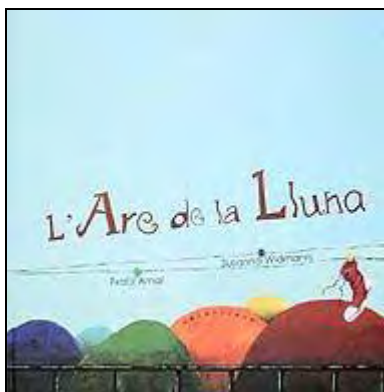
No soy perfecta, Jimmy Liao. Bárbara Fiore Editora, 2012.

Hola a tothom, em dic Perfecta Bueno. Aquest és el nom que em van posar mare i el pare. Diuen que quan jo era petita, tant de cara com d'esquena, desperta o adormida, rient o plorant, els semblava perfecta. Però a mesura que vaig anar creixent, la cosa va canviar ... Les exigències dels meus pares i de la meua escola van anar en augment. Estic tan cansada que tinc ganes de cridar: "No sóc una nena perfecta!" Vull que sapiguen que al món hi ha molt poques persones que se sentin tan imperfectes com jo. Per això li he posat valor i he saltat a escena per expressar la meua opinió al respecte. A tots els petits i grans que hagueu abandonat la recerca de la perfecció, us convido a escoltar-me.

Horrible melena, Gerald Rose. Editorial Norma, 2008.

El lleó ha estat convidat a una festa, però no sap com pentinar la seva horrible cabellera. Tant es renta, s'enreda i s'encrespa que aviat perd el seu propi aspecte senzill i oblida com passar una bona estona. Però un accident li demostrarà que, en comptes de preocupar-se tant pel seu pentinat, hauria de gaudir la vida de manera natural. Aquest és un llibre ple d'humor que parla de l'acceptació pròpia i l'autoestima.

L'Arc de la Lluna, Txabi Arnal. Kalandraka Edicions, 2003.

L'Arc de la Lluna és una poètica i humana història sobre l'acceptació d'un mateix. En ella se'ns narra la història de set animals (un gat, una serp, un talp, una zebra, un peix, una sargantana i una girafa) disgustats per alguna de les seves característiques.

Així, cadascú travessa un color de l'Arc de Sant Martí i aconsegueix fer realitat el seu somni, però quan aquest desig s'ha fet realitat s'adona que la nova realitat no el fa feliç i que també presenta els seus inconvenients. Tots acaben desitjant tornar a ser tal com eren anteriorment.

Les princeses també es tiren pets, Ilan Brenman. Editorial Animallibres, 2011.

La Laura té un dubte molt important després d'una llarga discussió a classe sobre la Ventafocs. El seu amic Marcel ha confessat que la famosa i delicada princesa es tirava molts pets. Afortunadament, son pare, a qui li agraden els llibres i les bones històries, posseeix un llibre secret de les princeses en el qual la Laura trobarà les respostes a tots els seus dubtes.

A l'escola de la Laura corre el rumor que les princeses es tiren pets, però ella diu que és impossible, que cap princesa del món no es tira pets. La Laura haurà de canviar d'opinió quan el seu pare li llegeix el llibre «Problemes gastrointestinals i flatulències de les princeses més encantadores del món».

El Pare Noel nap-buf, Anu Stohner. Editorial Animallibres, 2011.

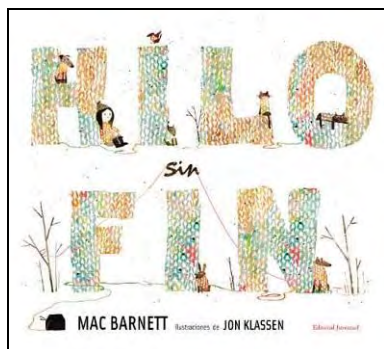
El petit Pare Noel és molt més baixet que la resta dels Pares Noel, però ell prepara amb més il·lusió que cap altre l'arribada del Nadal, tot i que mai li deixen repartir els regals. No obstant això, ha decidit convertir-se en el Pare Noel dels animals.

El rei amb orelles de cavall, Eric Maddern. Editorial Blume, 2003.

Ningú sap res de les orelles del rei Marc, excepte el seu barber... Eric Maddern ens explica de forma encantadora mitjançant aquest conte universal com el rei Marc venç la seva vergonya i aprèn a viure amb la seva singularitat.

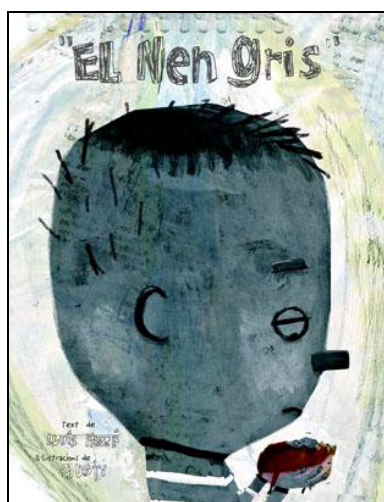
5.10.- Altres

Hilo sin fin, Mac Barnett. Editorial Juventud, 2014.

Anabel troba una caixa màgica amb un fil de llana sense fi, i amb els seus colors transformarà el seu poble gris i trist i s'enfrontarà al malvat arxiduc.

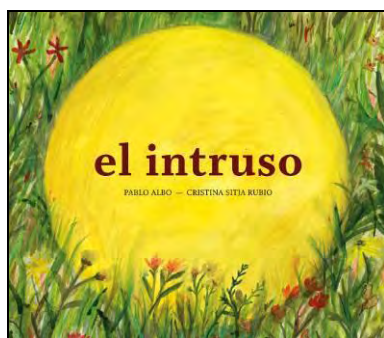
*Un llibre sobre l'amistat, i el poder de la transformació
Per a tots els amants dels contes i de les agulles de teixir.*

El nen gris, Lluís Farré. Editorial La Galera, 2006.

Excel·lent àlbum il·lustrat que explica la història d'un nen que, quan neix, és totalment gris i insensible a la realitat que l'envolta. Fins que no li passa un fet excepcional, no descobrirà la importància de les emocions.

Premi Hospital Sant Joan de Déu 2006 – Premi Serra d'Or 2007 – Premi Junceda 2007 (Il·lustració) – The White Ravens List 2007.

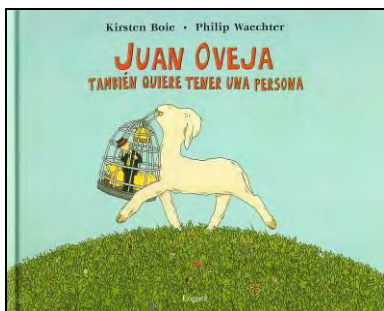

El intruso, Pablo Albo. Editorial A Buen Paso, 2014.

Aquell matí, en aixecar-me, ho vaig veure. Als peus del meu llit hi havia una pilota que no era meva. No sé d'on va venir. Va aparèixer.

A partir del dia en què una pilota entra per la finestra de la seva habitació, el jove protagonista d'aquesta història no trobarà pau. Què vol aquesta pilota? Voldrà ocupar el seu espai? El protagonista observa com la pilota va ocupant la seva habitació, entaulant amistat amb les seves altres joguines. Les seves intencions no poden ser bones. Obsessionat, prendrà mesures contra l'intrús i, potser, d'aquesta manera tan sols aconseguirà complicar la seva situació.

Un conte amb un toc claustrofòbic sobre una obsessió. La seva prosa nítida, escarida i calibrada contrasta amb el vívid color de les imatges que presenten un món fantàstic i alegre. Un conte per a comentar i conversar. Un conte per reflexionar sobre les dinàmiques de grup, els nous arribats, els canvis, el lloc que cada un acaba ocupant al món.

Juan Oveja también quiere tener una persona, Kirsten Boie i Philip Waechter. Editorial Lóguez, 2008.

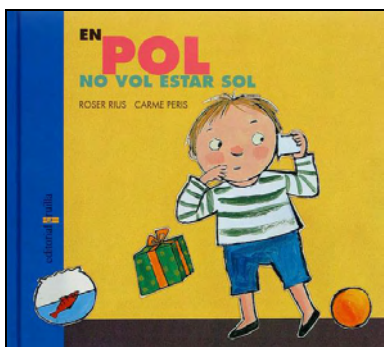
Aquest llibre és un altre "cap per avall" d'alguna cosa quotidiana. Juan Oveja és una ovella infant que, com els seus amics Ángel Cerdo o Clara Ternera, vol tenir una persona de mascota. El primer té una persona xinesa, la segona una persona negra "autèntica" i José Perro un veritable esquimal.

Els pares de Juan Oveja es mantenen rotunds en un no, ja que consideren que tenir persones de mascotes és una crueltat, però al final (mira tu quant ens pot sonar als pares això de cedir davant una pressió social o d'entorn proper respecte a una actitud concreta fins i tot ben argumentada), acaben per regalar-li a Peque, una persona molt blanca i molt petita que porta posats un vestit i un barret i, que a sobre, està viva.

El niño y la bestia, Marcus Sauermann. Editorial Obelisco, 2013.

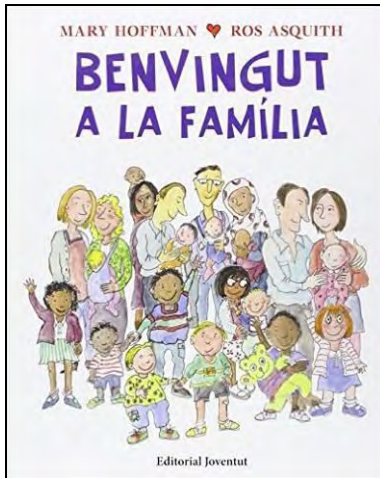
Moltes coses canvien quan la mare «es converteix» en una bèstia. Aquesta és la història d'un nen i la seva mare-bèstia, la seva trista bèstia monstruosa, enorme i molt necessitada d'afecte. El petit ha d'ocupar-se d'ella perquè no estigui tan trista, i també de si mateix, perquè la bèstia oblida moltes coses. Quant de temps durarà aquesta situació?

En Pol no vol estar sol, Roser Rius. Editorial Cruïlla, 2004.

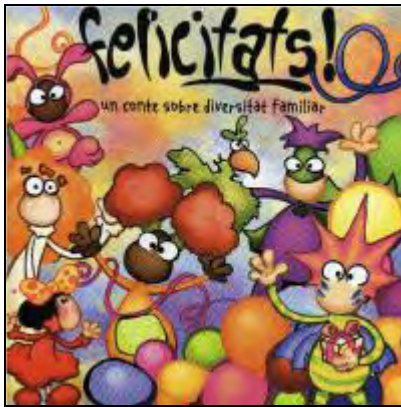
En Pol és molt tímid i no juga mai amb ningú. Però el dia que fa quatre anys, els pares li preparen una festa i hi conviden uns quants nens. Així, en Pol descobreix que és més divertit estar acompanyat que sol.

6.- Diversitat de models familiars

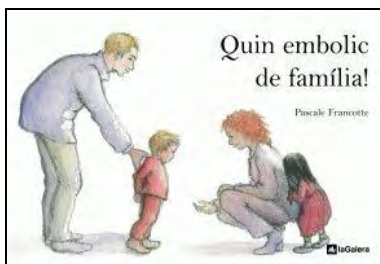
Benvingut a la família, Mary Hoffman i Ros Asquith. Editorial Joventut, 2014.

Aquest llibre il·lustrat explora les diferents maneres en què un bebè o un nen pot arribar a una família: part natural, l'adopció, la família d'acollida, així com els diferents tipus de família: monoparentals, pares del mateix sexe, etc. Es tracta d'un llibre informatiu únic, amb un missatge important i positiu: cada família és diferent i cada família és igualment vàlida i especial, tant és com o quan arriben els nens a la família, l'essencial és que s'hi sentin feliços!

Felicitats!: un conte sobre la diversitat familiar, Roc Alemany. Plataforma d'Activistes Sin Vergüenza, 2008.

Conte que ensenya als més petits, d'una forma natural i divertida, la diversitat familiar tot mostrant els diferents tipus de realitats familiars.

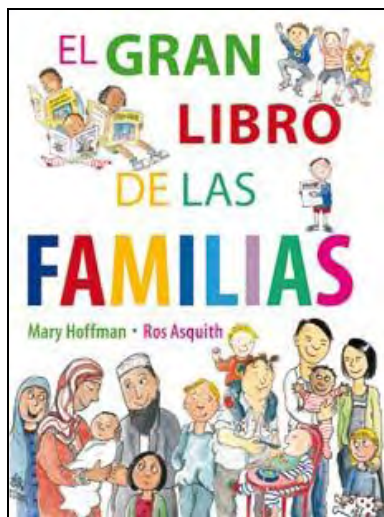
Quin embolic de família!, Pascale Francotte. Editorial La Galera, 2008.

Conte il·lustrat que explica amb naturalitat les noves relacions familiars. Explica les vivències d'una nena que veu com s'amplia la seva família després de la separació dels seus pares. Ens explica, amb una mirada positiva i tendra, la reconstrucció de la seva família després de la separació dels pares...

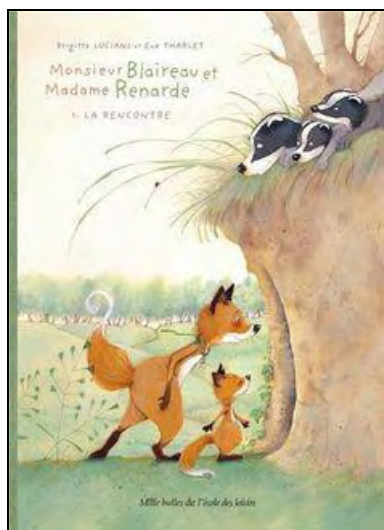
Un papá a la medida, Davide Cali i Anna Laura Cantone. Editorial Edelvives, 2005.

Aquesta és la història d'una família atípica; la mare soltera i la seva nena. La nena és precisament la narradora i qui descriu orgullosament a la seva mare. La nena vol tenir un pare i decideixen posar un avís al diari. Es presenten tot tipus d'homes: cap els agrada, fins que arriba un que aparentment no cobreix tots els requisits, però resulta ser el pare ideal. Especialment per a famílies monoparentals que han deixat de ser-ho.

El gran libro de las familias, Mary Hoffman i Ros Asquith. Editorial Fundación Intermón Oxfam, 2010.

Què és una família? Abans, es deia que la típica família era un pare, una mare, un noi, una noia, un gos i un gat, que vivien en una casa amb jardí. Però els temps i les formes de vida han canviat, les famílies també, i actualment hi ha almenys tantes maneres de viure com colors té l'arc de Sant Martí: des d'una mare i un pare, o famílies monoparentals, fins a dos pares o dues mares; des d'una família mestissa fins a nens amb mares i pares diferents; des de famílies amb un membre discapacitat fins a les que tenen la mare o el pare a la presó. Mary Hoffman fa un repàs amb ulls de nen als diferents elements de la vida familiar: cases, menjar, celebracions, escola, vacances, maneres de moure, treball, tasques domèstiques, sentiments de la família, famílies extenses, roba, animals de companyia, arbres genealògics... i conclou que, per a la majoria de gent, la seva pròpia família és la millor de totes! Amb les precioses il·lustracions de Ros Asquith, El gran llibre de les famílies proposa una fresca i optimista mirada a les famílies d'avui dia.

En Pinxo, en Timbal i la Guineta: la trobada, Brigitte Luciani. Editorial RBA Libros, 2006.

En Pinxo i en Timbal són dos joves teixons i la Guineta és una eixerida guineu. Tots ells estan d'acord amb una cosa: els teixons i les guineus no tenen per què portar-se bé. Tanmateix, els seus respectius pares no són de la mateixa opinió i decideixen que viuran tots junts al mateix cau. Què faran en Pinxo, en Timbal i la Guineta davant aquesta situació? Les vinyetes d'aquest còmic ofereixen una mirada fresca i actual als nous models de convivència familiar.

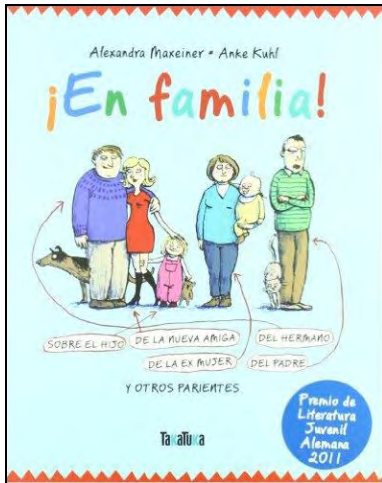
En Pinxo, en Timbal i la Guineta II: una visita inesperada, Brigitte Luciani. Editorial RBA Libros, 2007.

Ha passat un temps des que el senyor teixó i els seus fills decidissin compartir cau amb la Guineta, la jove guineu i la seva mare. La convivència entre guineus i teixons no sempre és fàcil, però tots plegats gaudiran de les coses bones que això comporta. En aquesta aventura entra en escena el pare de la Guineta, que no vol perdre contacte amb la seva filla

Clara tiene una gran familia, Roser Rius. Editorial SM, 2006.

L'altre dia, a l'escola, quan la mestra va demanar als nens que cadascú dibuixés a la seva família, la Clara va necessitar més d'un full. Un conte sobre les relacions familiars. Una col·lecció de contes que reflecteixen les reaccions dels més petits davant situacions de la vida quotidiana, com la timidesa, la por, la gelosia... A més d'una activitat plàstica senzilla, hi ha unes orientacions realitzades per un psicòleg sobre el tema de què tracta la història, que seran útils per a pares i mestres.

¡En familia!, Alexandra Maxeiner. Editorial Takatuka, 2011.

Mina no té germans, però des que es van separar els pares ho té tot per duplicat. Jonàs té uns tres quarts de pare, que s'estima amb bogeria. La Carla i en Max tenen dues mares i dos pares. Júlia està trista des que va morir la seva mare i no té ganes de tenir una nova mare. Paula celebra dos aniversaris: el del seu naixement i el de la seva arribada a la família adoptiva. Una cosa tenen tots ells en comú: cada un pertany a una família, i com aquesta només n'hi ha una el món. Una divertida guia per entendre les diferents constel·lacions familiars.

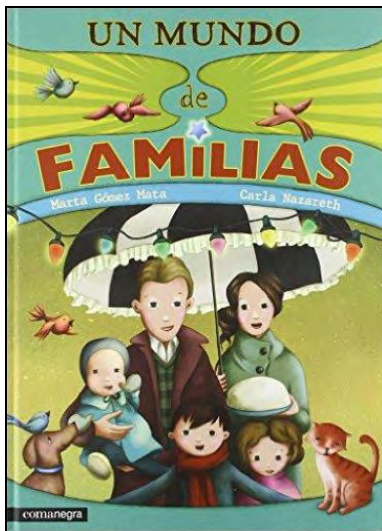
Familiario, Mar Cerdà i Albert. Editorial Comanegra, 2014.

Un joc per entendre que cada família és única i especial. La combinació de les 15 làmines, permet formar més de 80.000 famílies diferents, amb totes les particularitats que puguem imaginar: dues mares, germans d'altres països, familiars que viuen lluny, avis que viuen a casa, germans bessons, famílies monoparentals... I ofereix, a més, una làmina buida perquè els més petits puguin dibuixar la seva família si és tan sorprenent que no l'han trobat en el llibre!

Mi Familia Es de Otro Mundo, Cecilia Blanco i Daniel Löwy. Editorial Urano, 2014.

Set famílies que per mitjà de forts llaços d'amor entre els seus integrants aconseguen resoldre els seus problemes, adaptar-se als canvis i acceptar les seves pèrdues. Aquest llibre ajudarà que els nens vegin que la seva família -i la dels altres- és única i que, al capdavall, no és res d'un altre món.

Un Mundo De Familias, Marta Gómez Mata i Carla Nazareth. Editorial Comanegra, 2015.

El món està ple de grans famílies que, dia a dia, demostren que viure junts fa que la vida sigui molt menys complicada i més bella. Cadascuna té somnis diferents, il·lusions diferents que la converteixen en única i especial. A casa de la família Orquesta, per exemple, s'escolta música a totes hores; en canvi, la família Amazonas prefereix sortir a la recerca d'aventures mentre la família Cohete es diverteix amb la seva passió per les últimes tecnologies. La família Nómada és especialista a viatjar pel món i traslladar-se de casa, per això s'entén molt bé amb la família Babel, que parla un munt d'idiomes i li encanta aprendre. Hi ha famílies més aviat bullicioses, com la família Caravana, i altres que gaudeixen de la tranquil·litat, com la família Zen. Algunes no han tingut un camí fàcil, com és el cas de la família Macedonia, que té dos pares. I no podem oblidar la família Infinita, que adopta fills que de vegades vénen de molt lluny... Hi ha tantes famílies com a éssers humans i totes elles tenen una cosa en comú: voler-se molt i estar segures i felices per això.

Tengo una mamá y punto, Francesca Pardi. Editorial Picarona, 2016.

A casa de Camila són tres: la seva mare, el seu gos Jimmy i ella. Per Camila la seva família és la millor del món, però un dia, a l'escola, la substituta de la mestra li demana que faci una tasca difícil: dibuixar al papà que li agradaria tenir... Un llibre que ens parla dels nens amb un sol progenitor per mostrar que cada família és única. Cada família és diferent i igualment vàlida i especial, tant i fa els membres que la integren, l'essencial és ser feliços en ella! Què és el que fa que una família sigui autèntica? Una cosa essencial: l'amor entre les persones que la componen.

7.- Adopcions

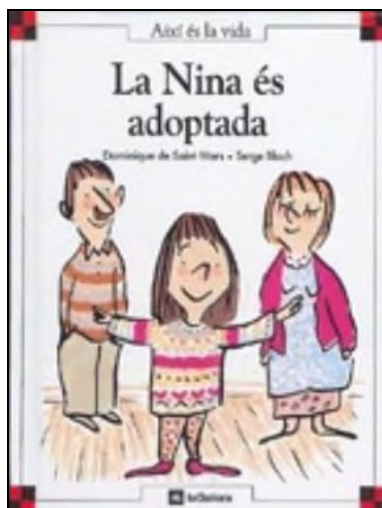
Una Mare per a l'Owen. Marion Dane Bauer i John Butler. Editorial RBA, 2007.

Aquesta és la història d'un petit hipopòtam pigmeu, l'Owen, que vivia feliçment amb la seva mare a la vora del riu Sabaki, a Kènia. Un bon dia un Tsunami es va emportar tot allò que l'Owen més estimava, i tots els jocs, rialles i alegries se les va emportar l'aigua. L'Owen va ser l'únic supervivent de la família que va poder tornar a la platja.

Busco una mare!, Gemma Lienas i Rebeca Luciani. Editorial La Galera, 2005.

Aquest llibre explica la història d'una família que sent la veu d'una nena boliviana que busca una mare. La mare, el pare i en Jordi i en Biel, els bessons, volen fins a l'altre costat de l'Atlàntic per recollir-la, impulsats per la veu de la petita, que arriba a través de les estrelles. O de les emocions?

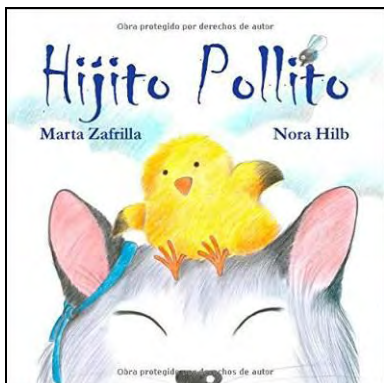
La Nina és adoptada, Dominique de Saint Mars. Editorial La Galera, 1998.

Max i Lili senten parlar a la seva mare sobre l'adopció. Es fan un munt de preguntes. Per sort, la seva amiga Nina, que va ser adoptada quan era un nadó, està allà per explicar-li la seva història. Un relat per entendre que l'adopció és sempre una gran història d'amor.

Esperando a Timoun, Geneviève Casterman. Editorial Flamboyant, 2011.

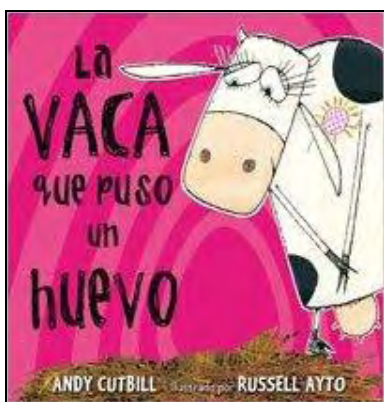
Un llibre destinat als nens que tracta sobre l'adopció des d'un punt de vista diferent: el de l'espera de l'assignació. Una Cocodrila està esperant assignació. No sap quan arribarà. No sap si serà un nen o una nena, de quin color serà ... Passen els dies, l'estiu, la primavera ... La Cocodrila es desespera. Ha d'aprendre a suportar l'espera estant ocupada, preparant coses per al seu fill o filla. Però un bon dia arriba una carta...

Hijito pollito, Marta Zafrilla i Nora Hilb. Editorial Cuento de luz, 2012.

És cert que la majoria de pollets tenen mares gallina, que els gossets tenen pares gos, els elefants famílies elefant i les formigues filles formiga, però hi ha famílies diferents. La meva, per exemple. Ser diferent és genial! Jo sóc un pollet i la meva mare és una gata. I m'encanta!

Un conte que aborda la diversitat des del sentit de l'humor i que sensibilitza sobre el dret de l'infant a tenir una família basada en un amor que sobrepassi el color de la pell, les diferències i les fronteres. Perfecte per abordar el tema de l'adopció.

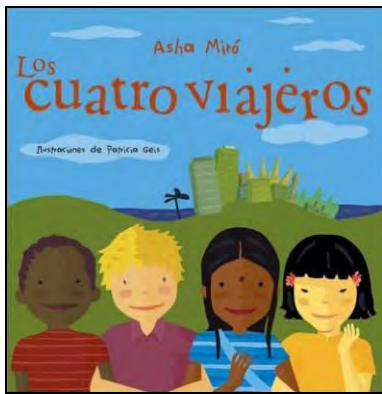
La vaca que puso un huevo, Andy Cutbill i Russell Ayto. Editorial Serres, 2008.

Macarena està trista i se sent poc especial perquè no sap anar amb bicicleta ni caminar només amb dues potes com les altres vaques. De nit, les gallines de la seva granja tramen un pla perquè l'Elvira recuperi l'autoestima. I al matí... Macarena ha post un ou!

Mi madre, José Masse. Editorial Intermón-Oxfam, 2009.

Hi havia una vegada dues dones que no es van arribar a conèixer mai. A una no la coneixes. A l'altra li dius 'mare'. Aquest bonic poema celebra el vincle entre mare i fill d'una manera molt especial. A través del diàleg entre una nena i la seva mare adoptiva. La mare transmet un missatge commovedor i que serveix d'inspiració a pares i fills adoptius a tot el món. Aquest poema, que conté un missatge encoratjador, es va presentar de forma anònima a l'organització benèfica Mother Bridge of Love i anima a la celebració de l'amor i la família en les seves múltiples formes.

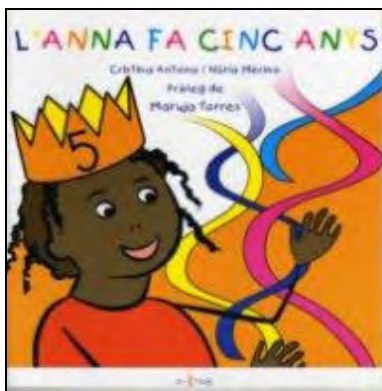
Los cuatro viajeros, Asha Miró. Editorial Beascoa, 2003.

La història de quatre nens, procedents de l'Índia, la Xina, Rússia i Etiòpia, que són adoptats per famílies (una d'elles monoparental) europees i que arriben a la mateixa escola i expliquen als seus companys què és l'adopció.

Te quiero, niña bonita, Rose A. Lewis i Jane Dyer. Editorial Serres, 2005.

Basada en l'experiència de la seva autora, aquesta història explica el viatge d'una dona a la Xina per adoptar una nena. Des dels primers tràmits fins al retorn d'ambdues en avió. També és la crònica del bebè, la seva vida anterior a l'orfenat, on fins i tot comparteix bressol amb d'altres nenes, i l'arribada a la seva nova llar. Les delicades aquarel·les de Jane Dyer són el complement perfecte d'aquest deliciós text, un cant a l'amor i a l'alegria que suposa portar un nadó al món.

L'Anna fa cinc anys, Cristina Antona. Autor-Editor, 2004.

Conte que explica, mitjançant la lectura i el joc, l'acolliment internacional per part de famílies homoparentals, en aquest cas per una família formada per dues mares.

Col·lecció Explica'm la meua història, Editorial la Galera.

Vaig arribar de... la Xina, Miquel M. Gibert 2005.

Vaig arribar de... Ucraïna, Ester Falip i Joan Molet 2005.

Vaig arribar de... Rússia, Albert Elfa 2005.

Vaig arribar de... Etiòpia, Anna Canals 2005.

En cada història s'hi reflecteix la particularitat de l'adopció en cada país. És una nova col·lecció de La Galera que vol tractar l'adopció d'una manera amena i natural. Són contes de fàcil lectura, que reflecteixen la particularitat de l'adopció en diferents països. Cada llibre inclou pautes i recomanacions psicopedagògiques dirigides a pares i mares que els poden ser molt útils a l'hora de transmetre els orígens dels fills, un moment que esdevé enriquidor i, per què no, divertit.

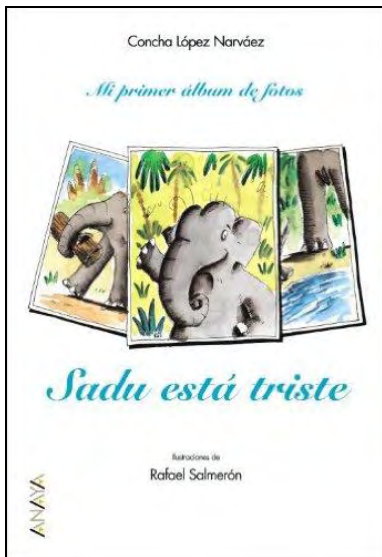
Esta es nuestra historia: El libro de tu adopción, Ana Berástegui i Blanca Gómez. Ediciones SM, 2008.

En aquest llibre podeu anotar molts detalls del procés d'adopció i del primer any en família, perquè el vostre fill conegui els seus orígens i la història de com va crear una família amb ell i com va ser el vostre primer any junts. En completar el llibre amb fotografies, anotacions i records, estareu guardant la vostra història familiar per compartir-la amb el vostre fill: quan va decidir que desitjàveu adoptar un nen, com va ser el procés burocràtic, quan va saber qui seria el vostre fill, com és el seu país d'origen, com es va adaptar a la seva nova llar...

Yared y su nueva familia, Pablo Álvarez Rosendo i Amalia Pérez Otero. Nova Galicia Edicions, 2004.

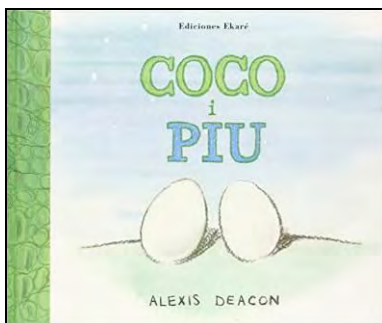
Aquest conte, com cal esperar, mostra l'adopció des del prisma de l'infant adoptat... que es troba una família molt singular: són del color de la Lluna i se'l volen emportar!

Sadu está triste, Concha López i Rafael Salmerón. Editorial Anaya, 2008.

En el conte un elefant adoptat es posa trist perquè en la panxeta de la seva mare hi ha un germanet que naixerà aviat. A través de les fotos del seu àlbum repassarà la seva història i perdrà la por que la seva mare ho vulgui menys.

Sis títols componen aquesta original col·lecció, que recrea emotives històries en què els protagonistes (animals) fullegen un àlbum de fotos en el qual poden rememorar els moments més entranyables de la seva vida en família. Aquests llibres conviden els nens i nenes a col·leccionar dibuixos, fotografies... per imitar al personatge, desenvolupant d'aquesta manera una activitat molt creativa i interessant per al seu desenvolupament emocional.

COCO i PIU, Alexis Deacon. Ediciones Ekaré, 2015.

A la platja hi ha dos ous molt junts, dels quals neixen un cocodril i un ocell. "Hola, germà", es saluden. Coco i Piu aprendran a fer-ho tot junts: buscar menjar, volar, flotar a l'aigua com troncs, cantar al sol naixent i tenir cura l'un de l'altre. Fins que un dia en què el corrent del riu els porta a un llac ple de cocodrils i un bosc ple d'ocells, que es pregunten si un ocell i un cocodril poden ser germans.

La mejor familia del mundo, Susana López i Ulises Wensell. Editorial SM, 2005.

Un bonic matí de maig, a Carlota li van dir que una família l'havia adoptat. La nena va creuar els dits i va demanar un desig: "Espero que sigui la millor família del món". Un àlbum il·lustrat sobre l'adopció.

Los colores de Mateo, Marisa López. Editorial Everest, 2009.

Mateo és negre com la nit i fosc com un misteri. A més, és un nen adoptat. La seva mare li explica que va néixer en una illa llunyana del Carib... Per què als seus companys de classe els costa tant entendre-ho?

Natasha, historia de una adopción, María Mercè Armengol Tatjé. Editorial Campmar, 2015.

Aquest llibre, basat en fets reals, és un llibre on narro les vivències més significatives dels meus fills en el procés d'adopció de la més petita. Aquest és el llibre que jo buscava fa deu anys, quan era mare de tres fills biològics i estava en procés d'adopció de la Càmar. Als meus fills, que llavors tenien quatre, sis i set anys, se'ls feia molt difícil entendre les situacions que havien de viure, els tràmits, la llarga durada del procés, en definitiva, per tot el que havien de passar per poder tenir un germanet que no sortís de la meva panxa.

Los dos cumpleaños de Estrella, Javier Esparcia i M. José Estrella. Editorial la Galera, 2003.

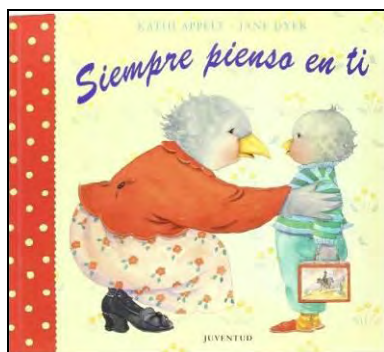
Estrella és una nena adoptada i celebra les festes d'aniversari: el dia que va néixer a Colòmbia i el dia en què va arribar a la seva nova casa. Els seus germans no entenen aquest doble aniversari i els pares s'armen de paciència per a explicar-los-hi.

8.- Anar a l'escola

La Sara no vol anar a l'escola, Christian Lamblin. Editorial Baula, 2010.

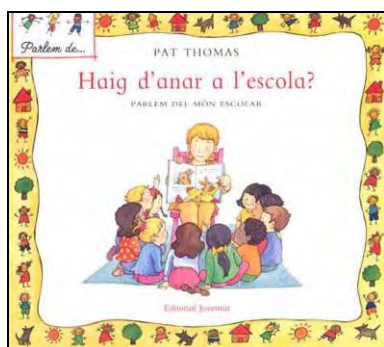
Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

Siempre pienso en ti, Kathi Appelt i Jane Dyer. Editorial Juventud, 2000.

Tenint com a protagonistes una família d'ocells composta per mare i fill, aquest conte va narrant en forma de poema, com l'amor els segueix unint tot i que tots dos s'han de separar pels quefers diaris.

Quan la mare deixa el seu fill a l'escola se li encongeix el cor. No obstant això, el seu pensament no s'aparta d'ell ni un moment i tot el dia el seu amor els fa companyia. La mare li diu al seu fill: el que més m'agrada del dia, el que de veritat em fa feliç, és anar-te a buscar i abraçar-te fort... Fins demà no em separo de tu!

Haig d'anar a escola?, Pat Thomas i Lesley Harker. Editorial Joventut, 2008.

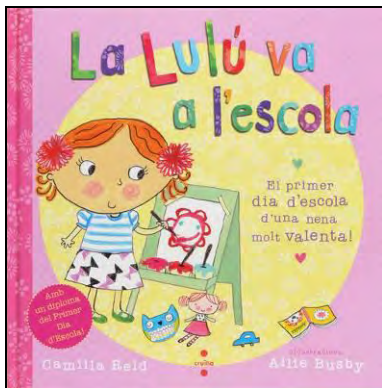
Aquest llibre ajuda els nens a comprendre que l'escola és un espai on comencen a aprendre coses noves sobre el món més enllà de la família. Els infants descobriran el plaer d'aprendre coses noves, conèixer persones noves i viure noves experiències.

Anar a l'escola és una gran oportunitat per a tots, però té un gran impacte per a l'infant. Recordeu que els nens petits no tenen les habilitats dels adults per enfrontar-se a les coses i, per tant, necessiten una atenció especial extra en aquesta etapa. L'escola és una situació nova, com moltes altres que l'infant haurà d'afrontar al llarg de la seva vida. Els adults poden col·laborar perquè els nens se sentin més segurs, ajudant-los a descobrir amb què es trobaran.

Fins al vespre!, Jeanne Ashbé. Editorial Corimbo, 2001.

Dues històries en un sol llibre. Un dia en la vida d'un nadó, i un dia en la vida d'una nena d'entre dos i tres anys. El llibre explica com passen l'estona des que els seus pares els deixen a la guarderia fins que els recullen. La història reflecteix com els infants són més autònoms a mesura que creixen i, si bé les seves necessitats bàsiques coincideixen, les maneres de dur-les a terme són diferents perquè l'ajuda dels adults és menys necessària. Un llibre per parlar als menuts dels estats d'ànim quan els pares no són amb ells.

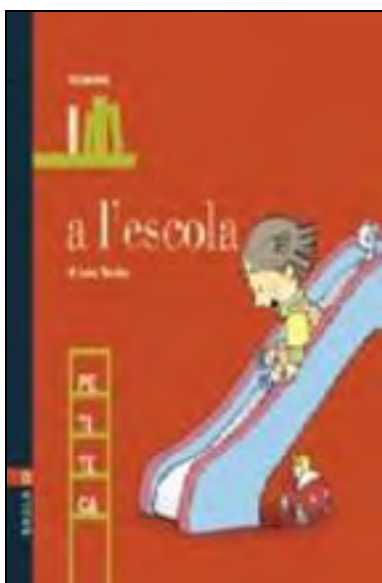
La Lulú va a l'escola, Camilla Reid. Editorial Cruïlla, 2013.

És el primer dia d'escola i la Lulú està una mica espantada. No vol que la mare la deixi sola, té por de no fer-se amiga de ningú... Però en realitat s'ho passa bomba i té moltes ganes de tornar-hi. Al final del llibre hi ha un "Certificat del primer dia d'escola" que els lectors poden omplir amb les seves dades.

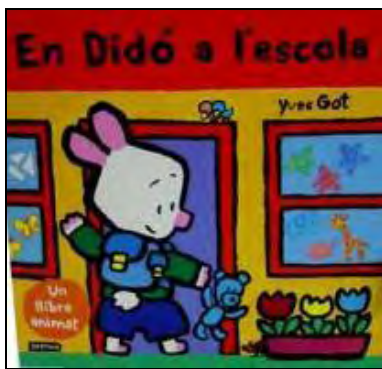
En Pol va a l'escola, Liesbet Slegers. Editorial Baula, 2007.

Aquest conte relata la història d'en Pol, un nen que no vol anar a escola. Però, en Pol descobrirà, després de fer diverses activitats i conèixer als seus companys, que l'escola pot ser un lloc divertit i on val la pena anar.

A l'escola, María Luisa Torcida. Editorial Baula, 2005.

Un llibre que il·lustra mitjançant imatges i una mica de text els elements, objectes i espais que es poden trobar a l'escola. Ideal per començar a treballar vocabulari, sentit dels espais i vida quotidiana amb els més menuts.

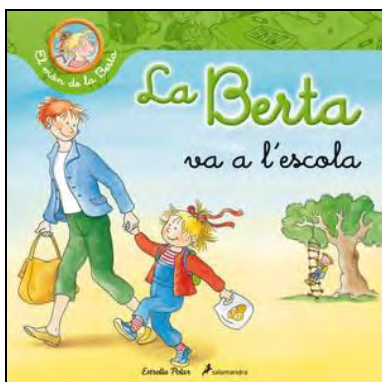
En Didó a l'escola, Yves Got. Editorial Destino, 2002.

En Didó es troba a l'escola amb la senyoreta i els seus amics. El llibre mostra les possibilitats de lleure que es troben a l'escola mitjançant tres desplegable amb escenes diferents, imatges per pintar, jocs i endevinalles.

La Laura no vol dinar a l'escola, Christian Lamblin. Editorial Baula, 2003.

Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

La Berta va a l'escola, VV.AA. Editorial Estrella Polar, 2011.

La Berta ha fet tres anys. Per fi podrà anar a l'escola! Però ara que s'acosta el gran dia, la nena es comença a neguitejar: «I si la mestra no és simpàtica? I si els altres nens no volen jugar amb mi? Què faré si tinc gana o set?». Però la Berta pot estar tranquil·la: el seu primer dia a l'escola serà força entretingut...

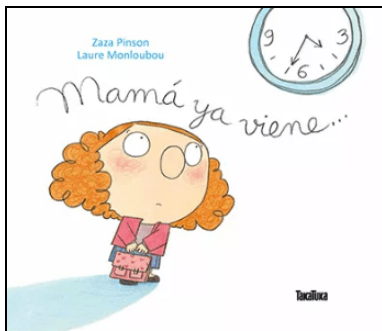
Voy al colegio, Charlotte Roederer. Ediciones SM, 2011.

Amb aquest llibre de la sèrie "Mi Primera Enciclopedia de Mundo Maravilloso", els més petits descobriran el món de l'escola, el dia a dia, les classes, els dies especials (festes, excursions...) Un llibre perquè els més petits preparin la seva entrada al col·legi o la seva tornada a l'escola després de les vacances.

Maisy va al parvulario, Lucy Cousins. Editorial Serres, 2013.

Uneix-te a Maisy i els seus amics al parvulari. Pintar, cantar, l'hora del conte, i més! Adequat per a nens i nenes a partir de 3 anys.

Mamá ya viene, Zaza Pinzón. Editorial Takatuka, 2015.

La mare de la Lisa és una autèntica despistada. Contínuament s'oblida d'alguna cosa, ja siguin les ulleres, les claus, el moneder o el rostit al forn. A vegades la Lisa l'ajuda a trobar el que ha perdut. Això pot semblar divertit, però quan arriba el dia de començar amb l'escola, a la Lisa li entra por que la seva mare s'oblidi de venir a buscar-la. I aquesta angoixa es fa cada dia més gran, fins al punt que ja no pot gaudir ni del seu conte favorit.

No, no i no!, Mireille d'Allance. Editorial Corimbo, 2001.

Avui Octavio va a l'escola per primera vegada. "Ja veuràs", diu la mare, "l'escola és genial". Però, com a molts nens, a Octavio no li agrada la idea.

9.- Naixement d'un germanet/a

La mare de l'Adrià espera un bebè, Christian Lamblin. Editorial Baula, 2003.

Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

Dins la nostra mama, Jo Witek. Editorial Baula, 2003.

L'àlbum de l'espera d'una germaneta gran. AMB SOLAPES SORPRESA! El naixement d'un germà és una experiència inoblidable. Viu-la gràcies al que una nena diu al germanet que està esperant!: «Ets aquí dins, germanet, a la panxa de la nostra mama. I jo sóc aquí fora, esperant-te. Que no surts?».

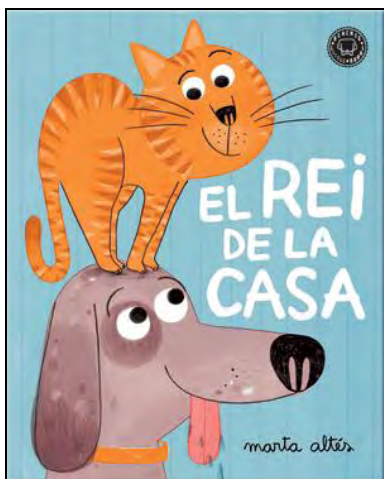
Un bebé en casa de la ratoncita Rita, Noelia i David Carter. Editorial La Osa Menor, 2011.

La família de la Rita, la rateta, creix. Aviat naixerà el nadó ratolí i Rita està molt impacient per veure-ho. On s'amaga el nadó ratolí?

La mare espera un bebè, C. Desmoineaux i J. Hublet. Editorial Fleurus, 2001.

Un llibre ple d'humor i tendresa per parlar amb els fills de l'arribada d'un bebè.

El rei de la casa, Marta Altés. Editorial Blackie Books, 2015.

La vida d'un gat no sempre és fàcil. Un dia ets el rei de la casa i de cop i volta, tot canvia... El llibre més divertit i trapella de l'any! El magnífic retorn de l'autora que ja va revolucionar la canalla amb el seu llibre "Sóc un artista". Una història per no parar de riure sobre un "príncep destronat" amb un gat com a protagonista.

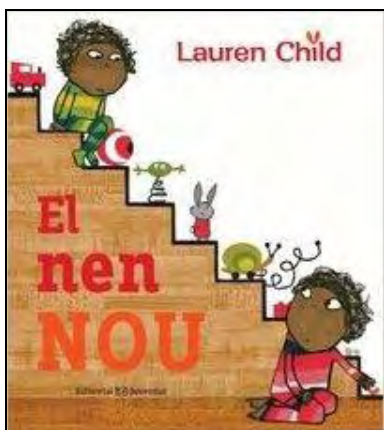
La Berta i el seu germà, VV.AA. Editorial Estrella Polar, 2013.

La Berta ha observat que la panxa de la mare s'ha inflat. Que potser ha menjat massa? La mare li explica que té un nadó a la panxa i que, aviat, la Berta tindrà un germanet o una germaneta.

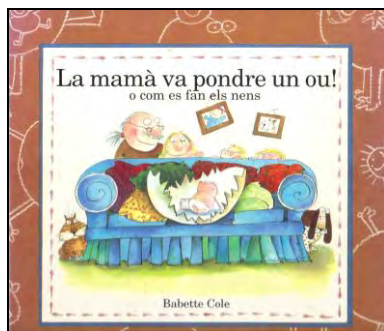
Hermana por sorpresa, Elisa Mantoni. Editorial Everest, 2005.

Al protagonista d'aquesta història, la seva mare li promet que, en pocs mesos, li donarà una sorpresa tan gran que mai més tornarà a avorrir-se. Però quan arriba el dia i descobreix que el seu regal és una germaneta, no sembla molt content ... I a tu, t'agradaria una sorpresa?

El nen nou, Elmore Green. Editorial Juventud, 2015.

L'Elmore Green, com molts altres nens, va arribar al món essent fill únic. Tenia una habitació només per a ell, i tot el que hi havia era seu. Els seus pares creien que ell era el petit més adorable del món. Però un dia, tot va canviar...

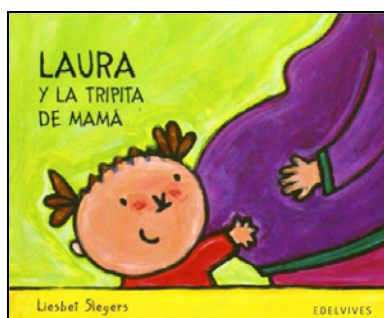
La mamà va pondre un ou! O com es fan els nens, Babetta Cole. Editorial Destino, 2001.

Una manera divertida i gràfica, de donar a conèixer al mateix temps d'on venen i com es fan els nens. En aquest llibre els nens podran gaudir i riure amb les il·lustracions i la forma d'explicar una cosa tan tabú. Una eina útil i senzilla per poder transmetre aquests temes.

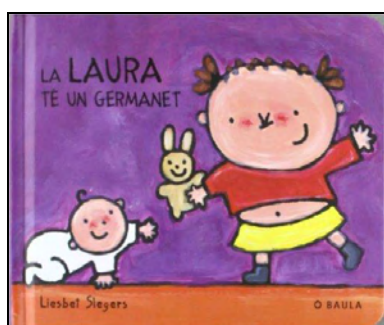

Germanet a la vista, Kes Gray. Editorial Serres, 2003.

La mare té un bebè que li creix dins la panxa. Amb un mes, no és més que una taqueta; amb dos, és com mig xiclet llarg; i amb tres, de la mida del dit gros de la mare. Mira com creix a mesura que les pàgines es van fent més grans! Un brillant llibre i amb una bona dosi de bon humor per explicar, amb dolç detall, el que passa al si de la família i a la panxa de la mare.

Laura y la tripita de mamá, Liesbet Slegers. Editorial Luis Vives, 2004.

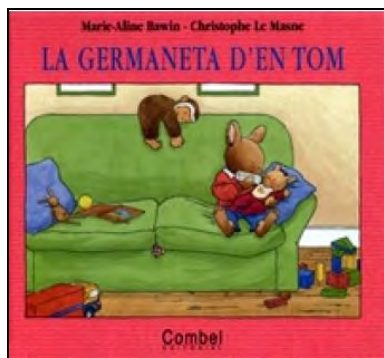

La Laura té un germanet, Liesbet Slegers. Edicions Baula, 2013.

La Sara fa preguntes, Alapont, Pasqual. Editorial Bromera, 2005.

Sara acaba de tenir una germaneta. Tota la família està molt contenta, però ella no entén res. Per què està tan calba? Ara els seus pares no la voldran tant? I, sobretot, per on ha sortit?

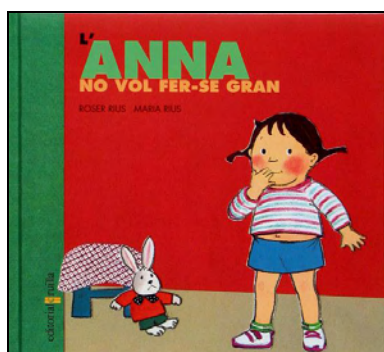
La Germaneta d'en Tom, Cristophe Le Masne. Editorial Con-Bel, 1998.

El protagonista d'aquestes encantadores històries és un petit conill que viu amb els seus pares. Cada títol presenta, de forma positiva, diverses situacions difícils amb què un nen es pot trobar. Finalment, la família protagonista resol els petits conflictes d'una manera molt tendra i humana.

M'estimes o no m'estimes?, Carl Norac. Editorial Corimbo, 2004.

Lola ha tingut un germanet. Va a veure-ho per primera vegada. A partir d'ara, moltes coses canvien a casa.

L'Anna no vol fer-se gran, Roser Rius. Editorial Cruïlla, 2004.

Tothom li diu que és gran, però l'Anna vol ser petita com la Berta, la seva germana: vol portar xumet, que li donin el menjar, i a vegades, sense saber per què, se li escapa el pipí. Un dia s'espera fins que la Berta s'adorm i després, com fan les nenes una mica més grans, espera que arribi el pare llegint un llibre amb la mare.

Es ven germà petit, Marian de Smet. Editorial Símbol, 2007.

La Laia està ben tipa del seu germà petit. Quan va néixer era molt bo i mot bonic, però ara s'ha convertit en un monstret. Quan fa dibuixos, ell els hi estripa, quan fa figuretes de fang ell les hi trenca totes... fins que la Laia pren una decisió: vendrà el seu germà petit.

Un conte meravellós –que acaba bé– on tots els germans grans que estan cansats dels germans petits de la casa s'hi sentiran identificats. Aquest és un llibre divertit i alhora allixonador sobre la convivència entre germans.

El mediano, Nuria Figueras. Editorial La Galera, 2003.

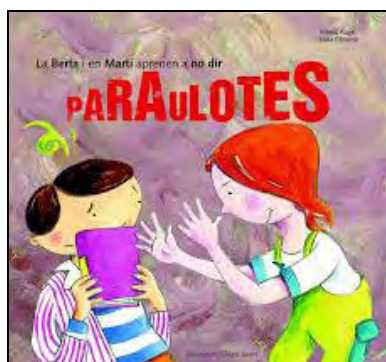
Em dic Pere i no sóc ni gran ni petit: sóc mitjà. De vegades vull ser gran i de vegades petit, però... estic fart de ser el mitjà!

10.- Paraulotes

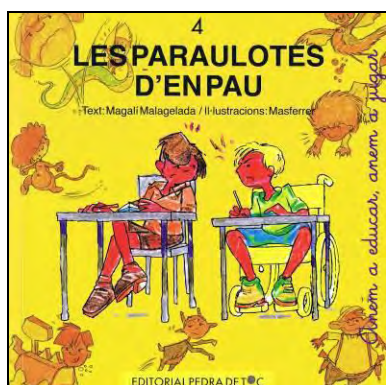
La Laura diu paraulotes, Christian Lamblin. Editorial Baula, 2010.

Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

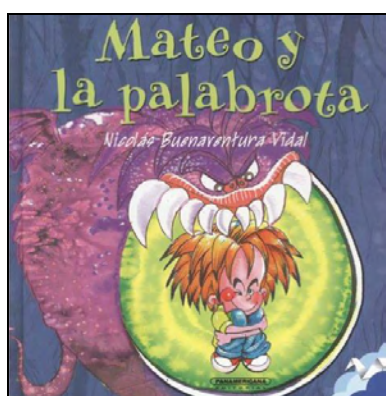
La Berta i en Martí aprenen a no dir paraulotes, Mireia Auge i Lidia Oliveras. Editorial Mediterrània, 2010.

Aquest conte és el setè de la col·lecció «Les bones maneres». Pretén ser una eina educativa per a la consolidació de valors i hàbits en els infants. En aquest llibret, els protagonistes aprenen a no dir paraulotes a partir de situacions de la vida quotidiana.

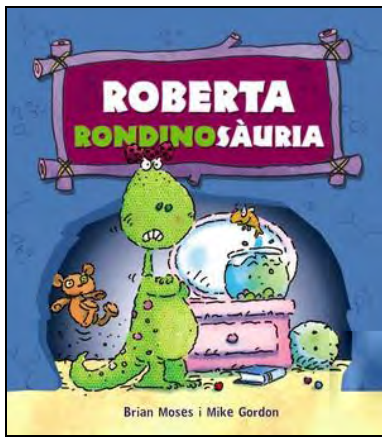
Les paraulotes d'en Pau, Magalí Malagelada. Editorial Pedra de Toc, 2008.

En aquest conte volem donar a conèixer la importància de fer servir paraules amables. Si ens guanya la tristesa, una paraula és com la mà que ens ajuda a baixar el pedregar sense caure. Si ens sentim sols, una paraula és com una invitació a una festa. En canvi, les paraulotes són paraules que es tornen grosses, cauen com un llamp, fan mal, fan por... Aquella paraulota que hem dit per enuig ens pot fer perdre una amistat d'aquelles que perduren amb el pas dels anys.

Mateo y la palabrota, Nicolás Buenaventura. Panamericana Editorial, 2007.

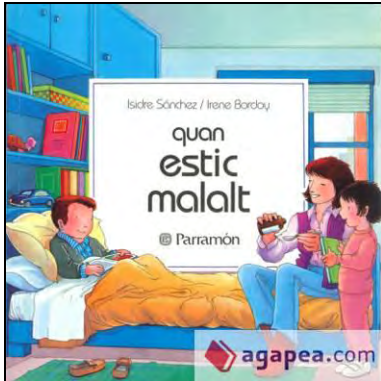
L'ús de males paraules o paraules amb doble significat moltes vegades és freqüent entre els amics i l'edat no importa, la qual cosa, aterra i preocupa els pares i professors. No obstant això, amb arguments clars i senzills els nens entenen que és una cosa que no s'ha de fer i que l'ús d'aquestes expressions és considerat de mala educació. La mala paraula de la nostra història està caracteritzada com un monstre que amenaça a qui la pronuncia.

Roberta Rondinosàuria, Brian Moses i Mike Gordon. Editorial Barcanova, 2013.

La Roberta Rondinosàuria es passa el dia rondinant, des que s'aixeca fins que se'n va a dormir: rondina a l'hora d'esmorzar, quan ha d'anar a comprar, quan es banya... Per més que els seus pares s'hi esforcen, res no sembla fer-la feliç. Quan deixarà la Roberta de rondinar i començarà a somriure?

11.- Estar malalt / anar al metge

Quan estic malalt, Isidre Sánchez i Irene Bordoy. Editorial Parramón.

La Berta va al metge, VV.AA. Editorial Estrella Polar, 2011.

El món de la Berta, una col·lecció de relats divertits i entranyables sobre l'extraordinari dia a dia dels més petits. A la Berta li toca anar a la revisió mèdica i està una mica preocupada. «Mama, no, al metge no», protesta. «Em faran mal?». Per sort, hi ha la mare que la tranquil·litza. I quan arriba el moment, la revisió resulta ser més divertida del que s'esperava...

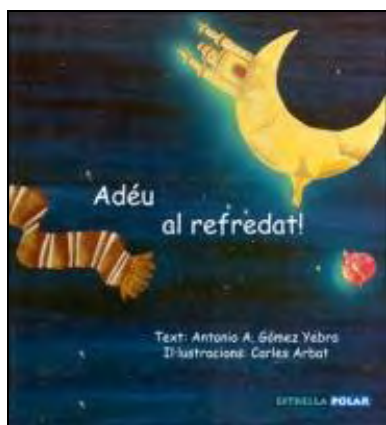
L'Eduard va a l'hospital, Christian Lamblin. Editorial Baula, 2003.

Inclou una guia educativa orientativa per als progenitors.

Quan estic malalt, Carmina del Río. Editorial Salvatella, 2007.

La Patricia, en Pau, l'Elena, l'Ignasi i en Bernat faran un repàs de tot el que cal fer quan estem malalts. Des de prendre una camamilla, veure molta aigua, prendre les medicines, o estar-se quiet al llit seran coses que ens ajudaran a posar-nos bé més aviat.

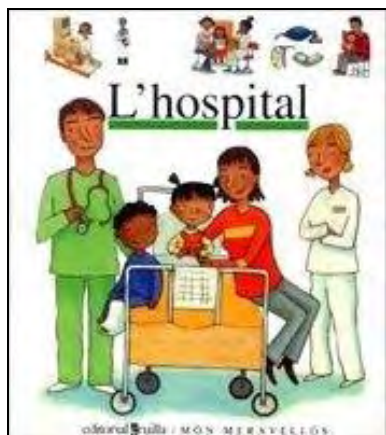
Adéu al refredat!, Antonio A. Gómez Yebra. Brosquil Ediciones, 2003.

El sol s'alça molt de matí i se sent feliç perquè té la impressió que a la fi s'ha curat del seu refredat. Ja no tindrà necessitat de prendre xarop ni de posar-se injeccions: està fort com un bou, i disposat a escalfar tots els planetes, satèl·lits i cometes. Però s'ha distret, i no s'ha posat prou roba...

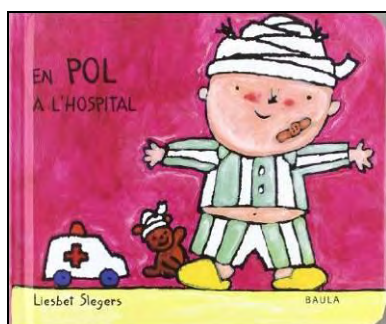
La galipàndria d'en Siset, Amy Hest. Editorial Beascoa, 2002.

*Una nit freda d'hivern, a l'hora d'anar al llit, en Siset comença a tossir. Ai, que ha arregalat una galipàndria! Però en Siset no vol tastar el xarop, de cap manera!
Com s'ho farà la mare óssa per donar-li la medecina?*

L'Hospital, Charlotte Roederer. Editorial Cruïlla, 2001.

Un llibre per saber per què anem a l'hospital, quina és la feina del personal que hi treballa i què s'hi fa quan hi estàs ingressat.

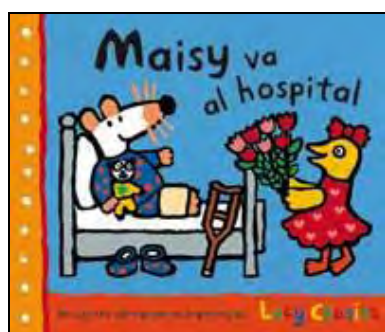
En Pol a l'hospital, Liesbet Slegers. Editorial Baula, 2003.

Amb les paraules i els ulls d'un infant, el petit Pol explica els primers passos pel seu món: a l'escola, a casa de la seva cosina... i a tot arreu trobarà amics. És un llibre especial per als més petits amb pàgines rentables i vores arrodonides.

En Súper pupes, Benoît Charlat. Editorial Corimbo, 2009.

En Súper Pupes està tan ple de pupes per tot el cos, que s'haurà de quedar a llit tot el dia... A menys que un bon esmorzar de xocolata amb xurros li faci oblidar-se de tots els seus mals. Llibre de cartó.

La Maisy va a l'hospital, Lucy Cousins. Editorial Serres, 2007.

La Maisy està a l'hospital amb una cama trencada, però aviat es trobarà millor. Allà coneix a un nou amic i algunes visites fins i tot li porten regals! Una altra història de la Maisy que encantarà als nens. Què es trobarà? Com serà estar en un hospital? Troba aquestes respostes en Maisy va a l'hospital.

No és més que una grip!, Armelle Modéré. Editorial Corimbo, 2003.

Aquesta nit Diego no ha dormit bé. Tenia molta calor, molt de fred i li ha dolgut el cap. Són raons suficients perquè la mare truqui al doctor Martínez. Després d'un minucios examen, el diagnòstic del metge és clar: només una mica de grip.

Vamos al médico, VV.AA. Editorial Elfos, 2003.

Per què emmalaltim? Per què hem d'anar al pediatre? Què hi ha al consultori? Què es fa en una revisió? Què és un reflex? Per què hem d'anar al dentista?

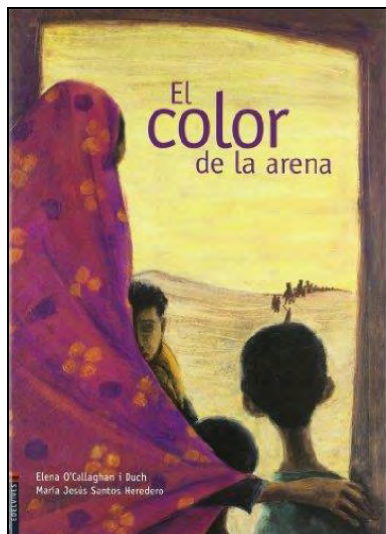
Anem al metge, Anna Gasol i Teresa Blanch. Editorial Baula, 2012.

La Lluna va al metge amb la seva mare i el seu peluix. Primer de tot el metge visita la Lluna, que fa cas del metge i no té cap mena de por. La Lluna li diu al peluix que el següent a visitar-se és ell i que no tingui por, que ja ha vist que no passa res.

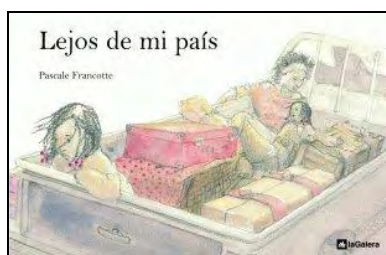
Laura va al médico, Liesbet Slegers. Editorial Luis Vives, 2015

12.- Immigració

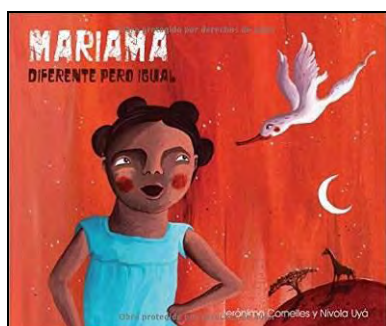
El color de la arena, Elena O'Callaghan Duch. Editorial Edelvives, 2005.

A Abdul-là li agrada que li expliquin històries, llegir i jugar. Però el que més li agrada és fer dibuixos a la sorra. Des de la seva mirada innocent, aquest nen narra el drama del seu poble, gairebé sense adonar-se'n. És la tragèdia de tots aquells que es veuen forçats a viure en camps de refugiats.

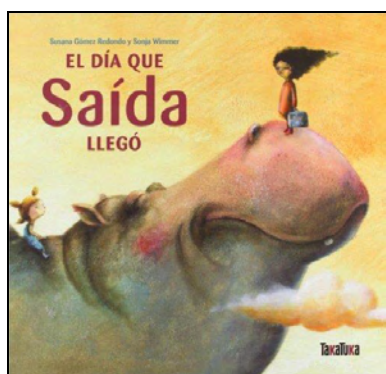
Lejos de mi país, Pascale Francotte. Editorial La Galera, 2008.

Una nena africana veu com el seu pare ha de marxar del país i poc després la violència inunda els carrers. Entre la separació familiar i l'horror de la guerra, comença a perdre l'esperança de recuperar la felicitat. Al final, sorgeix l'oportunitat que tota la família vagi a trobar-se amb el pare, deixant enrere el conflicte bèl·lic, però també els amics, la llar... Una història que ens apropa una realitat cruel vista amb els ulls innocents d'una nena.

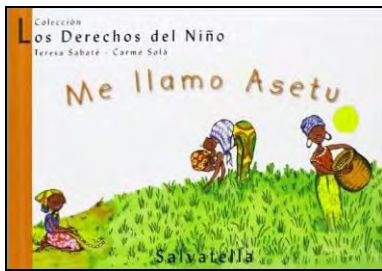
Mariama, diferente pero igual, Jerónimo Cornelles i Nívola Uyá. Editorial Cuentos de Luz, 2014.

Per Mariama després d'un llarg viatge en automòbil, tren, vaixell i avió des d'Àfrica, tot és nou. Descobrirà un món on els carrers, l'escola i el menjar són diferents, però, i les persones? "Diferente però igual" és una bella història sobre la identitat, el procés d'integració i la solidaritat.

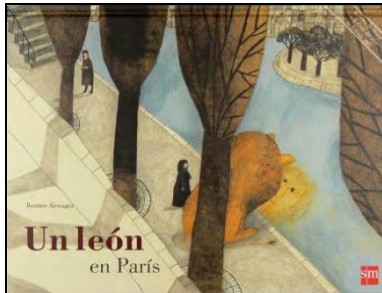
El día que Saída llegó, Susana Gómez i Sonja Wimmer. Editorial Takatuka Álbumes, 2012.

És la història d'una trobada, d'una benvinguda sense falsedats: la d'una nena qualsevol d'un col·legi i una ciutat qualsevol, que un dia va creure que Saída (una altra nena qualsevol procedent d'algun lloc d'un país anomenat Marroc) havia perdut totes les seves paraules.

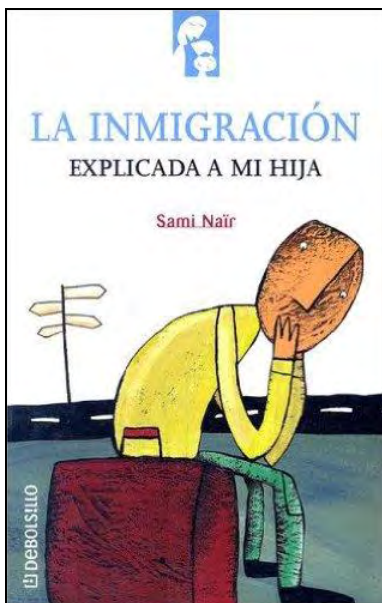
Me llamo Asetu, Teresa Sabaté i Carme Solà. Editorial Miguel A. Salvatella, 2002.

Asetu, una nena de Gàmbia, és nova a l'escola. A través d'ella, els nens de la classe aprenen que, malgrat les aparences, les persones tenen més similituds que diferències. Conté preguntes que ajuden a treballar la comprensió del conte.

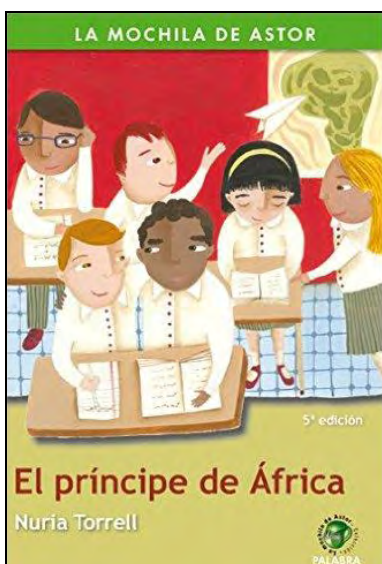
Un león en París, Beatrice Alemagna. Editorial SM, 2007.

Un lleó arriba des de la seva llar a la sabana africana a la ciutat de París, a França. Un bell recorregut per París i una metàfora sobre la recerca d'una nova llar i com integrar-se en un país d'adopció.

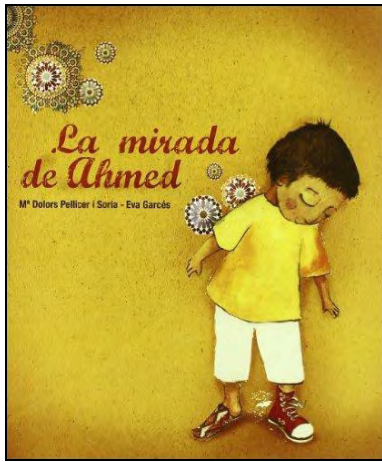
La inmigración explicada a mi hija, Sami Naïr. Ediciones Debolsillo, 2001.

Es tracta d'un llibre que pot aclarir qüestions bàsiques sobre aquest tema. A les seves pàgines podem refrescar la nostra memòria històrica i recordar que no fa gaire Espanya era un país d'emigrants. Ara, familiaritzats amb les imatges de pasteres que arriben a les nostres costes amb persones que busquen una vida digna, sembla que hem oblidat aquell període de la nostra història. L'arribada de pasteres a les nostres costes plenes de persones que vénen a la recerca d'una vida digna, la llei d'immigració, la integració de les diferents cultures en una nostra societat... Totes són qüestions que estan a l'ordre del dia i que mereixen, almenys, una petita reflexió.

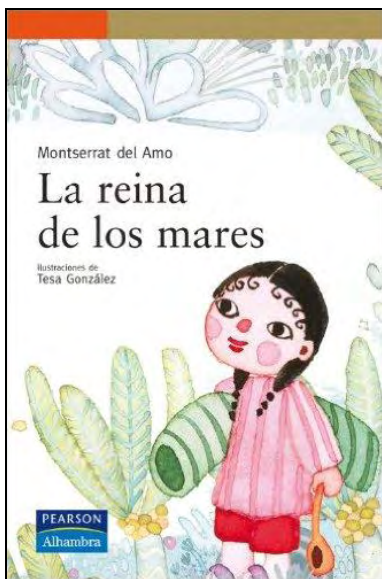
El príncipe de África, Nuria Torrell. Ediciones Palabra, 1997.

John era molt alt, negre com el betum i prim. Tenia els ulls grans, els llavis gruixuts i les dents blanques. Era el nou alumne procedent d'Àfrica. "Quina sorpresa!", Va pensar Fernando quan va saber que ell seria el seu company de pupitre. Junts es van divertir molt amb els seus costums tan diferents. Però, a més... Simbombes! Tambors! Plats! John era un autèntic príncep africà.

La mirada de Ahmed, Maria Dolores Pellicer i Eva Garcés.
Tàndem Edicions, 2008.

Explica la història d'Ahmed, un nen que arriba aquí des d'un país del Magrib i que s'ha d'adaptar a molts canvis en la seva vida i que troba a faltar moltes de les coses que ha deixat enrere. Encara que Ahmed no és adoptat, sinó que arriba aquí amb la seva família, explica la seva tristesa en arribar i veure que totes les coses són diferents al lloc on vivia: l'escola, la llengua, els companys, el paisatge... Però a poc a poc va adaptant-se a la seva nova vida, sense perdre la seva identitat, fins que al final del conte comença a compartir amb els seus companys els records que conserva del seu país d'origen.

La reina de los mares, Montserrat del Amo i Maria Teresa González. Editorial Alhambra, 2003.

Karina i la seva família abandonen el seu país per iniciar a Europa una nova vida. Quan Kadina arriba a l'escola, el nen del pupitre del costat intenta parlar amb ella. Encara que cada un d'ells ignora la llengua de l'altre, els dos aconsegueixen entendre.

13.- Assetjament entre iguals

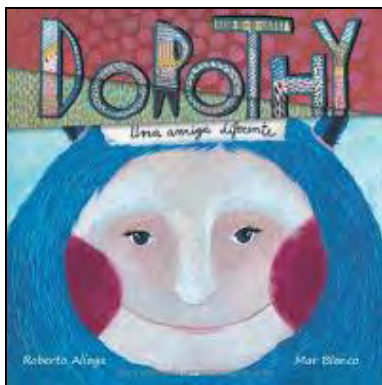
Cocorina y el puchero mágico, Mar Pavón. Editorial Cuento de Luz, 2013.

Els pollets de Cocorina són testimonis a la seva escola del rebuig que pateix un company i, fins i tot, ells mateixos són objecte de les burles i la incomprensió. No obstant això, aquí està la seva mama amb la seva olla màgica per minimitzar els mals sentiments i... acabar reciclant-los!

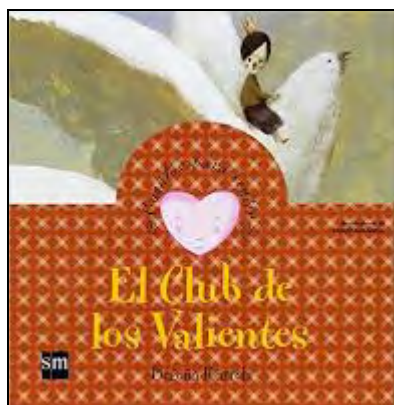
No te metas conmigo, Thomas-Harker. Editorial Juventud, 2008.

La delicada qüestió de l'assetjament escolar enfrontada en termes senzills i tranquil·litzadors. Les pors, les preocupacions i els interrogants que planteja aquest tema es posen a l'abast dels més petits d'una manera accessible.

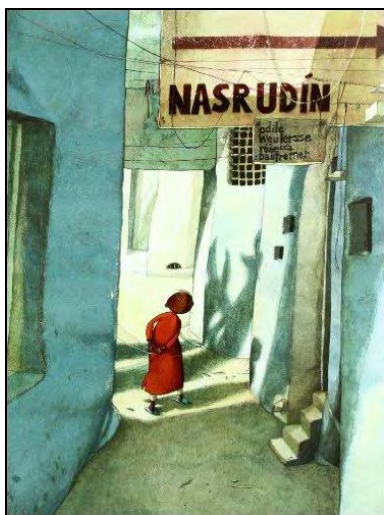
Dorothy, una amiga diferente, Roberto Aliaga. Editorial Cuento de Luz, 2013.

Una història molt tendra, dedicada a aquestes persones que amb valentia s'enfronten als prejudicis socials i donen la mà a aquells que són considerats "diferents", a tots aquells als quals no els importen les diferències perquè saben com són d'enriquidores. Un conte entranyable dedicat també a aquestes persones especials que massa sovint vénen jutjades perquè no s'ajusten al patró de "normalitat" imperant però que sempre tenen molt a oferir.

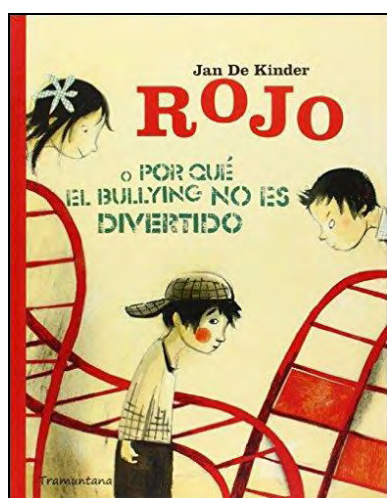
El Club de los Valientes, Begoña Ibarrola. Editorial SM, 2008.

Samuel era més alt i fort que els seus companys de classe i pensava que tots els problemes se solucionaven per la força. Quan algú es negava a fer el que ell volia, l'amenaçava de donar-li un cop de puny. Molts nois li tenien por, però l'Àlan no.

Nasrudín, Odile Weulersse. Editorial Luis Vives, 2006.

Nasrudín té un problema: faci el que faci la gent es burla d'ell. A qui ha de fer cas? Al gran visir? A les bugaderes? Al grup de gent gran? Als nens del poble?

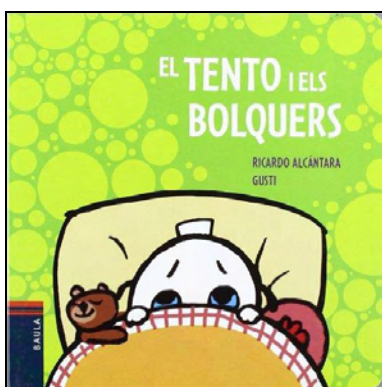
Rojo, o por qué el bullying no es divertido, Jan de Kinder. Editorial Tramuntana, 2015.

Tot va començar com una cosa sense importància. Pau es va posar vermell i era divertit. Però quan tothom va començar a riure d'ell, ja no era tan divertit. Com es pot aturar el bullying? Una història molt especial que ens parla dels nens que no són prou forts per afrontar el bullying.

14.- Bolquers / anar al vàter

En Pol ja no fa servir l'orinal, Liesbet Slegers. Edicions Baula, 2003.

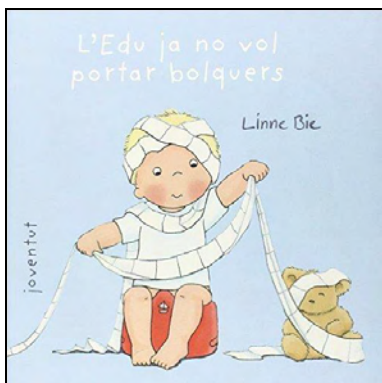

Tento i els bolquers, Ricardo Alcántara. Edicions Baula, 2011.

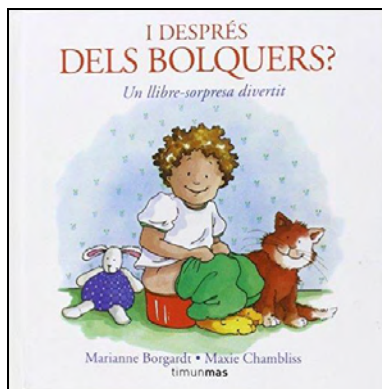
La Marina ja no vol portar bolquers, Linne Bie. Editorial Juventud, 2010.

La Marina ja no vol portar bolquers. La mare li dóna un orinal. «A partir d'ara pots fer pipí a l'orinal», li diu. La Marina s'hi asseu, però no passa res. Ara es pot posar calcetes. Que bonica que està! La Marina va a passejar amb la nina i el xaiet. I de sobte es nota el culet calent i humit...

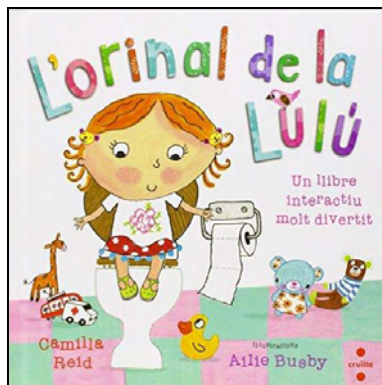

L'Edu ja no vol portar bolquers, Linne Bie. Editorial Juventud, 2010.

L'Edu ja no vol portar bolquers. La mare li dóna un orinal. «A partir d'ara pots fer pipí a l'orinal», li diu. L'Edu s'hi asseu, però no passa res. Ara es pot posar calçotets. Que maco que està! L'Edu va a passejar amb el seu osset, i de sobte es nota el culet calent i humit...

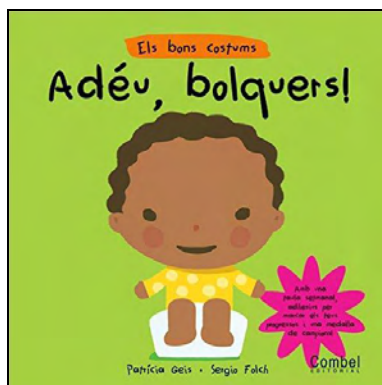

I després dels bolquers, Marianne Borgardt i Maxie Chambliss. Editorial Timun Mas, 1996.

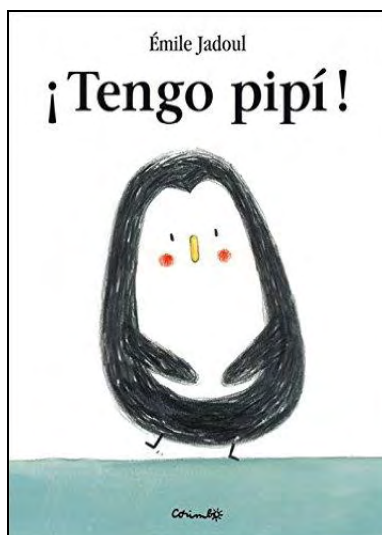
L'orinal de la Lulú, Camilla Reid. Editorial Cruïlla, 2014.

La Lulú es va fent gran i ha arribat l'hora de fer servir l'orinal. És una història realista i escrita amb molt d'humor per ajudar a fer servir l'orinal.

Adéu Bolquers!, Patricia Geis. Combel Editorial, 2009.

En els seus primers anys, els més petits han d'aprendre vestir-se, o deixar el xumet. La sèrie «Els bons costums» ajudarà els pares i mares en aquest camí. També han de saber comportar-se al carrer, a taula, amb els grans o amb els altres nens; la sèrie «Els bons costums» els donarà algunes pautes presentades de manera senzilla i amb sentit de l'humor. A més, cada llibre inclou una taula setmanal i adhesius perquè els nens i nenes comprovin els seus progressos dia a dia. I, si aconsegueixen l'objectiu proposat, una medalla deampions!

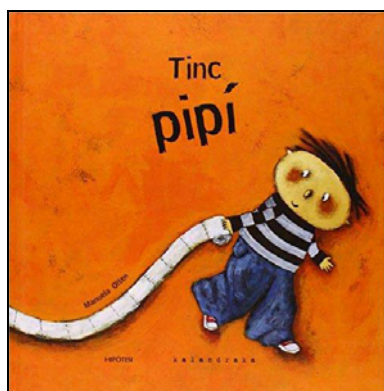
¡Tengo pipí!, Émile Jadoul. Editorial Corimbo, 2013.

Totes les nits és igual. En León es desperta amb ganes de fer pipí. Llavors diu a la seva mare: Mama, Pipí! La mare pingüí s'aixeca i porta en León al lavabo. Després la mare i en León tornen al llit. Moltes vegades, en León té ganes de fer pipí dues vegades. Llavors, en León crida al seu pare: Papà Pipí! Cada matí és el mateix. El papa i la mama estan molt cansats.

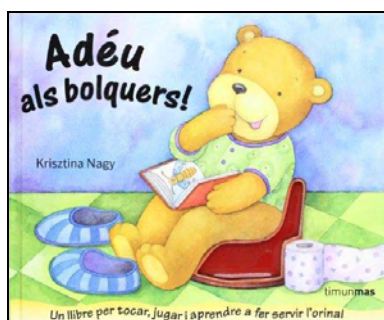
¡No quiero hacer pipí en el orinal!, Roser Rius. Combel Editorial, 2004.

Anar a dormir, banyar-se, deixar de dur bolquers o menjar acostumen a ser activitats que costen als infants i, sovint, preocupen als pares. Ara, els grans i els petits aprendran a desenvolupar actituds positives davant d'aquestes situacions; els més petits ho poden fer a través de quatre històries de nens que, com ells, es resisteixen a créixer. A més, els contes inclouen valuosos consells per facilitar la tasca dels pares.

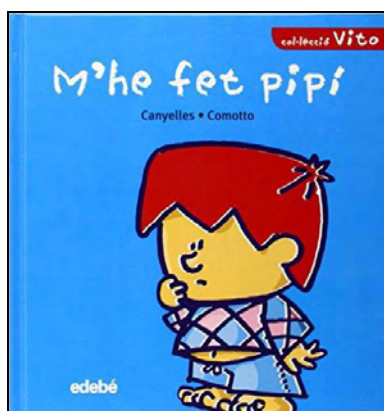
Tinc pipí, Manuela Olten. Editorial Kalandraka, 2007.

Aquest llibre aborda sense embuts i amb naturalitat on i com pixar, una funció orgànica que les nenes i els nens fan de diferent manera. Des dels bolquers a la tassa del vàter, passant per l'orinal i els consells d'higiene útils per a la vida quotidiana.

Adéu als bolquers!, Krisztina Nagy. Editorial Timun Mas, 2004.

Un llibre per tocar, jugar i aprendre a utilitzar l'orinal. Barry, l'ós, ens explicarà la seva història de com va deixar d'utilitzar bolquers. Ara ja no és un nadó. Ja és major i la seva mare li ensenya com utilitzar l'orinal. Després es renta les mans i se les eixuga bé amb la tovallola. Quan ha après a utilitzar-lo, la seva mare li regala calçotets com els nens grans i Barry està molt content.

M'he fet pipí, Anna Canyelles. Editorial Edebé, 2006.

Uf, tinc molt pipí! Vaig al lavabo. Encenc el llum. Ara hi veig i puc fer punteria.